

Η ΕΚΛΟΓΗ

ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΘΝ. ΒΙΒΛ. ΚΑΡΔΑΡΟ
SISMANOGLIO

ΕΠΙΣΤΟΛΙΟΥ ΤΟΥ Β'
ΤΟΥ ΑΠΟ ΔΕΡΚΩΝ

(7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929)

ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1930

164

Η ΕΚΛΟΓΗ

1614

ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
____ ΤΟΥ ____
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ Β'

ΤΟΥ ΑΠΟ ΔΕΡΚΩΝ

(7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929)

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΙΚΕΙΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1929

Ομοθυμῳ γνώμη τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἐκδήλῳ ἐπιδοκίμασίᾳ τοῦ λαοῦ, ὁ γεραρὸς Μητροπολίτης Δέρκων Κύριος Φώτιος τῇ 7ῃ Ὀκτωβρίου 1929 ἐξελέγη καὶ ἀνυψώθη εἰς τὸν Ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως.

Πῶς ἡ αἰσία αὕτη ἐκλογή διεξήχθη καὶ ἐγένετο ἡ ἐνθρόνισις, πάντα τὰ διαμειφθέντα ἐπίσημα ἔγγραφα, αἱ γενόμεναι προσαγορεύσεις καὶ δημοσιεύσεις, ταῦτα πάντα, ἀξιοχρέῳ προνοίᾳ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις οἰκείου Γραφείου, περιλαμβάνονται ἐν τῷ παρόντι ἀναμνηστικῷ Τεύχει.

SISMANOGLIO
MEGARO

ΦΩΤΙΟΣ Ο Β΄

Ποῖον νὰ συγχαρῇ τις πρῶτον; Τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ ὁποία εὗρε τὸν ἄξιόν της Μυσταγωγόν, τὸν Ὁδηγόν της καὶ Κατηχητὴν καὶ Ἀπόστολον; Τὴν Ἱεραρχίαν διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀγάπην, ἣν ἐξεδήλωσεν ἐν τῇ χρήσει τῆς ψήφου; Ἡ τὸν Ἐκλεκτὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ὁποῖον αἱ ἀρεταὶ του αἱ ἔκλαμπροι ἀνύψωσαν εἰς τὴν Κορυφὴν τῆς Ὁρθοδοξίας;

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐνσαρκώνει τὸν ἀκραιφνέστερον δυναμισμόν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὡς ἀποκτῆσαν βαθύτεραν αἴσθησιν αὐτοῦ καὶ λαβὸν εὐρύτεραν συνείδησιν τῆς ψυχῆς του, αἰσθάνεται ἀληθινὴν χαράν, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Φωτίου θὰ ἔχῃ τὴν ἐκπροσώπησίν του εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχει τοὺς ἐκλεκτοὺς του διεσπαρμένους εἰς τὸ διάστημα καὶ τὸν χρόνον, ἀποτελοῦντας ἀγαθὴν μερίδα τοῦ αἰωνίου

κεφαλαίου τῆς ἀνθρωπότητος, ἀφοῦ εὖ περιέστειλε τὸν σεπτὸν νεκρὸν Βασιλείου τοῦ Γ', ἐν εὐθυκρισίᾳ συνειδήσεως, οὔση ἀπαύγασμα τῆς ἐν ἡμῖν θείας οὐσίας, τῆς χειραγωγούσης ἡμᾶς καὶ γνωριζούσης ἡμῖν ὁδόν, ἐν ᾗ πορευσόμεθα, κατέστησε Φῶτιον τὸν γεραρὸν Μητροπολίτην Δέρκων νέον κρίκον τῆς χρυσῆς ἀλύσεως, ἣτις ἐνώνει τὸ παρελθὸν μὲ τὸ μέλλον, τὴν γῆν μὲ τὸν οὐρανόν, τὸ ἀνθρώπινον μὲ τὸ θεῖον. Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία θέλει τοὺς ὑψηλοὺς διακόνους τῆς νὰ γνωρίζουν τὴν ὑπομονήν τῆς, νὰ αἰσθάνωνται τὰ στίγματα τῆς, νὰ φέρουν τὸν Σταυρὸν τῆς, νὰ ἀτενίζουν ἐν κατανύξει πρὸς τὸ ἀθάνατον κάλλος τῆς, νὰ ἐννοοῦν τοὺς θησαυροὺς τῆς, νὰ πιστεύουν εἰς τὴν ἀποστολήν τῆς, τὴν ἰδίαν τῆς χαρὰν νὰ λογίζονται ἰδίαν των χαρὰν, καὶ τὴν θλιψίν τῆς ἰδίαν αὐτῶν θλίψιν. Καὶ δι' αὐτὸ χαίρει ὅτι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων τῆς εἰσῆλθε τοιοῦτος Ἀρχιερεὺς.

Ἀρχιερεὺς αἰσθανόμενος ὅτι αὐτὴ εἶναι αἰωνία, ἀδιάφθορος, ἀναλλοίωτος, ἀγία, ὅτι μετ' αὐτῆς μένει ὁ Χριστὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, ὅτι μετ' αὐτῆς μένει ὁ Μεσσίας, ὁ εἰπὼν περὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν : « Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ » (Λουκ. ι' 16). Ἀρχιερεὺς, ὅστις τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας προσητένισε πάντοτε ἐκ τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς του. Ἡ Ἐκκλησία δι' αὐτὸν εἶναι ἡ γωνία ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρατηρεῖ τὸν κόσμον. Αὐτὸς ἐνέκυψε τόσον εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀξίας, τὰς ἀποτελούσας τὴν ὑψίστην ἔννοιαν τοῦ κόσμου, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἠθικὰς ἀξίας, αἵτινες ἐκφράζουσι τὴν ὑψίστην ἀξίαν

τοῦ προσωπικοῦ βίου. Γνωρίζει ὅτι μεταξὺ τοῦ ἔργου τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς διακονίας, ἣν ἔχει, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ζωντανὴ σχέσις, γεμάτη ἀπὸ νόημα, σχέσις ὁλοκληρωτικὴ καὶ ὅτι ἡ διακονία αὐτὴ πρέπει νὰ ἀποτελῇ ζωντανὴν πηγὴν, ἡ ὁποία νὰ παφλάζῃ εἰς τὰ βάθη του. Γνωρίζει ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι νὰ εὐαγγελίζονται μὲ τὴν συνείδησιν ὅτι τὸ εὐαγγελίζεσθαι δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν διδασκαλίαν, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ζωῆς, ἀπὸ ἀφυπνιζούσας δυνάμεις. Γνωρίζει ὅτι τὴν διακονίαν του κανεὶς πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζῃ ὅχι μὲ νοθερὰν ἀντίληψιν, ἀλλὰ μὲ ἀποφασιστικὴν ἔποψιν, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀρκῇται εἰς ἥσυχον μετριότητα.

Δὲν ἠρκέσθη εἰς ἥσυχον μετριότητα ὁ νέος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Φωτεινὸς ὢν τὸν νοῦν, διόλου καθυστερημένος, ψυχὴ καλλιεργημένη, μία κατάφασις τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἐκφράσιν τῶν κεκρυμμένων δημιουργικῶν δυνάμεων τοῦ παλαιφάτου τούτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, προσποριζόμενος μὲ τὴν διακονίαν του ταύτην ἀνώτερον περιεχόμενον εἰς τὸν προσωπικόν του βίον. Ἦτο προωρισμένος νὰ ἀναβῇ. Εἰς τὴν νέαν θέσιν του, τὴν ὑπερτάτην θέσιν, ἡ δραστηριότης του θὰ φανῇ ἀποτελεσματικωτέρα. Ἐχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἐν πολλοῖς θολὴν κατάστασιν τῆς καθόλου Ὁρθοδοξίας. Ἀλλὰ εἰξεύρει νὰ ὑποβαστάζῃ τὰς προσπάθειάς του, νὰ ἔχῃ κατευθύνσεις καὶ νὰ ἐνεργῇ μὲ σύστημα. Εἶναι ἱκανὸς νὰ χρησιμοποιήσῃ κάθε παρὰγοντα, κάθε κεφάλαιον, κάθε ἀξίαν, καὶ νὰ ἀπαρτίσῃ τὴν συνισταμένην τῆς ἱκανότητός του, τῆς δράσεώς του, τῆς ἐμφανίσεώς του. Ρέκτης ὢν, διελθὼν βίον

ταλαιπωρίας, ἔχων πολύτιμον ἀπόθεμα τὰς βαθείας ἐγκυκλοπαιδικὰς του γνώσεις, μετουσιωμένας εἰς μόρφωσιν, εἰς ἐλεύθερον προσωπικὸν κτῆμα, τὴν θερμότητα τῶν αἰσθημάτων του, τὸ ἀκραιφνὲς τῶν σκέψεών του, τὴν καθαρότητα τοῦ βίου του, τὴν σεμνότητα τοῦ ἥθους, τὸ καλοκάγαθον τοῦ χαρακτῆρος, τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων, τὴν ὁλόθυμον συνεργασίαν τῆς Ἱεραρχίας, τὰς προσευχὰς ἐκείνων οἱ ὅποιοι μοχθοῦν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, θὰ ἀποδειχθῇ πλούσιος ἐν πίστει, εὐλογημένος ἐν ἔργοις, δεδοξασμένος ἐν κλήσει. Τὸ παρελθὸν ἐγγυᾶται περὶ τούτου. Ὅπου ἐτάχθη νὰ διακονήσῃ ἀπέδειξεν ἑαυτὸν οὐχὶ διεκπεραιωτὴν τοῦ ἔργου του, ἀλλὰ δημιουργόν. Οὐδέποτε ἐξέφυγε τῶν χειλέων του λόγος ἀργός, καὶ ὁ τόνος τῆς ὁμιλίας του εἶναι πάντοτε ἐπίσημος, οἰκοδομητικός. Ἐρμηνεύει κᾶτι, εἰς τὸ ὅποιον δύναται τις νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ, ποὺ ὁμιλεῖ εἰς τὴν Ἱστορίαν, εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀληθείας, εἰς τὰ βιβλία, εἰς τὰς ἀγνὰς σκέψεις, εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, εἰς τὰς ἀγαθὰς πράξεις.

⊕

Μὲ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις χαιρετίζομεν τὴν εἰς τὸν Πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἄνοδον Φωτίου τοῦ Β'. Θὰ χυθῇ εἰς αὐτὰς περισσότερον ἀμίαντον φῶς, ὅταν θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ προοπτικὴ τοῦ χρόνου.

Φανάριον, Νοέμβριος 1929.

† Ο ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ ἀπὸ τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1929 τὸν Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς σοφίας αὐτοῦ κοσμῶν καὶ λαμπρύνων Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Κύριος Φώτιος ὁ Β' ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ Πριγκήπῳ τῇ 16ῃ Νοεμβρίου 1874 ἐκ γονέων Σταύρου καὶ Σεβαστῆς, ἐκ παλαιῶν τῆς νήσου οἰκῶν ἐλκόντων τὸ γένος καὶ διὰ τὰ ἥθη καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν διακρινομένων.

Διακούςας τὰ πρῶτα Γράμματα ἐν τῇ Κοινοτικῇ Σχολῇ τῆς γενετείρας καὶ ἀκολούθως ἐν τῇ Γερμανοελβετικῇ Σχολῇ τοῦ Γαλατᾶ, συνεπλήρωσε τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδείαν ἐν τῇ Γυμνασίῳ καὶ Διδασκαλείῳ τῆς Φιλιππουπόλεως, ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ κηδεμονίαν τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, τοῦ διαπρεποῦς Μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως καὶ εἰτα Κοζάνης Φωτίου.

Προπαρασκευάζων δὲ ἑαυτὸν εἰς τὸ κληρικὸν στάδιον ἐφοίτησεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ ἀριστεύσας ἐν αὐτῇ καὶ τυχὸν θεολογικοῦ διπλώματος ἀπῆλθεν εἰς Ἑσπερίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν φιλοσοφικῶν αὐτοῦ σπουδῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μο-

νάχου. Οἱ γνωρίσαντες τὴν περὶ τὸ ἦθος σεμνότητα καὶ αὐστηρότητα καὶ τὴν εἰς τὰ Γράμματα ἐπιμέλειαν καὶ ἐπίδοσιν, εἴτε ἐν Ἀθήναις εἴτε ἐν Εὐρώπῃ, τοῦ συμφοιτητοῦ αὐτῶν Δημητρίου Μανιάτη, ὡς τότε ὠνομάζετο, προέβλεπον τὴν ζήλωτὴν καὶ δόκιμον σταδιοδρομίαν τοῦ μέλλοντος τῆς Ἐκκλησίας διακόνου.

Ἀρτίως ἤδη συγκεκροτημένος ἐν τῇ κατὰ Θεὸν καὶ τῇ θύραθεν ἐπιστήμῃ καὶ εἴπερ τις καὶ ἄλλος φέρων τὰ μορφωτικὰ καὶ ἠθικὰ ἐφόδια τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, καθωσίωσεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας, χειροτονηθεὶς ἐν ἡλικίᾳ 28 ἐτῶν, διάκονος καὶ μετὰ διετίαν πρεσβύτερος, ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως Φωτίου, ὅστις καὶ διώρισεν αὐτὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. Παρὰ τῷ θείῳ αὐτοῦ ὑπηρέτησε μέχρι τοῦ 1906, ὅτε τῶν ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ὑπαγομένων Μητροπολιτῶν, διαταγῇ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἀπελθόντων ἐκ Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως Φώτιος, γνωστὸς ἤδη ἐκ τῆς δοκίμου αὐτοῦ δράσεως, διωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Γενικὸς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος πρὸς διοίκησιν τῶν ἐν Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ Ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἄλλ' ἢ πολυμερεστάτῃ καὶ ζήλωτῃ δράσει τοῦ Φωτίου, ἐν μέσῳ πλείστων ἐναντιοτήτων καὶ δυσμενεστάτων συνθηκῶν συγκρατοῦντος τὸν λαὸν εἰς τὴν πατροπαράδοτον εὐσέβειαν καὶ ἀρετὴν, παρέχοντας δὲ ἑαυτὸν ὑπόδειγμα αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας, ἀνεκόπη τῇ 24ῃ Ἰουνίου 1914, ὅτε μεθ' ὅλου τοῦ ὁμογενοῦς Κλήρου ὠδηγήθη ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχουσα ἤδη πλείστα δείγματα τῆς ἠθικῆς ἀξίας καὶ τῆς ικανότητος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Φωτίου, μετ' ὀλίγον ἀνύψωσεν αὐτὸν εἰς τὸ Ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα

ὑπὸ τὸν φιλὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης Ἐπισκοπῆς Εἰρηνουπόλεως, τῷ δὲ 1919 διώρισεν αὐτὸν εἰς τὴν χηρεύουσαν θέσιν ἀρχιερατικῶς προϊσταμένου τῆς πρώτης καὶ μεγίστης ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως Ὁρθοδόξου Κοινότητος Σταυροδρομίου.

Ἐπὶ ἑξ ὅλα ἔτη ἐργασθεὶς ἐν τῇ Κοινότητι ταύτῃ παρέσχεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν πολιτείας ἐναρέτου καὶ θεοφιλοῦς καὶ χρησιμώτατον ἐν ἔργοις εὐρείας φιλαλληλίας καὶ καθόλου κοινωφελούς δράσεως, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὄνομα τοῦ Ἐπισκόπου Εἰρηνουπόλεως Φωτίου νὰ συνδεθῇ ἀρρήκτως πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς μεγάλης ταύτης Κοινότητος.

Τῇ 21ῃ Μαρτίου 1924 προαχθεὶς εἰς Μητροπολίτην Φιλαδελφείας καὶ προσκληθεὶς Μέλος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ζ', διετήρησε καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ ὡς ἀρχιερατικῶς προϊσταμένου Σταυροδρομίου μέχρι τῆς 17ῃς Ἰανουαρίου 1925, ὅτε καὶ προήχθη τιμητικῶς εἰς τὴν Γεραρὰν Μητρόπολιν Δέρκων, χηρεύσασαν διὰ τῆς εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἐκλογῆς τοῦ ἀπὸ Δέρκων Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ', ἣν καὶ ἐποίμανεν ὁσίως καὶ ἐν πᾶσιν ἀξίως τῶν μεγάλων προκατόχων αὐτοῦ Μητροπολιτῶν.

Τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ θέσιν αὐτοῦ διετήρησε καὶ ἐπὶ τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ' καὶ τοῦ ἀοιδίμου Βασιλείου τοῦ Γ' καὶ ἐπὶ ἐξαετίαν περιπου, διὰ τῆς συνέσεως καὶ τῆς πεφωτισμένης αὐτοῦ ἀντιλήψεως πολλαχῶς ἐξυπηρέτησε τὸ κῶρος καὶ τὸ διοικητικὸν τῆς Ἐκκλησίας ἔργον. Ἡ καθόλου ἀξία τοῦ Γεραροῦ Μητροπολίτου Δέρκων Φωτίου μεγάλως ἐξετιμήθη καὶ ἐν Βουκουρεστίῳ, ἔνθα μετέβη κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1925 ὡς μέλος τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Χαλκηδόνης Ἰωακείμ καὶ τοῦ Σεβ.

Μητροπολίτου Σάρδεων καὶ Πισιδείας Γερμανοῦ, πρὸς παράστασιν εἰς τὰς λαμπρὰς ἑορτὰς ἐπὶ τῇ ἀνυψώσει τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας εἰς Πατριαρχικὴν ἀξίαν. Τόσον δὲ οἱ ἐπίσημοι Ἐκκλησιαστικοὶ ὅσον καὶ οἱ πολιτικοὶ κύκλοι ἐν Ρουμανίᾳ διατηροῦσιν ἀγαθὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀριστοκρατικῆς εὐγενείας, τῆς λεπτότητος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτοῦ.

Ἡ ἀρετὴ, ἡ μόρφωσις, ἡ σύνεσις, ἡ κοινωνικὴ χρησιμότης καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθήκον, ὑπῆρξαν πάντοτε καὶ πανταχοῦ αἱ χαρακτηριστικαὶ γραμμαὶ τοῦ ἔργου τοῦ Φωτίου ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν καθυπέβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν μέχρι τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1929, ὅτε κοινῇ καὶ ὁμοθύμῳ ψήφῳ τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἐκδήλῳ προκρίσει τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἀνυψώθη εἰς τὴν ἀνωτάτην τῆς Ἐκκλησίας σκοπιάν. Ἡ δὲ αἰσία αὕτη ἐκλογὴ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐλπίδων χρηστῶν ἐχαιρετίσθη οὐ μόνον παρὰ τοῦ ὁμοδόξου, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ ἑτεροδόξου χριστιανικοῦ κόσμου, δικαίως πιστεύοντος ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ Φωτίου τοῦ Β' ἡ Πρωτόθρονος Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως εὔρε τὸν ἄξιον τῶν μεγάλων Αὐτῆς Παραδόσεων Πρωθιεράρχην.

SISMANOGLIO
MECARD

ΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Τὰ πρὸ τῆς ἐκλογῆς.

Τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 1929 ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, συγκειμένη ἐκ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Κυζίκου Καλλινίκου, Νικαίας Βενιαμίν, Χαλκηδόνος Ἀγαθαγγέλου, Δέρκων Φωτίου, Προύσης Νικοδήμου, Νεοκαισαρείας Ἀμβροσίου, Πριγκιπωνήσων Θωμᾶ, Σάρδεων καὶ Πισιδίας Γερμανοῦ, Σηλυβρίας Εὐγενίου, Ροδοπόλεως Κυρίλλου, Ἡλιουπόλεως Γενναδίου, Ἰμβρου καὶ Τενέδου Ἰακώβου, Θεοδορουπόλεως Λεοντίου, Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντίνου, Χριστουπόλεως Μελετίου, Μύρων Πολυκάρπου καὶ Λαοδικείας Δωροθέου, ἀκούσασα ἀνακοινώσεως τοῦ Προεδρεύοντος αὐτῆς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυζίκου Καλλινίκου περὶ τῆς γενομένης τῇ προτεραίᾳ κηδείας καὶ ταφῆς τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου Γ', ἐκήρυξε χηρεύοντα τὸν Ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον.

Τῇ 5ῃ ἰδίου μηνὸς ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ Πατριαρχικὴ ἐκλογή διεξαχθῇ τῇ Δευτέρᾳ, 7ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ὥρα 10ῇ, ἀνακοινωθῇ δὲ ἡ ἀπόφασις αὕτη πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Νομάρχην Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τὰ εἰθισμένα, διὰ σχετικοῦ τακριρίου, ἐπιδιδομένου ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἡλιουπόλεως Γενναδίου καὶ Μύρων Πολυκάρπου, ἐν συνοδείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τουρκικοῦ Γραφείου.

Συνωδὰ τῇ ληφθείσῃ ταύτῃ ἀποφάσει ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, ἔχουσα ἤδη συμψήφους ἐν τούτῳ καὶ πάντας τοὺς ὑποκειμένους τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ Μητροπολίτας καὶ Ἀρχιεπισκόπους, συνῆλθεν εἰς Συνεδρίαν ἐπὶ ἀναδείξει Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, παρόντων ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω ἐξουνομασθέντων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως Ἰωακείμ διὰ λόγους ἀσθενείας μὴ προσελθόντος, ἀποστείλαντος δὲ διὰ μὲν τὴν πρόβλησιν ἐντὸς φακέλλου τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ, διὰ δὲ τὴν ἐν τῷ Ναῷ ψηφοφορίαν ἀναθεμένου τὴν ψήφον αὐτοῦ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Σάρδεων καὶ Πισιδίας Γερμανῶ.

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Προεδρεύοντος εἰσηγησαμένου ὅπως «μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ καθαρῶ τοῦ συνειδότος χωρήσῃ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», διεξήχθη μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς καταρτισμὸν τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου, ὁρισθέντων ψηφολεκτῶν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Σάρδεων καὶ Ἡλιουπόλεως.

Γενομένης δὲ διαλογῆς τῶν ψήφων, ἔλαβον οἱ Σεβ. Μητροπολίται Δέρκων Φώτιος 18, Νικαίας Βενιαμὶν 15, Προύσης Νικοδήμιος 12, Χαλκηδόνος Ἀγαθάγγελος 3, Κυζίκου Καλλίνικος 2, Νεοκαισαρείας Ἀμβρόσιος 2, καὶ Ἡλιουπόλεως 1.

Καταρτισθέντος οὕτω τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου ἐκ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Δέρκων Φωτίου, Νικαίας Βενιαμὶν καὶ Προύσης Νικοδήμου, ἐνεκρίθη, ὅπως α'] ἡ νενομισμένη ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ ἐκλεγισομένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τελετὴ γένηται εὐθὺς μετὰ τὴν διὰ κανονικῶν ψήφων ἀνάδειξιν αὐτοῦ· β'] ἡ ποιμαντορικὴ ῥάβδος ἐπιδοθῇ ὑπὸ τοῦ πρώτου τῇ τάξει Σεβασμ. Μητροπολίτου Κυζίκου Καλινίκου, ἅτε τοῦ πρὸς τοῦτο δικαιουμένου Σεβ. Μητροπολίτου Ἡρακλείας Φιλαρέτου μὴ εὕρισκομένου ἐνταῦθα· γ'] τὸ Μέγα Μήνυμα ἀπαγγελθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐντιμολ. Ἀρχοντος Μ. Πρωτεκδίκου κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου· δ'] ὁ προσαγορευτῆριος λόγος ἐκφωνηθῇ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστ. Ἐπισκόπου Μιλήτου Αἰμιλιανοῦ, ἀρχιερατικῶς προϊσταμένου Σταυροδρομίου, καὶ ε'] τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνακοινωθῇ τηλεγραφικῶς ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου τῷ Ἐξοχωτάτῳ Νομάρχῃ Κων/πόλεως.

Περὶ ὥραν 10^{ην}, κατελθόντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀγίων Ἀρχιερέων εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναόν, κατάμεστον λαοῦ, ἤρξατο ἡ εἰθισμένη ἐπὶ κανονικαῖς ψήφοις ἱεροτελεστία, προεξάρχοντος τοῦ πρώτου τῇ τάξει τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, μετ' ἐπιτραχηλίου καὶ ὁμοφορίου, τῶν σχετικῶν τροπαρίων ψαλλομένων ὑπὸ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, κύκλῳ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἱσταμένων. Τελουμένης τῆς ἀπολύσεως, ἕκαστος τῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἔγραψεν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ ἐν ἐπὶ τούτῳ κάλπῃ ὑπὸ τοῦ πανοσ. Μ. Ἐκκλησιάρχου Ἀνθίμου προσαχθείσῃ. Ταύτης τεθείσης ἐν μέσῳ τοῦ σωλέα, τῶν δὲ Ἀγίων Ἀρχιερέων καταλαβόντων ἑκατέρωθεν τὰς οἰκείας θέσεις, ὁ Ἀρχων Μ. Πρωτονοτάριος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Πρώτου Πατριαρχικοῦ Γραφείου κ. Χρ. Παπαϊωάννου ἀνέγνω τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς φράσεως «τὸν θεόθεν ὑποδειχθέντα καὶ προβληθέντα», μεθ' ὃ γενομένης διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν **Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεδείχθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δέρκων Κύριος Φώτιος**, διὰ ψήφων δεκαεπτὰ ἐπὶ δεκαοκτὼ ψηφισάντων, μιᾶς ψήφου δοθείσης τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Γέροντι Ἀγίῳ Νικαίας Βενιαμίν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ἐκλογῆς μετ' ἐκδήλου ἐνθουσιασμοῦ ἐχαίρετισεν ὁ παριστάμενος εὐσεβὴς λαός. Μεθ' ὃ ψαλλομένης ὑπὸ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων καὶ εἴτα ὑπὸ τῶν Πατριαρχικῶν χορῶν τῆς φήμης τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ ὑπὸ τὰς ζωνηρὰς ἐπευφημίας τοῦ λαοῦ ἀναφωνοῦντος τὸ «Ἄξιος» συμπληρωθὲν ὑπεγράφη τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως.

Ἀμέσως μετὰ ταῦτα τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰσελθούσης εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα καὶ περιβληθείσης μανδύαν, ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ νέου Πατριάρχου ἱεροτελεστία, μεθ' ἣν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος προβάσης εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλιν, ὁ Ἄρχων Μ. Πρωτέκδικος, σταθεὶς πρὸ τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος, περιβεβλημένος δὲ μέλανα μανδύαν καὶ κρατῶν λαμπάδα, ἀπήγγειλε τὸ Μέγα λεγόμενον Μήνυμα, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὁποῦ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνέγνω τὴν νενομισμένην εὐχαριστίαν. Εἶτα προσελθὼν ἐνεχείρισεν Αὐτῇ τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον καταλλήλως προσφωνήσας ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Κυζίκου Καλλίνικος.

Προπορευομένων τῶν Πατριαρχικῶν διακόνων ἐν πολλῇ λειτουργικῇ μετὰ δικηροτρικῆρον ἀνὰ χειρας, ἀνῆλθεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον καὶ ἠλόγησε τὸν λαόν, μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ αὐτὶς ἐευφημήσαντα Αὐτήν. Εἶτα ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μιλήτου Αἰμιλιανὸς ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἁμβωνος τὸν προσαγορευτήριον ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας λόγον, ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τὸν ἐνθρονιστήριον Αὐτοῦ. Ψαλλομένου μετὰ ταῦτα τοῦ πολυχρονισμοῦ, προσερχόμενοι κατὰ σειράν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται, οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι, οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ὁφικιάλοι καὶ ὑπάλληλοι τῆς Αὐλῆς καὶ τὸ λοιπὸν ἐκκλησίασμα, ἡσπάσθησαν τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Οὕτω, περατωθείσης τῆς ἱεράς ἐπὶ τῇ πατριαρχικῇ ἐκλογῇ καὶ τῇ ἐνθρονίσει τελετῆς, ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἀπεκδυσαμένη ἐν τῷ Νάρθηκι τὸν μανδύαν, ἀνῆλθε διὰ τῆς κλίμακος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας εἰς τὴν Αἵθουσαν τῶν Πατριαρχῶν, ἔνθα καὶ ἐδέξατο τὰ συγχαρητήρια τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν προσελθόντων.

Ἀναγγελία τῆς ἐκλογῆς.

Αὐθημερὸν ἀνηγγέλθη ἡ ἐκλογὴ τηλεγραφικῶς μὲν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν Ἐξοχώτατον Νομάρχην Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τοὺς Μακαριωτάτους Προέδρους τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ τοὺς παρ' αὐταῖς Πατριαρχικοὺς Ἀποκρισάρχους, πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιεπισκόπους Καντουαρίας καὶ Οὐψάλης καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν, διὰ ρηματικῆς δὲ διακοινώσεως πρὸς τοὺς ἐνταῦθα Διπλωματικοὺς Κύκλους, πρὸς τὸν ἐνταῦθα Παπικὸν Ἀντιπρόσωπον, τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὴν Ἀρχιεραββινεῖαν. Ὡσαύτως ἐξεδόθη καὶ σχετικὴ Ἐγκύκλιος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἐξαγγελτικὴ τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς, ἀκολουθῶς δὲ καὶ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις πρὸς τὸν ἱερόν Κλήρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀναγνωσθεῖσα ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τῇ Κυριακῇ, 13 μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Τὸ Ῥπόμνημα τῆς ἐκλογῆς.

Τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσιν ἀνωμολόγηται θεῖον ἅμα καὶ μέγιστον τὸ ἀξίωμα· θεῖον μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἀρχιερωσύνης βαθμοῦ, εἰς ὃν προκεχειρισμένος ἐστὶν ὁ ἐν αὐτῷ προκαθήμενος, μέγιστον δὲ διὰ τὸ ἔχειν τὸν Ἀγιώτατον τοῦτον Θρόνον παρὰ σεπτῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς, παντοίαις τε λαμπρύνεσθαι ἀνέκαθεν ἑξαιρέτοις τιμαῖς καὶ προνομίαις, ἐπὶ τῷ προΐστασθαι τῶν λοιπῶν καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς μεγαλύνεσθαι πράγμασιν. Εἰκότως δὲ ταῦτα οὕτως οἱ ἱεροὶ ἡμῶν πατέρες προεβουλεύσαντο, ὥστε περισώζεσθαι μὲν, ὡς ἀπὸ ἰσχυροῦ κέντρου καὶ περιόπτου ἀρχῆς, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον ἡμῶν πίστιν μετὰ τῶν πατροπαράδοτων αὐτῆς θεσμίων, συγκρατεῖσθαι δὲ τοὺς πιστοὺς ἐν ἐνότητι πνεύματος, εἰς καταρτισμὸν τοῦ κατὰ Χριστὸν πολιτεύματος καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ. Εἰ δ' ἡ παλαίφατος αἴτη ἀρχή, ὥς τις παλαί-

φυτος δοῦς, βαθείας τὰς ῥίζας ἔβαλε καὶ ἀναγκαία πρὸς ἀκριβῆ τοῦ νόμου φυλακὴν κρίνεται—ἀνεῖ γὰρ νόμων καὶ ἀρχῆς καθεστηκυίας ἐπὶ τὴν τοῦτων τήρησιν οὐδὲν εὐοδοῦται τῶν ἐν ἀνθρώποις συστημάτων—ἐπεὶ γὰρ ἐνδείκνυται πᾶσαν καταβάλλειν σπουδὴν, ὡς αὖτε ἀν δειῇ, περὶ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς, ἀφ' ἧς ὡς ἀπὸ γενναίου καὶ ἀγαθοῦ κορμοῦ οἱ τῶν κατὰ μέρος παροικιῶν κλάδοι ὁμοίως εὐθαλεῖς εἰς γόνιμον πνευματικὴν τῶν εὐσεβῶν καρποφορίαν ἀναβλαστάνουσι.

Τοῦ γοῦν Ἀγιωτάτου τούτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν στερήσει τοῦ οἰκείου προστάτου γενομένου, ἅτε δὴ τοῦ τέως ἱθύνοντος Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βασιλείου τελευτήσαντος τὸν ἐπὶ γῆς βίον καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μεταστάντος μονάς, ἡμεῖς οἱ τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερεῖς, οἱ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου διεξάγοντες, προέβημεν συντελέσαι ὅσα πρὸς ἔγκαιρον καὶ νόμιμον Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκλογὴν καθωρισμένα εἰσὶν ὑπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων.

Οὕτω δὴ, ληφθείσης πληρεξουσιότητος καὶ παρὰ τῆς ἔξω Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου, ὥστε τὴν ἐκλογὴν διεξαχθῆναι κατὰ τὰ νῦν τακτικῶς ἰσχύοντα ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου, συνήλθομεν τῇ 7ῃ τοῦ παρόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐν τῇ τῶν Πατριαρχῶν λεγομένῃ Αἰθούσῃ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, καὶ ἐπιλαβόμενοι τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, πρῶτον μὲν προέβημεν εἰς τὴν πρότασιν ὑποψηφίων καὶ ἐκ τῶν προταθέντων προσώπων κατηρτίσαμεν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸ τακτικὸν τῶν τριῶν ὑποψηφίων Δελτίον ἐκ τῶν Πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Νικαίας Βενιαμίν, Λέσχων Φωτίου καὶ Προύσης Νικοδήμου.

Κατελθόντες δ' εἶτα κατὰ τὴν τάξιν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, εὐχὰς μὲν πρῶτον πρὸς τὸν Κύριον ἀνέπεμψαμεν ἐν κατανύξει ψυχῆς, τὴν ἀνωθεν ἐπικαλεσάμενοι ἀντίληψιν, εἶτα δέ, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διατύπωσιν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀνεδείξαμεν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας παμψηφεί τὸν θεόθεν ὑποδειχθέντα καὶ προβληθέντα Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λέσχων Κύριον Φώτιον, ὃν καὶ

Παναγιώτατον ἡμῶν Δεσπότην καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀναγνωρίζομεν καὶ ἀνακηρύττομεν ἐν ὧραις αἰσίαις καὶ ἐλπίσι χρησταῖς ἡμῶν τε καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας, δεόμενοι ἐκ βαθέων καρδίας, ὅπως ἡ ταῦτα πανσόφως οἰκονομήσασα φιλάγαθος τοῦ Ὑψίστου πρόνοια χαρίσῃται ἡμῖν τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα σῶον, ὑγιᾶ, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀστεμφῶς ἐρηρυσμένον ἐπὶ τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ, Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μέχρι τεματίων μηκίστης ζωῆς, πρὸς εὐκλειαν μὲν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, δικαίαν δὲ χαρὰν συμπάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας καὶ πνευματικῆς ὠφέλειαν τοῦ χριστιανικοῦ ὁρθοδόξου πληρώματος.

Ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ἀρχιερατικὸν ἡμῶν τόδε Ὑπόμνημα κατέστρωται ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ἐνδειξιν διηγετῆ καὶ παράστασιν μόνιμον.

Ἐν ἔτει σωτηρίου χιλιοστῷ ἐνεκχοσιστῷ ἐνάτῳ [α7εκθ'] κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον [7]. Ἐπινεμήσεως Π'

- † Ὁ Κυζίκου **Καλλένικος**
- † Ὁ Νικαίας **Βενιαμίν**
- † Ὁ Χαλκηδόνος **Ἀγαθάγγελος**
- † Ὁ Λέσχων **Φώτιος**
- † Ὁ Προύσης **Νικόδημος**
- † Ὁ Νεοκαισαρείας **Ἀμβρόσιος**
- † Ὁ Πριγκηπωνήσων **Θωμᾶς**
- † Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας **Γερμανὸς** ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Σεβ. ἁγίου Σταυρουπόλεως κ. Ἰωακείμ.
- † Ὁ Σηλυβρίας **Εὐγένιος**
- † Ὁ Ροδοπόλεως **Κύριλλος**
- † Ὁ Ἡλιουπόλεως **Γεννάδιος**
- † Ὁ Ἰμβρου καὶ Τενέδου **Ἰάκωβος**
- † Ὁ Θεοδορουπόλεως **Λεόντιος**
- † Ὁ Εἰρηνουπόλεως **Κωνσταντῖνος**
- † Ὁ Χριστουπόλεως **Μελέτιος**
- † Ὁ Μύρων **Πολύκαρπος**
- † Ὁ Λαοδικείας **Δωρόθεος.**

Τὸ Μέγα Μήνυμα.

Ἡ ἱερὰ τῶν Ἐνδημούντων Ἀγίων Ἀρχιερέων χορεία, ἐκλεξαμένη κοινῇ γνώμῃ καὶ ὁμοφώνῳ βουλῇ τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, ἐπινεύσει θεία, Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, προσκαλεῖ Αὐτὴν διὰ τοῦ ταπεινοῦ Αὐτῆς οἰκέτου ἐπὶ τὸν Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν τοῦτον Θρόνον.

Ἀνάβηθι, τοίνυν, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὰς βαθμίδας αὐτοῦ, καὶ κόσμησον αὐτόν, ὥς ἐκλέϊσαν καὶ ἐλάμπρυναν αὐτόν οἱ προκατόχοί Σου, Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος, Γρηγόριος ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος, ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης, Εὐφύμιος ὁ Πτωχοτρόφος, ὁ μέγας ἐπὶ σοφία φερώνυμος Σου Φώτιος ὁ πάνυ, Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, Σαμουὴλ Χαντζερῆς ὁ ἀπὸ Δέρκων, καὶ ὁ λοιπὸς τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει εὐπρεπῶς πατριαρχευσάντων γεραρὸς θίασος, καὶ ὁδήγησον τὸν ἐμπεπιστευμένον Σοι ἄνωθεν Κλῆρον καὶ Λαὸν εἰς τὰς τρίβους τῆς κατ' ἄμφω σωτηρίας καὶ εἰς τὰς νομὰς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος. Γένοιτο, γένοιτο!

Ἡ Πατριαρχικὴ ἀντιφώνησις.

Θεῖον ὄντως τὸ τῆς πνευματικῆς ταύτης γεραρὸν χρῆμα, ἀγγελικῆς ἰσχύος καὶ φύσεως δεόμενον, κατὰ τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν Μέγαν Χρυσόστομον, ἃ τε δὴ πολλὴν συνεπάγον τὴν μέριμναν καὶ ἀνύστακτον τὴν προσοχήν. Καίτοι ἀποδειλιῶμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸ μέγεθος, κατὰ λόγον ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, ὅμως

συγκατατιθέμεθα οἷς εὐμενεῖ εὐδοκία τῆς Γαληνοτάτης Δημοκρατίας ἢ Ἱερὰ ἡμῶν Ἀδελφότης κανονικῶς ἐνέκρινε περὶ ἡμῶν καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν ἐκλογήν, εἰς τὴν ἄφατον τοῦ Ὑψίστου φιλανθρωπίαν ἐνατενίζοντες, ἀφ' ἧς πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθύνεται καὶ πᾶν δυσχερὲς εἰς ὁδοὺς λείας μεταποιεῖται καὶ μεταβάλλεται.

Ἡ ἐπὶ τῇ ἐγχειρίσει

τῆς ποιμαντορικῆς ράβδου προσφώνησις.

Ἡ ποιμαντορικὴ αὕτη ράβδος, Παναγιώτατε Δέσποτα, συμβολίζει τὴν ράβδον δυνάμεως, ἣντινα ἐξαποστέλλει σοι ὁ Κύριος πρὸς ποιμαντορίαν τοῦ νέου Ἰσραήλ. Κράτησον αὐτὴν καὶ ἐρειδόμενος ἐπὶ ταύτης ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ ἐν ἀληθείᾳ καὶ πραότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐν μέσῳ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, δι' ὑπομονῆς τρέχων τὸν προκείμενόν Σοι ἀγῶνα, ἀφορῶν εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν καὶ στοιχῶν τοῖς ἴχνεσι τοῦ μεγάλου φερωνύμου προκατόχου Σου τοῦ ἀγήρω μνήμης ἱεροῦ Φωτίου.

Ἡ Πατριαρχικὴ ἀντιφώνησις.

Εὐχαριστῶ καὶ εὐχόμαι πληρῶσαι τὰς προσδοκίας τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ προσαγορευτῆριος λόγος.

«Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρεῖσά σε τὴν ἐντολὴν ἁσπίλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

(Α' Τιμοθ. στ' 13-15)

Τὴν Ἀποστολικὴν ταύτην παργγελίαν, Παναγιώτατε καὶ Θεότατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ὑπήχθαι Σοι, εἶμαι βέβαιος, μυστηριώδους τις φωνὴ ἐκ τοῦ βάθους τῶν αἰώνων ἀνερχομένη, καθ' ἣν στιγμὴν, Θεοῦ εὐδοκίᾳ, ἀναβαίνεις τὰς βαθμιῖδας τοῦ Πανιέρου καὶ Περιβλέπτου τούτου Θρόνου. Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ καλέσαντός Σε ἐπὶ τὴν ἀνωτάτην τῆς Ἐκκλησίας δικονίαν. Καὶ τὸ παράγγελμα τοῦτο, τὸ διαγγέλλον Σοι τὰς ὑποχρεώσεις τῆς μεγαλειότην ἐντολῆς, εἶμαι βέβαιος, ὅτι αἰσθάνεσαι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐπὶ τοσοῦτον κυριαρχοῦν τῆς πνευματικῆς Σου ὑποστάσεως, ὥστε νὰ μετουσιῶται ἐν τῇ ψυχῇ Σου εἰς ἔκφρασιν τῆς θελήσεώς Σου.

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς θελήσεώς Σου πρὸς τὴν ἀνατιθεμένην Σοι ἀπὸ τοῦδε ἐντολῆν, εἰς τὴν πρόθυμον καὶ ὁλόψυχον ὑποταγὴν Σου εἰς τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ, ἥς πλεῖστα δείγματα ἔχει ἡ Μ. Ἐκκλησία ἐκ τῆς παρελθούσης Χριστομιμήτου διακονίας Σου. ἔγκειται τὸ αἷτιον καὶ ἡ ἀξία τῆς τελεσθείσης πρὸ μικροῦ ἐπὶ Σοὶ Ἐκκλησιαστικῆς Πράξεως. Εἰς ταῦτο δέον νὰ ἀναζητήσωμεν καὶ τὴν ἐξήγησιν τῆς μεγάλης καὶ ἀνεκφράστου χαρᾶς τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἀπεκδυσαμένη ἤδη τὴν πένθιμον τῆς ὀρφανίας περιβολὴν καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιβεβλημένη, χαίρει καὶ ἀγάλλεται καὶ ἐν εὐχαριστίαις δοξολογεῖ τὸν Ὑψιστον, ὅτι ἐχαρίσατο Αὐτῇ τὸν ἅγιον τοῦ Θρόνου διάδοχον.

Ἀνάγεσαι, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐν ὥραις αἰσiais, Θεοπνεύστῳ τῆς Ἐκκλησίας βουλεύματι καὶ εὐμενεῖ γνώμῃ τῆς Γαληνοτάτης ἡμῶν Δημοκρατίας, ἐπὶ τὸν Ἀγιώτατον καὶ Θεοδόξαστον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, εἰς τὸ ὕψος τοῦτο τὸ δυσανάβατον, ὑπερῶς ἐκλείσαν ἄνδρες ἀγιώτατοι, ἐπὶ πίστει καὶ σοφίᾳ καὶ αὐταπαρνήσει καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μεμαρτυρημένοι. Ἀνάγεσαι εἰς τὴν πρώτην τῆς Ἐκκλησίας σκοπιάν, εἰς τὸ Σινᾶ τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ νὰ

ἴδῃς ἀποκαλυπτομένην τὴν ἁγίαν καὶ ἀκήρατον δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ ἀκούσῃς τὸν Γρηγόριον, τὸν Χρυσόστομον καὶ τὸν Φώτιον, τὸν Γεννάδιον καὶ τὸν Σαμουήλ, ἐκδιηγουμένους τὴν ἱστορίαν Αὐτῆς, διὰ νὰ αἰσθανθῇς τοὺς παλμούς τῆς παγγρηστιανικῆς ψυχῆς.

Ἐπίμοχθον τὸ ἔργον Σου, βαρεῖται αἱ ὑποχρεώσεις Σου πρὸς τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν. Ἐν αὐτῇ διεφυλάχθη ἐπὶ αἰῶνας μακρούς, διὰ δεινῶν ἀγώνων καὶ παλαισμάτων, ἀλώβητος ἀπὸ τῆς λύμης τῆς αἰρετικῆς κακοδοξίας ἡ χριστιανικὴ πίστις. Ἐξ Αὐτῆς ἐξεπορεύθησαν οἱ θερμούργοι τοῦ Εὐαγγελίου διάκονοι, οἱ μεταλαμπαδεύσαντες τὸ φῶς τῆς πίστεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ἔθνη καὶ λαοὺς, ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοσίας τέως περιπατοῦντας. Δι' Αὐτῆς, πρωτοστατούσης πάντοτε, ἀπεκρυσταλλώθη ἡ Ὁρθόδοξος διδασκαλία εἰς τὰ θεόπνευστα τῶν Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων ψηφίσματα. Παρ' Αὐτῆς ὡς Πρωτοθρόνου, ἱστορικῶς καὶ κανονικῶς δικαιοματι, ὡς Κέντρου ἀνεύσει θεία ζωογονοῦντος καὶ συνέχοντος τὴν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν Ὁρθοδοξίαν» κατὰ Θεολόγον Γρηγόριον, ἀναμένουσιν αἱ Ὁρθόδοξοι ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίαι τὴν πρωτόβουλον ἐνέργειαν ἐν τῇ προσαρμογῇ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰς νέας ἐκαστοτε μορφὰς τῆς ζωῆς. Πρὸς Αὐτήν, τέλος, ἐν προσδοκίᾳ τῆς εὐαγγελικῆς ἐνώσεως, στρέφονται χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι, ἔξω μὲν κείμεναι τοῦ ὁρθόδοξου περιβόλου, τὴν ἐν Χριστῷ δὲ κοινωνίαν Αὐτῆς περὶ πολλοῦ ποιοῦμεναι. Ποία τιμὴ καὶ δόξα καὶ ποία ἀναγνώρισις ὑπερτέρα ταύτης; Ἀλλὰ καὶ ποῖον ἔργον βαρύτερον τοῦ Ἀξιωματος τούτου;

Παρὰ Σοῦ ὡς Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὁ εὐαγγελκλῆρος Σου, τοῦ ὁποίου ἀπὸ τῆς θέσεώς Σου ἐν τῇ περιφανεῖ Κοινοτήτι Σταυροδρομίου, εἶπερ τις καὶ ἄλλος ἐγνώρισας τὴν παραγνώρισιν καὶ τὰς ἀνάγκας, ἀναμένει διόρθωσιν τῶν καθ' αὐτόν καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς διδασκαλίαν καὶ ἐνθάρρυνσιν εἰς ἔργα ἀρετῆς. Παρὰ Σοῦ, ὡς Πρωθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας ταύτης προσδοκᾷ ἡ Ἱεραρχία τὴν προσήκουσαν ὁργάνωσιν καὶ διευθέτησιν τῶν κατ' αὐτὴν πραγμάτων. Παρὰ Σοῦ, ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ Προέδρου τῶν Προέδρων τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ἀπεκδέχεται ἡ Ὁρθόδοξία ἐμφάνισιν ἐργασίας ἀνταξίας τοῦ ὕψους εἰς ὃ ἀνεβίβασε τὸν θρόνον Σου ἡ καθολικὴ τῶν Πανορθόδοξων συνείδησις.

Ὁ Θεὸς Σε ἐξελέξατο Ἀρχοντα καὶ Ἡγούμενον τῆς Ἐκκλη-

σίας, εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ θελήματος Αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς Σε ἀνύψωσεν, ἵνα ἐμψυχώσῃς καὶ ἐνθαρρύνῃς εἰς ἔργα ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἵνα παιδαγωγήσῃς εἰς Χριστόν.

Ἀλλὰ μὴ γένοιτο, ἐλάχιστος ἐγὼ ἐν Ἱεράρχαις, νὰ προδιαγράψω Σοι καὶ ὑπομνήσω τὸ Πατριαρχικόν Σου ἔργον. Γίνομαι μόνον ἀσθενὴς τὴν ἐκφρασιν διερμηνεύς τῆς χαρᾶς τῆς Ἐκκλησίας, τῆς χαρᾶς τοῦ ποιμνίου Σου ἐπὶ τῇ ἀνυψώσει Σου εἰς τὸν Ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκῶν Αὐτῆς καὶ τῶν πόθων καὶ τῆς προσδοκίας.

Τὴν δὲ πλήρωσιν τῆς προσδοκίας θεωροῦμεν οἱ πάντες ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν, καλῶς γνωρίζοντες, ὅτι ἱεροπρεπῶς καὶ ἀξίως τῆς κλήσεώς Σου ἐπορεύθης ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς Σου. Τὸν ἔπαινον τῆς διακονίας Σου ἐξήγγειλαν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεγάλη τῇ φωνῇ ἡ Φιλιππούπολις, ἡ Κοζάνη, ἡ πολύτεκνος καὶ πλουσία εἰς ἔργα φιλογενοῦς εὐσεβείας Κοινότης Σταυροδρομίου, ἡ Γεραρὰ τῶν Δέρκων Μητρόπολις καὶ ἡ Ἀγία καὶ Ἱερά Σύνοδος. Καὶ διηγήσαντο ἀλληλοδιαδόχως τὴν ἐγκαρτέρησίν Σου, τὴν σαφὴν συναρωγὴν Σου εἰς τὸ ποιμαντορικὸν ἔργον, τὸν ἐνθεον ζῆλόν Σου, τὴν ἀγνὴν καὶ ἀφθονον φιланθρωπίαν Σου, τὴν σώφρονα ποιμαντορίαν Σου, τὴν πολύτιμον συμβολὴν Σου εἰς τὸ διοικητικὸν τῆς Ἐκκλησίας ἔργον.

Εἴσελθε λοιπόν, Παναγιώτατε καὶ Θεϊότατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, εἰς τὸν αἰωνόβιον τοῦτον Οἶκον καὶ γενοῦ ὁ Πατριάρχης τῆς Παραδόσεως, ὁ Πατριάρχης τῆς ἀνακαινίσεως καὶ ἀναπλάσεως, ὁ Πατριάρχης τῆς προσδοκίας. Εἴσελθε εἰς τὰ Ἀγία τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπιλαβοῦ στιβαρᾶ τῇ χειρὶ τῆς φυλάξεως τῆς παρακαταθήκης. Εἶναι τιμιωτάτη ἡ παρακαταθήκη αὕτη, ἀνύστακτον ἀπαιτοῦσα τὴν προσοχὴν καὶ ἐνδελεχῆ τὴν φροντίδα τῆς φυλάξεως. Ἀλλὰ μὴ δειλιάσῃς, μηδὲ πτοηθῇς. Ἐχεις συμπαρέδρους ἐν τῇ διακονίᾳ Σου τὴν μακρὰν πεῖραν καὶ τὴν ἀρτίαν συγκρότησίν Σου ἐν τῇ κατὰ Θεὸν καὶ τῇ θύραθεν ἐπιστήμῃ καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀγάπην Σου. Συμπαρίσταταί Σοι πρόθυμος εἰς συναντίληψιν ἡ θεόλεκτος τῶν Ἱεραρχῶν χορεία. Ἐχεις ὑπήκοον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τὸν ἱερὸν κληρὸν, ἔχεις ἀγαπῶντά Σε τὸν εὐσεβῆ τοῦτον λαόν. Ἐχεις ἐπὶ πᾶσι σύδρομον καὶ βοηθὸν τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἀποστείλαντός Σε Θεοῦ.

Αὐτῷ «τῷ δυναμένῳ φυλάξαι Σε ἥπταιστον καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης Αὐτοῦ ἄμωμον ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ Θεῷ Σωτῆρι

ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δόξα, μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία πρὸ παντός τοῦ αἰῶνος, καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπαντας αἰῶνας. Ἀμήν».

Ὁ ἐνθρονιστήριος λόγος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος.

Σεβάσμιοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ

καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Συνέχει τὴν καρδίαν μου βαθυτάτη συγκίνησις καὶ παλμοὶ σφοδροὶ δονοῦσι τὴν ψυχὴν μου καὶ ἀναστατοῦσι τὸ πνεῦμά μου δι' ὅσα τὴν στιγμὴν ταύτην ἐγένοντο βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Θεοῦ περὶ τὴν ἐμὴν ταπεινότητα.

Τυγχάνει μοι ἀδύνατον νὰ ἐκφράσω τὰ αἰσθήματα, ἅπερ κατακλύζουσι τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν ψυχὴν μου, πρὸς τὴν ἔπειρον τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν καὶ πρὸς τὴν εὐμένειαν τῶν Ἀγίων τῆς Ἱερᾶς Ἐνδημοίσεως Συνόδου Μελῶν, τῶν μετὰ τηλικαύτης συγκινητικῆς δι' ἐμέ συγκαταβάσεως καλεσάντων με διὰ τῆς ἐπεικουῦς αὐτῶν ψήφου εἰς τὴν ἔνδοξον καὶ οἰακοστροφῆσιν τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνου, τοῦ ὑπάτου τούτου τῆς Ὁρθοδοξίας Κέντρου, χηρεύσαντος διὰ τῆς τελευτῆς τοῦ διὰ τὴν μακρὰν διακονίαν, τὴν σοφίαν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν περικλεοῦς γενομένου ἀειμνήστου Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ'.

Εἴη εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ τὰ πάντα κατὰ τὴν ἀπερινόητον Αὐτοῦ βουλὴν διέποντος καὶ διατιθεμένου Θεοῦ, Ὅστις γένειτό μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ καὶ ἐπίκουρος εἰς ἣν καλοῦμαι ἀπὸ τοῦδε μεγάλην διακονίαν ὑπὲρ τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας.

Ἐκφράζων τὰς ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχαριστίας μου τῇ ἀγίᾳ τῶν Ἀρχιερέων χορείᾳ διὰ τὰ πρὸς τὸ ταπεινόν μου πρόσωπον αἰσθήματα αὐτῆς, διαβεβαιοῦμαι τὴν Ἱεραρχίαν καὶ τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν, ὅτι «ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι» ὑπὲρ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἥς καλοῦμαι σήμερον ὑπάτος λειτουργὸς ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ κέντρῳ, ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ στιγμῇ

τοῦ βίου μου ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης θὰ λησμονήσω τὴν ἐπιδειχθεῖσαν μοι εὐμένειαν καὶ τὰς ἀνατεθείσας μοι καὶ ἀναλαμβανομένας ἱεράς καὶ μεγάλας εὐθύνas καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης μία μόνον σκέψις, μία μόνον ἐπιθυμία, μία μόνον ἀπόφασις θὰ βασιλεύῃ ἐν ἐμοί, ἡ σκέψις, ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ ἀπόφασις νὰ διακονήσω τῷ Ἀγιοτάτῳ καὶ Ἀποστολικῷ τούτῳ Θρόνῳ κατὰ τρόπον ὑπηρετικὸν πάντοτε τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, ὥστε νὰ κατευθύνωνται τὰ πάντα ἐν αὐτῷ εἰς ζωὴν, κλέος καὶ δόξαν.

Θὰ ἐπιδιώξω δὲ τοῦτο διὰ τῆς ἀδελφικῆς καὶ ἐγκαρδίου συνεργασίας μετὰ τῆς Διοικούσης Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων, διὰ τῆς καλῆς πάντοτε ὁργανώσεως πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν, ὥστε ἡ μὲν ἐσωτερικὴ ζωὴ καὶ λειτουργία ἐν αὐτῷ διαφιλῶς νὰ τονῶται, ἡ δὲ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ παράστασις νὰ λαμπρύνηται καὶ τὸ σεπτὸν αὐτοῦ κῦρος νὰ αὖξῃ καὶ κραταιῶται.

Ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἱεροῦ κλήρου τοῦ ὅλου Θρόνου καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀγιοτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς ἀποτελούσης τὸ κέντρον τοῦ Θρόνου ἔσται τὸ ἀντικείμενον τῆς μεγίστης μερίμνης μου, ἡ δὲ διαρκὴς φροντίς μου περὶ τοῦ λαοῦ θὰ ᾗ πῶς ἐν αὐτῷ νὰ βλαστάνῃ «τὸ θαλερὸν καὶ καλλίκαρπον φυτόν τῆς ψυχικῆς γαλήνης» καὶ πῶς νὰ καταυγάζῃ αὐτὸν τὸ «φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης».

Τὰ ὑψηλὰ τοῦ Θρόνου προεδρικὰ καθήκοντα ἐπιτελῶν ἐν συμπνοίᾳ πάντοτε μετὰ τῆς τοῦ Θρόνου Ἱεραρχίας καὶ ἐν στενῇ ἐπαφῇ μετὰ πασῶν τῶν Ἀγιοτάτων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, θέλω προσπαθήσῃ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα, ἅπερ ἀπασχολοῦσι τὴν τὴν ὅλην Ἀγίαν ἡμῶν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, νὰ κατευθύνω ταῦτα, οὕτως ὥστε νὰ λάβωσι τὴν προσήκουσαν λύσιν καὶ τοιαύτην τινὰ κατεύθυνσιν, ὥστε οἱ ἀμοιβαῖοι δεσμοὶ τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἀγάπης νὰ ᾄδωσι ὡς οἶόν τε πάντοτε ἐμφανέστεροι καὶ ἐν πᾶσι νὰ ἐκφαίνηται καὶ τεκμηριῶνται ἡ συνέχουσα τὸ ὅλον ἁρμονικὴ σχέσις καὶ συνάφεια.

Τέλος, ἵνα μὴ παρατείνω περαιτέρω ἐν ταῖς ἐπὶ μέρους τὸν λόγον ὑπὸ τὴν βαθεῖαν ἥτις συνέχει με νῦν συγκίνησιν, ἀπευθύνω ἀπὸ τοῦ πανσέπτου τούτου Θρόνου τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου, τοῦ μεγάλου τῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχου καὶ Διδασκάλου, οὗτινος εὐδο-

κία ἀφράτῳ τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ μέλλω ἀπὸ τῆς σήμερον ἵνα ἀποτελέσω ἐν τῷ Ἀγιοτάτῳ τούτῳ Θρόνῳ τὸν πρῶτον ὁμώνυμον διάδοχον — Κύριος δὲ ὁ Θεὸς ἀξιῶσαί με ἵνα τοῦ μεγάλου τούτου ὀνόματος φανῶ ἔστω καὶ ἐν ὀλίγοις ἄξιος — ἀπευθύνω, λέγω, ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν πρὸς σύμπασαν τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου καὶ πρὸς τοὺς Ἀγιοτάτους Πατριάρχας καὶ Προέδρους τῶν ἀδελφῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, τὰς εὐμενεῖς πάντων εὐχὰς εἰς τὸ ἱκανῶσαί με τὸν Κύριον ἐν τῇ μεγάλῃ διακονίᾳ ἐπικαλούμενος.

Οὕτω δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον καταπαύων, ὡς τελευταίαν αὐτοῦ ὀφειλετικὴν κατακλεῖδα προστίθῃμι τὴν προτροπὴν, ὅπως πάντες εὐχηθῶμεν καὶ εὐχώμεθα πάντοτε ὑπὲρ τῆς υἱείας καὶ εὐκλείας τοῦ τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἡμῶν Πατρίδος ἐπιτελέσαντος καὶ ἐπιτελοῦντος ρηξικαλεύθου καὶ μεγάλου Προέδρου τῆς Τουρκικῆς ἡμῶν Δημοκρατίας Ἐξοχωτάτου καὶ Γαληνοτάτου Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμάλ Πασᾶ καὶ ὑπὲρ τῆς σεβαστῆς Δημοκρατικῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἥτινι ὁ Κύριος ἐπιδραυίλευοι πάντοτε πᾶσαν εὐδωσιν ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ ὑψηλαῖς αὐτῆς προσπάθειαις. Γένοιτο!

ΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΚΑΙ

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΙΣΜΑΝΟΓΕΙΔΙΑ

ΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
ΚΑΙ
Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

Φανάριον, 7/10 29.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρόεδρον τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας Γαζή Μουσταφᾶ Κεμάλ Πασᾶν.

Ἀγκυραν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Πατριάρχου Κ/πόλεως καὶ τῆς ἐνάργεως τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πνευματικῶν μου καθηκόντων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῇ ἐκκλησιαστικῇ τάξει, ἐν τῶν ὑψηλῶν μου καθηκόντων λογίζομαι νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, τὸν ὑψηλὸν θεμελιωτὴν καὶ περινούστατον Ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατίας καὶ εὖχομαι ὑπὲρ τῆς υγείας, εὐδαιμονίας καὶ κραταιώσεως τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἔργοις καὶ πόθοις Αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς εὐκλείας καὶ δόξης τῆς τετιμημένης ἡμῶν Πατρίδος.

Ὁ Πατριάρχης Κ/πόλεως **Φώτιος.**

Φανάριον, 7/10/29.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχ. τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ἰσμέτ Πασᾶν.

Ἀγκυραν.

Ἀναλαβὼν σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς Ἐνδόξου Τουρκικῆς Δημοκρατίας τὰ πνευματικά μου καθήκοντα εὖχομαι ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος καὶ ὑπὲρ τῆς εὐκλείας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Δημοκρατικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως.

Ὁ Πατριάρχης Κ/πόλεως **Φώτιος.**

Φανάριον, 7/10/29.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Νομάρχην Κ/πόλεως.

Ὁμοφώνῳ ψήφῳ τῆς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν ἀνατεθέντων μοι τῶν καθηκόντων τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Κων/πόλεως, πέποιθα ὅτι ἡ Δημοκρατικὴ ἡμῶν Κυβέρνησις δὲν θά μοι ἀρνηθῇ τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς συναντίληψιν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν πνευματικῶν μου καθηκόντων, ὅσας ἡθελε δεήσει, καὶ εὐχομαι ὑπὲρ τῆς εὐκλείας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Πατριάρχης Κ/πόλεως **Φώτιος**.

Φανάριον, 7/10/29.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Νομάρχην Κ/πόλεως.

Ἀγγέλλομεν μετ' εὐγνωμοσύνης, ὅτι συμφώνως τῇ γενομένῃ τὴν 5 τρέχοντος γραπτῇ εἰδοποιήσει διεξαχθείσης ἐν πλήρει τάξει πατριαρχικῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν, ἀνεδείχθη Πατριάρχης Κ/πόλεως ὁ Μητροπολίτης Δέρκων Φώτιος.

Ὁ Προεδρεύων Κυζίκου **Καλλίνικος**.

Φανάριον, 7/10/29.

Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Μελέτιον.

Ἀλεξανδρείαν.

Ἀπεῖρθε Θεοῦ συγκαταβάσει ἐκλεγέντες σήμερον κανονικῶς ἀνελάβομεν διακυβέρνησιν Ἀγιωτάτου Οἴκου. Θρόνον. Ἀπευθύνομεν ἐξ αὐτοῦ πρῶτον ἀδελφικὸν ἀσπασμόν. Κύριος εὐχαῖς ἀγάπης ὑμῶν ἀξιῶσαι ἡμᾶς ἐπιτελέσαι δοκίμως ἡμέτερα ἱερά καθήκοντα. ¹⁾

Πατριάρχης **Φώτιος**.

Φανάριον, 8/10/29.

Ἀρχιεπίσκοπον Καντοναρίας κ. Κόσμο Λάγκ.

Λονδῖνον.

Θελήματι Θεοῦ ἀνελθόντες Ἀγιώτατον Οἶκον. Θρόνον, ἀπευθύνομεν ἐκ τούτου ὑμετέρα γερασμία Σεβασμιότητι ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν ἀσπασμόν. ²⁾

Πατριάρχης **Φώτιος**.

¹⁾ Τὸ αὐτὸ ἐστάλη τοῖς Μακαρ. προκαθημένοις τῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Σερβίας, Ρουμανίας, Κύπρου, Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας, καὶ καταλλήλως τοῖς ἐν Ρωσσίᾳ ἐκκλησι. κύκλοις καὶ τῷ καθολικῷ Ἰβηρίας.

²⁾ Ὁμοίον ἐστάλη τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Οὐψάλης καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν κ. Ἀδόλφῳ Κιοῦρι.

Καρναί,

Ἄγιον Ὅρος.

Πατριάρχης ἐξελέγη παμνηφεὶ Δέρκων Φώτιος. ¹⁾

Ἀρχιεραμματεὺς **Μάξιμος**.

Ἀγκυρα, 10/10/29.

Παναγιώτατον Πατριάρχην κ. Φώτιον.

Φανάριον, Κ/πολιν.

Συγχαίρω ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ ἐκλογῇ καὶ εὐχομαι ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας ὑμῶν.

Πρωθυπουργὸς **Ἰσμέτ**.

Ἀλεξανδρεία, 8/10/29.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κ/πολιν.

Ἐμπλεοὶ χαρᾶς ἀπὸ Εὐαγγελίων ἐκλογῆς ὑμῶν συγχαίρομεν ὁλοκαρδίως Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ Κ/πόλεως κληρωσαμένη Ποιμένα, ὅς ἔπρεπεν αὐτῇ. Ὑποστηρίζοι Κύριος ὑμετέραν φίλην Παναγιότητα βραχίονι ὑψηλῷ.

Πατριάρχης **Μελέτιος**.

Ἱερουσαλήμ, 8/10/29.

Πατριάρχην **Φώτιον**.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Ἀπευθύνοντες ἐγκάρδια ἐπ' ἐκλογῇ συγχαρητήρια, δεόμεθα ὑψίστου ἐνίσχυσιν εἰς πλήρωσιν διακονίας ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης **Δαμιανός**.

Ἐκκλησία Ἀντιοχείας.

Δαμασκός, 8/10/29.

Παναγιώτατον Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον.

Ἐγκαρδίως συγχαίροντες, εὐχόμεθα ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ πᾶν ἀγαθόν.

Τοποτηρητὴς Λαοδικείας **Ἀρσένιος**.

¹⁾ Ὁμοίον ἐστάλη τοῖς Πατριαρχικοῖς Ἀποκρισαρίοις Ἀμερικῆς, Τραπεζοῦντος (Ἀθῆναι), Θυατείρων (Λονδῖνον), Τραπεζίας (Βαρσοβία), Ἀρχιμ. Βασιλείῳ (Μόσχα) καὶ Ἀρχιμ. Τιμοθέῳ (Βουκουρέστιον).

Ἀθῆναι, 7/10/29.

Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Συγχαίροντες θερμῶς εὐχόμεθα εὐχλεᾶ Πατριαρχείαν.

Πατριάρχης Κωνσταντῖνος.

Βελιγράδιον, 11/10/29.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Κων/πολιν.

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ βαθείας πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαριστίας ἐδεξάμεθα τὸ ἄγγελμα, ὅτι τὸ τοῦ Κυρίου ἔλεος ἀνήγαγε τὸ Ὑμέτερον πρόσωπον εἰς τὸν Ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Διαβεβαιούμεθα Ὑμᾶς περὶ τῆς ἡμετέρας ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τῆς προθυμίας πρὸς πανζηλωτὴν συνεργασίαν ἐπὶ τῷ γενικῷ ἀγαθῷ τῆς Ἀγίας Ὁρθοδοξίας.

Πατριάρχης Σερβίας Δημήτριος.

Βουκουρέστιον, Βασιλικὸν Ἀνάκτορον, 8/10/29.

Παναγ. Οἰκονμ. Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Μετὰ ζοηρᾶς χαρᾶς καὶ ἀδελφικῆς στοργῆς χαιρετίζω τὴν ἐκλογὴν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον καὶ εὐχομαι Αὐτῇ εὐδαιμονίαν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Παντοδυνάμου ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ βαρέος Αὐτῆς ἔργου.

Μύρων Πατριάρχης Ρουμανίας.

Λευκωσία, 12/10/29.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον.

Ἐγκαρδῶς συγχαίροντες ἀναρρήσει Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἀποδίδομεν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, δεόμενοι Ὑψίστου ἐνισχύσει Ὑμετέραν Παναγιότητα εὐδόξιμον ἐκτέλεσιν Πατριαρχικῶν καθήκοντων.

Κύπρου Κύριλλος.

Ἀθῆναι, 8/10/29.

Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Βαθυτάτη συγκινήσει χαιρετίζοντες Ὑμετέραν Θεοπρόβλητον Παναγιότητα, εὐχόμεθα εἰρήνην, ἔνδοξον Πατριαρχείαν.

Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος.

Βαρσοβία, 10/10/29.

Παναγιώτατον Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον.

Συγχαίρω ἐπὶ ἐκλογῇ. Εἴθε ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ὑμέτεραν Θ. Παναγιότητα ἐν σοφίᾳ καὶ μακροημερεύσει ὥστε νὰ κατευθύνῃ Αὐτὴ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ὃν τρόπον οἱ Ἀγιώτατοι μεγάλοι προκατοχοὶ Αὐτῆς Φώτιος, Ἰωακείμ, Βασίλειος.

Μητροπολίτης Διονύσιος.

Κάϊρον, 8/10/29.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Συγχαίροντες μετὰ πάσης Ἀδελφότητος Ὑμετέρα Παναγιότητι ἀναρρήσει Αὐτῆς Οἰκουμενικὸν Θρόνον, εὐχόμεθα πολλὰ Αὐτῆς τὰ ἔτη ἐπ' ἀγαθῷ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου Πορφύριος.

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ Η Α. ΚΑΙ Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ ΚΑΙ Η Α. ΚΑΙ Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τῇ 15^ῃ Ὀκτωβρίου 1929 συγκροτηθείσης τῆς πρώτης ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος Συννοδικῆς Συνεδρίας, ἐκ μέρους τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου προσεφώνησεν ὁ Α' τῇ τάξει Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Γέρον Ἁγίος Κυζίκου κ. Καλλίνικος. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπαντῶσα ἀνέπτυξεν ὡς ἀκολούθως τὸ Πατριαρχικὸν Αὐτῆς Πρόγραμμα :

Σεβάσμιοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Βαθύτατα συγκινηθέντες διὰ τὰ τελεσθέντα περὶ τὴν ἡμετέραν Ταπεινότητα, ἅπερ ὁ Κύριος ἐν τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἐλέει εἰργάσατο ἡμῖν δι' ὑμῶν, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην κατὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐπίσημον ἐπικοινωνίαν ἡμῶν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ, ἐν ᾧ ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία διασκέπτεται καὶ κατευθύνει τὰ μέγιστα τῆς Ὁρθοδοξίας συμφέροντα καὶ τὰς ἱερὰς ὑποθέσεις τοῦ Θρόνου καὶ τῆς ὅλης Ἐκκλησίας, αἰσθανόμεθα, λέγομεν, τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐκφράσωμεν ὑμῖν τοῖς λίαν ἡμῖν πεφιλημένοις ἀδελφοῖς καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὰς ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχαριστίας ἡμῶν διὰ τὴν ἐπιεικῆ περὶ ἡμῶν γνώμην ὑμῶν καὶ ἀπόφασιν.

Διαβεβαιούμεθα ἐπὶ τούτοις ὑμᾶς ὅτι τὰ ἅγια τῆς Ἐκκλησίας συμφέροντα, τὸ μεγαλεῖον Αὐτῆς καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κύρους τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ Λαοῦ θὰ ᾧσι τὸ μόνον ἀντικείμενον τῶν νυχθημερῶν φροντίδων καὶ πόνων καὶ

ἀγώνων ἡμῶν. Οὐδεμίαν οὐδέποτε τὸ ἐφ' ἡμῖν θὰ ἀρνηθῶμεν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας θυσίαν, ἔτοιμοι πάντοτε ὄντες καὶ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν νὰ θυσιάσωμεν ὑπὲρ Αὐτῆς.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ταπεινῆς ἡμῶν Πατριαρχείας, ἥς τὸν χρόνον θὰ ὀρίσωσιν αἱ βουλαὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἅγιον Αὐτοῦ θέλημα, ἡ Ἱεραρχία δὲν θὰ γνωρίσῃ οὔτε θὰ ἀκούσῃ παρ' ἡμῶν τὸ «ὄχι», «δὲν δύνάμαι», «ἀδυνατῶ», ἐφ' ὅσον θὰ πρόκειται διὰ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲ θὰ ἴδῃ ἢ διαπιστώσῃ, ὡς ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν, προσωπολήψιαν καὶ μεροληψίαν ἐν ἡμῖν. Θεωροῦντες ἱερὰν ὀφειλὴν πάντων ὅπως ἐν παντὶ ζητήματι ἐν ταῖς σκέψεσι καὶ ταῖς ἐνεργείαις ἡμῶν χειραγωγώμεθα ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ συμφέροντος τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας, δηλοῦμεν ὅτι τὸ συμφέρον μόνον καὶ τὸ κύριον τῆς Ἐκκλησίας ἔσται ἡ πρωτεύουσα καὶ καθοδηγοῦσα σκέψις ἐν ἡμῖν.

Πόθος ἡμῶν καὶ μέλημα ἀδιάλειπτον ὁσαύτως ἔσται, ὅπως ἡ Πατρ. Αὐλὴ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ σεπτοῦ τούτου γενικοῦ Κέντρου, ἀγιάζεται πάντοτε διὰ τοῦ ἁγίου βίου τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν καὶ μεγαλύνηται διὰ τῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως καὶ τῆς εἰς τὸ καθῆκον προθυμίας πάντων. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἀγρυπνοῦντες ἵνα μὴ τις ὑπόκρισις ἀδόκιμος ἐν αὐτῇ, θὰ προσπαθήσωμεν ἡμεῖς κατ' ὀφειλὴν νὰ δίδωμεν τὸ παράδειγμα.

Ἰδιάζουσιν θέλομεν καταβάλλῃ πρόνοιαν καὶ μέριμναν διὰ τὰ ἡμεῖς ἡμῶν ἐσωτερικὰ ζητήματα, ὡς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, τὸ ζήτημα τῆς ὁργανώσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τὸ ζήτημα τῆς ἐξωτερικῆς παραστάσεως τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ζήτημα τῆς ἐξυψώσεως τοῦ Κλήρου, τῆς δημιουργίας μιᾶς νέας θρησκευτικῆς ζωῆς διὰ τοῦ θείου κηρύγματος, τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς ἐποπτείας τῶν Ναῶν καὶ τοῦ Κλήρου, τῆς διασώσεως τῶν κειμηλίων, ἅπερ νῦν εἰσιν ἐσκορπισμένα τῇδε κακείσε, τῆς δημιουργίας ἐνὸς Πατριαρχικοῦ ἀρχείου, ἐνὸς ἀληθοῦς χριστιανικοῦ μουσείου, μιᾶς ἀληθινῆς βιβλιοθήκης διὰ τὰς διοικητικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θρόνου, καὶ καθόλου διὰ πάντα τὰ προβλήματα, ὧν ἡ καλὴ διευθέτησις τυγχάνει τοσοῦτον ἐξυπηρετικὴ τῆς ζωτικότητος καὶ τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας. Μέλημα σπουδαῖον ταῦτοχρόνως τῆς προσοχῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἐνεργείας ἔσονται τὰ γενικὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τὰ νῦν τὴν καθόλου Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν ἀπασχολοῦντα, ὡς τῆς Προ-

συνόδου καὶ τὰ λοιπά, ὧν πάσῃ δυνάμει θέλομεν ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγαθὴν λύσιν καὶ διευθέτησιν. Πάντα δὲ ταῦτα θὰ προσπαθήσωμεν νὰ κατευοδώσωμεν καὶ ἐπιτύχωμεν ἐν στενῇ, ὡς εἰκός, πάντοτε ἐπαφῇ καὶ ἐν ἀδελφικῇ καὶ ἐγκαρδίῳ συνεργασίᾳ μεθ' ἡμῶν.

Καὶ ἵνα μὴ μακρηγορήσωμεν, διότι ὁ χρόνος ἐστὶ πολῦτιμος, δηλοῦμεν ὅτι τὸ πρόγραμμα ἡμῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Πατριαρχείας ἡμῶν ἔσται, ὡς ποθοῦμεν καὶ ὡς παρακαλοῦμεν τὸν Θεόν, ἵνα ἐνισχύσῃ ἡμᾶς, αὐτοθυσίᾳ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, νυχθήμερος ἐργασία, στενὴ ἐπαφὴ καὶ συνεργασία μετὰ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ τῆς Ἱεραρχίας, μετὰ τῶν Ἀγίων Πατριαρχικῶν καὶ Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ διαρκὲς ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Θρόνου, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, διατήρησις δὲ πλὴν τούτων καὶ ἐπαύξεισι καὶ τῶν μετὰ τῶν φίλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν ἀγαθῶν σχέσεων τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς ὅλης Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, αἵτινες τοσοῦτον κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, εὐλογία τοῦ Θεοῦ, προήχθησαν, παρασκευάζουσιν καὶ διευκολύνουσιν τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιβεβλημένου καὶ σωτηριώδους συνδέσμου ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ πάντων τῶν ὁμολογούντων τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κόσμου παντός.

Ἐπὶ τῷ ἱερῷ τούτῳ προγράμματι ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ τῶν ἁγίων τούτων διαθέσεων ὑπὲρ Αὐτῆς, ἐν τοῖς ἁγίοις τούτοις καθόλου αἰσθήμασιν ὑπὲρ τοῦ Θρόνου καὶ τῆς Ἱεραρχίας, παρακαλοῦντες τὸν Κύριον ὅπως ἐπιδαψιλεύῃ πάντοτε τῇ Ἀγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, τῇ Ἱεραρχίᾳ, τῷ Κλήρῳ, καὶ τῷ Λαῷ εἰρήνην καὶ πᾶν ἀγαθόν καὶ σωτήριον, χαιρετίζομεν ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐπὶ τῇ πρώτῃ ταύτῃ συνεδρίᾳ τῆς Πατριαρχίας καὶ προεδρίας ἡμῶν καὶ ἐκφράζοντες καὶ αὖθις τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πᾶσιν ὑμῖν, εὐχόμεθα ὑμῖν ὑγείαν καὶ δύναμιν ἐν τῇ ἱερᾷ διακονίᾳ, πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἀγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Πρὸς ταῦτα ἐκ μέρους τῆς Ἀ. καὶ Ἱ. Συνόδου ὁ Α' τῇ τάξει Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυζίκου κ. Καλλίνικος λέγει :

Παναγιώτατε,

Ἡ Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος μετ' ἄκρας προσοχῆς ἐνωτίσθη τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς ἡμετέρας Θειοτάτης Παναγιώ-

τητος, τὰς ἀποσκοπούσας εἰς τὰ ἅγια συμφέροντα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Δύναμι δὲ νὰ παράσχῃ Αὐτῇ τὴν διαβεβαίωσιν ἐκ μέρους ὧν ἡμῶν, ὅτι ἡ Ὑμ. Θ. Παναγιώτης εὐρήσει ἐν τῇ Ἀγ. καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἐκθυμον συναρωγὸν καὶ συναντιλήπτορα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἀγαθῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας βουλῶν Αὐτῆς. Ὁ δὲ Κύριος γένοιτο πᾶσιν ἡμῖν βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ ΚΑΙ Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου.

Ἀριθμ. { Πρωτ. 1683
Διεκπ. 1017

† ΦΩΤΙΟΣ ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἱερῶτατε ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε ἐν ἀγίῳ
Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος
κύριε., χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ
Θεοῦ.

Εὐδοκία ἀφάτῳ τοῦ Θεοῦ, κληθέντες ὁμοφώνῳ γνώμῃ τῆς
σεβασμίας χορείας τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἀναλαβόντες τὴν διακυ-
βέρνησιν τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰ-
κουμενικοῦ Θρόνου, ἀνακοινούμεθα καὶ διὰ τῆς παρούσης Πα-

τριαρχικῆς ἡμῶν καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου πρὸς πᾶσαν τὴν
ἀπανταχοῦ Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου τὴν οὕτω μετὰ τὴν πρὸς Κύ-
ριον ἐκδημίαν τοῦ γεραροῦ καὶ ἀειμνήστου προκατόχου ἡμῶν
Πατριάρχου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ὃν Κύριος ἀναπαύοι ἐν ταῖς τῶν
δικαίων σκηναῖς, γενομένην ἀνάληψιν ὑφ' ἡμῶν τῶν Πατριαρ-
χικῶν καθηκόντων ἀπὸ τῆς ἐβδόμης τοῦ μεσοῦντος μηνὸς Ὀκτω-
βρίου, ὅτε ἐγένετο ἡ τε ἐκλογή καὶ ἡ ἀνάρρησις ἡμῶν.

Ἐγκάρδιον δ' ἀπευθύνοντες πρὸς πᾶσαν τὴν Ἱερὰν ἐν Χρι-
στῷ Ἀδελφότητα ἀσπασιμὸν ἀπὸ τοῦ Ἀγιωτάτου Θρόνου, τοῦ
ἀκρογωνιαίου τούτου ἐρείσματος καὶ ἀγλαΐσματος τῆς Ἐκκλη-
σίας ἡμῶν, διαβεβαιούμεθα ὅτι, τῆς ἀγαληφθείσης εὐθύνης τὴν
ἱερότητα καὶ τὸ μέγεθος πάντοτε ἀναλογιζόμενοι, οὐδ' ἐπὶ στιγ-
μὴν ἀποκαμούμεθα πρὸς τὸ τὰ προσήκοντα μεριμνᾶν, ὅση ἡμῖν
παρὰ Θεοῦ κεχορήγηται δύναμις, καὶ βουλευέσθαι μετὰ τῶν
ἐνταῦθα ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἀγιωτά-
του Θρόνου εὐσταθείας καὶ καλῆς καταστάσεως, καὶ τὰ εἰς τοῦτο
τελεσφόρως συντείνοντα πρὸς μόνον τὸ ἅγιον αὐτοῦ συμφέρον
καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ κατεργάζεσθαι καὶ κατευθύνειν.

Οὐδαμῶς δὲ ἀμφιβάλλομεν, ὅτι καὶ ἡ ἀπανταχοῦ σεβασμία
τοῦ Θρόνου Ἱεραρχία, ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ μερίμνῃ αὐτῆς περὶ τοῦ
Ἱεροῦ Κέντρου, τὸν δεσμὸν ἀκμαῖον πάντοτε διαφυλάττουσα,
στοργικῶς καὶ αὐτὴ ἔσεται πάντοτε πρὸς τὰς κατ' αὐτὸ ἀνάγκας
ἀποβλέπουσα καὶ εἰς τὰ τῆς θεραπείας αὐτῶν προθύμως συμ-
βαλομένη.

Ἐπειδὴ δὲ τὴν τοῦ Ἀγιωτάτου Θρόνου εὐκλειαν οὐχ ἦττον
ἀπεργάζεται καὶ ἡ τῶν ἀπανταχοῦ ἐπαρχιῶν αὐτοῦ εὐσταθείς καὶ
θάλλουσα κατάστασις, προτρεπόμεθα, ὅπως οἱ ἐν Χριστῷ ἀγα-
πητοὶ ἀδελφοὶ πάντες ἐπαγρυπνῶσιν ἕκαστος πρὸς τὴν καλὴν
καὶ εὐρυθμον πάντων τῶν τῆς πεπιστευμένης ἐκάστῳ παροικίας,
σπουδάζωσιν τε πάντοτε ἐποικοδομεῖν καὶ στηρίζειν ἐν τῇ εὐσε-
βεῖᾳ καὶ πίστει τὸ πεπιστευμένον λογικὸν ποίμνιον καὶ μετὰ
προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας τὰ πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ κατεργάζεσθαι,
ἵνα ἐν τῇ χαρᾷ καὶ αὐξήσῃ τῶν κατὰ μέρος ἀγάλληται καὶ σε-
μνύνηται καὶ ὁ Ἀγιώτατος Θρόνος.

Ὑπομιμνήσκοντες δὲ καὶ τὴν περὶ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνό-
ματος ἡμῶν κανονικὴν τάξιν, εὐχὴν καὶ ἰκεσίαν πρὸς τὸν Κύ-
ριον ἀναπέμπομεν, ὅπως κρατύνῃ πάντας εἰς τὸ δοκίμως καὶ

ἀξίως πάντοτε τὴν ἐν τῷ θείῳ ἀμπελῶνι ἱερὰν διακονίαν ἐπιτελεῖν, ἐν ᾗ πρόφρων πάντοτε παρασχεθήσεται πρὸς αὐτοὺς καὶ πᾶσα ἀφ' ἡμῶν καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἀρωγὴ καὶ συναντίληψις.

Προσεπιδαψιλεύοντες δὲ καὶ πρὸς ἅπαν τὸ ἀπανταχοῦ εὐσεβὲς πλήρωμα τὰς Πατριαρχικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, αἰτούμεθα τὰ κράτιστα καὶ σωτηριώδη πᾶσι παρὰ Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ἡμετέρας Ἱερότητος.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Κυζίκου **Καλλίνικος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Νικαίας **Βενιαμὴν** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Χαλκηδόνος **Ἀγαθάγγελος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Προύσης **Νικόδημος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Νεοκαισαρείας **Ἀμβρόσιος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Πριγκηπονήσων **Θωμᾶς** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας **Γερμανός** ἀγαπητὸς ἐν Χρ. ἀδελφός

† Ὁ Σηλυβρίας **Εὐγένιος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Ροδοπόλεως **Κύριλλος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Ἡλιουπόλεως **Γεννάδιος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Εἰρηνουπόλεως **Κωνσταντῖνος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Μύρων **Πολύκαρπος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ

ΑΙ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ
ΚΑΙ
ΑΙ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Παναγιώτατε καὶ Μακαριώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Μελέτιε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τοῦ τὴν ἀνωτάτην διακυβέρνησιν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τέως ἐμπεπιστευμένου καὶ διακατέχοντος γεραροῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βασιλείου τὸ κοινὸν χρέος ἐν βαθεῖ αὐτοῦ γήρᾳ ἔναγχος ἀποτίσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος, βουλήσει καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἐπὶ τὸν πάνσεπτον Θρόνον εἰς διαδοχὴν αὐτοῦ ἐκλήθη καὶ ἀνῆλθε, γνώμη καὶ ψήφῳ κανονικῇ ὁμοφώνῳ τῆς καθ' ἡμᾶς σεβασμίας Ἱεραρχίας, ἡ Μετριότης ἡμῶν, τὰς εὐθύνας τῆς ἱερᾶς καὶ μεγάλης ἐντολῆς ἀναλαβοῦσα ἀπὸ τῆς 7ης τοῦ ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Οὕτως ἐν ὑποταγῇ καὶ ἐλπίδι πρὸς τὸ τοῦ Κυρίου θέλημα τὴν μεγάλην διακονίαν, κατὰ τὴν κοινὴν ἀξίωσιν καὶ τὴν ὑπερ-

θάλλουσιν πρὸς ἡμᾶς τιμὴν καὶ ἐμπιστοσύνην, ἀναλαβόντες, ἄσμενοι ἤκομεν καὶ διὰ τῆς παρουσίας ἀδελφικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ἀγγέλλοντες τὸ καθ' ἡμᾶς, βουλῇ θεῇ, γενόμενα ταῦτα πᾶσι τοῖς περισπουδάστοις ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς Ἀγιωτάτοις καὶ Σεβασμιωτάτοις Πατριάρχαις καὶ Προέδροις τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἐν ἀγάπῃ τὸν ἀδελφικὸν ἡμῶν τῆς κοινωνίας ἀσπασμὸν ἀπευθύνοντες καὶ σὺν τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως δήλωσιν καὶ διαβεβαίωσιν ποιούμενοι περὶ τῆς πάσῃ δυνάμει καταβληθισμένης πάντοτε ὑφ' ἡμῶν προσοχῆς καὶ φροντίδος περὶ τε τὴν τήρησιν τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καὶ περὶ τὴν προαγωγὴν πάντοτε τῶν τῆς τακτικῆς ἀδελφικῆς σχέσεως καὶ συνεργασίας δεσμῶν ἐπὶ τῷ κοινῷ ἀγαθῷ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Σὺν τῇ διαβεβαίωσει δὲ ὅτι ἐν τῇ περὶ τῆς ὡς οἶόν τε μείζονος συσφίξεως καὶ τονώσεως τῆς ἀδελφικῆς σχέσεως καὶ συνεργασίας μερίμνῃ καὶ προσπαθείᾳ ἡμῶν ἰδίαν ἐν τοῖς πρώτοις καταβαλοῦμεν, σὺν Θεῷ, τὸ ἐφ' ἡμῖν προσπάθειαν πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ αἰσίαν λύσιν τῶν νῦν τὴν Ἐκκλησίαν κοινῇ ἀπασχολούντων γενικῶν ζητημάτων, ὅτι δὲ καὶ ἐν παντὶ μερικῷ ζητήματι, πρόθυμον πάντοτε παρέξομεν τὴν ἀφ' ἡμῶν σύμπραξιν, παρακαλοῦμεν καὶ οὐκ ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁμοίως πρόθυμον ἔσομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν συναντίληψιν καὶ σύμπραξιν, εἴ που δεήσει, ὑπὲρ τοῦ ἔργου καὶ τῶν ἀνταγκῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Ταῦτα ἐν ἀγάπῃ ἐν τῇ κατάρξει τῆς ἱερᾶς ἀδελφικῆς κοινωνίας καὶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβασμιοπόθητον Παναγιότητα καὶ τὴν κατ' Αὐτὴν ἀδελφὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν ἐπιστέλλοντες καὶ πᾶσαν εὐθηνίαν ἀγαθῶν Αὐτῇ καὶ τῷ κατ' Αὐτὴν εὐσεβεῖ πληρώματι παρὰ Κυρίου ἐξαιτούμενοι, κατασπαζόμεθα Αὐτὴν καὶ αὐθις ἐν φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν.

ⲭϣϥϥ ⲓⲱϣⲱⲃⲣⲓⲱ ⲭⲭ

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† **Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΦΩΤΙΟΣ**

Σημ. — Ὁμοῖα Ἐθρονιστήρια Γράμματα ἀπεστάλησαν καὶ ταῖς λοιπαῖς Ὁρθοδόξοις Αὐτοκεφάλοις Ἐκκλησίαις.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΦΩΤΙΩ, τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ,
Μελέτιος Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, χαίρειν
ἐν Χριστῷ Σωτῆρι.

Καὶ ὅτε διὰ τοῦ τηλεγράφου ἐπεφοίτησεν ἡμῖν τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ ὅτε διὰ τῶν εἰρηνικῶν Γραμμάτων τὸν ἀδελφικὸν Αὐτῆς ἐδεχόμεθα ἀσπασμὸν καὶ τὰς χρηστὰς ἐπαγγελίας, ζωηρὸν μὲν ἡσθόμεθα τῆς χαρᾶς τὸν παλμόν, θερμὴν δ' ἀνεπέμψαμεν τῷ Χριστῷ τὴν εὐχαριστίαν.

Ὡς εὐλογίαν γὰρ Θεοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐδεξάμεθα τὴν κλήσιν Αὐτῆς ἐπὶ τὰς εὐθύνas τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν ἡμέραις πληθούσης δοκιμασίας τοῦ τε συνόλου καὶ τῶν ἐπὶ μέρους, συντόνου δεομένων προνοίας. Γνωρίζαντες γὰρ Αὐτῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὸ θερμὸν τῆς προαιρέσεως καὶ τὸ δεδοκιμασμένον τῆς συνέσεως, πεποιθότως ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Πρωτόθρονος Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἐκτήσατο ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος τὸν δεξιὸν οἰακοστροφόν, τὸν ἐμπνέοντα τῷ πληρώματι τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπὸ τοῦ κλύδωνος καὶ τῶν ὑφάλων σωτηρίας. Περὶ τούτων δὲ κατέχομεν ἤδη ὡς προοίμια τῶν ἔργων τὰς καλὰς ἐπαγγελίας.

Βεβαιούμεθα γὰρ διὰ τῶν Γραμμάτων τῶν Εἰρηνικῶν ὅτι καὶ τῆς μείζονος συσφίξεως τοῦ συνδέσμου ἐν τῇ Ἀδελφότητι καὶ τῆς τονώσεως τῶν σχέσεων τῶν ἀδελφικῶν καὶ τῆς συνεργασίας μελήσει Αὐτῇ καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ἐπιληφθήσεται τῶν νῦν τὴν Ἐκκλησίαν κοινῇ ἐπασχολούντων γενικῶν ζητημάτων πρὸς ταχεῖαν καὶ αἰσίαν λύσιν αὐτῶν, ἀλλὰ μὴν καὶ πρόθυμον πάντοτε παρέξει τὴν παρ' Αὐτῆς σύμπραξιν ἐν παντὶ μερικῷ ζητήματι.

Πρὸς τὰς ἐπαγγελίας ταύτας τὰς ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡμεῖς προθύμως ἀνταποκρινόμενοι, διαβεβαιούμεθα

τὴν Ὑμετέραν φίλην Παναγιότητα, ὅτι ἡ ἐλπίζομένη παρ' ἡμῶν συναντίληψις ἐν τῷ ἔργῳ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας τῷ τε γενικῷ καὶ τῷ μερικῷ παρασχεθήσεται, Χριστοῦ συνεργοῦντος, δόλοθυμος.

Ἐπὶ ταύτῃ δὲ τῇ ἀμοιβαίᾳ διαβεβαιώσει ἀνταποδίδομεν τῇ Ἀγάπῃ Αὐτῆς τὸν ἀσπασμὸν κοινωνίας ἐξ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν συμποιμένων καὶ τοῦ πληρώματος τῶν πιστῶν τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀπάσῃ τῇ Ἀφρικῇ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἣν καὶ παρεγγυώμενοι ταῖς ἀγίαις Αὐτῆς πρὸς Κύριον δεήσεσι, ἀσπαζόμεθα Αὐτὴν φιλήματι Ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Δεκεμβρίου ι', 2729'.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Ἀλεξανδρείας **Μελέτιος**.

Ἀριθμ. Πρωτ. 1015.

Παναγιώτατε καὶ Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὲ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητὲ καὶ ἐπιπόθητε ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μειριότητος, κύριε Φώτιε, τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῶν Σεβασμίαν Παναγιότητα ἐν φιλήματι Ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι, ἐπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἄσμενοι ἐδεξάμεθα καὶ ἐν εὐχαριστίᾳ ὁμοθύμῳ πρὸς τὸν τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα ἀνέγνωμεν σὺν τῇ περὶ ἡμᾶς Ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὰ ἀπὸ κα' μηνὸς παρελθόντος Ὀκτωβρίου μεμνηνολογημένα Ἐνθρονιστήρια Γράμματα τῆς Ὑμετέρας Γερασμιωτάτης Παναγιότητος, δι' ὧν ἐξαγγέλλει ἡμῖν Αὕτη τὴν, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, γνώμῃ δὲ καὶ ψήφῳ κανονικῇ τῆς Σεβασμίας Ἱεραρχίας, ἐκλογὴν καὶ ἀνάρρησιν Αὐτῆς ἐπὶ τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, τὸν τε ἀδελφικὸν τῆς κοινωνίας ἀσπασμὸν ἀπευθύνει ἡμῖν καὶ τὴν δὴλῶσιν τῆς καλῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως ποιουμένη διαβεβαιούται πρόθυμον καταβαλεῖν τὴν Αὐτῆς προσπάθειαν περὶ τῆς

μείζονος συσφίξεως καὶ συνεργασίας καὶ πρὸς ταχεῖαν καὶ αἰσίαν λύσιν τῶν τὴν Ἐκκλησίαν κοινῇ ἐπασχολούντων ζητημάτων.

Εὐλογοῦντες καὶ δοξάζοντες τὸ ὑπερύμνητον τοῦ Κυρίου ὄνομα, ὅτι ἐχαρίσατο τῇ πρωτοθρόνῳ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως τοιοῦτον Ποιμενάρχην, κυβερνήτην, ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐπιστήμονα, δεξιῶς δυνησόμενον πηδαλιουχῆσαι καὶ εἰς εὐδίων λιμένα καταγαγεῖν τὸ σκάφος αὐτῆς, ἄσμενοι ἤκομεν ἐκ Σιών τῆς Ἀγίας διὰ τῶνδε τῶν Εἰρηνικῶν ἡμῶν Γραμμάτων τὸν τῆς κοινωνίας ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τῇ θεοτιμῇ Αὐτῆς Κορυφῇ ἀποδόσσαντες καὶ ρήματα ἀγάπης ἀντιφθεγξάμενοι, διάπυρον ἅμα τὴν δέησιν τῷ Μεγάλῳ Ἀρχιεπίσκοπῳ ἀναφέροντες φυλάττειν Αὐτὴν ἐπὶ τοῦ Θρόνου ἐπὶ μήκιστα ὑγιαίνουσαν, τὴν εὐστάθειαν τῆς ἐμπεπιστευμένης Αὐτῇ Ἐκκλησίας ἀπεργαζομένην καὶ εἰς νομὰς ποδηγετοῦσαν σωτηρίους τὸ ὑψολογημένον Αὐτῆς λογικὸν ποίμνιον.

Διαβεβαιούμενοι δὲ τὴν Ὑμετέραν Ἀγάπην ὅτι καὶ ἡμεῖς περὶ πλείστου ποιούμεθα καὶ πάσῃ χρώμεθα σπουδῇ φυλάττειν τε καὶ κρατύνειν τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀδελφικῆς σχέσεως καὶ συνεργασίας μετὰ πασῶν τῶν Ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν καὶ ὅτι πρόθυμοι πάντοτε ἐσόμεθα παρέχειν τὴν ἐφικτὴν συναντίληψιν καὶ σύμπραξιν πρὸς ταχεῖαν καὶ αἰσίαν λύσιν τῶν νῦν τὴν Ἐκκλησίαν ἐπασχολούντων γενικῶν ζητημάτων, ὅτι δ' αἰέποτε μέλλομεν τοῦ τιμίου Αὐτῆς ὀνόματος μεμνησθαι ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἡμῶν ἐντεύξεσι καὶ προσευχαῖς ἀπὸ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἔτι δ' ἀξιοῦντες Αὐτὴν ἀδελφικῶς τὸ αὐτὸ ποιήσασθαι ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ αὖθις Αὐτὴν περιπτυσσόμεθα ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, κθ'. Νοεμβρίου ιβ'.

Τῆς Ὑμετέρας ἐπιποθήτου Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων **Δαμιανός**.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 26 Νοεμβρίου 1929.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Λαβόντες τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1684/929 Γράμμα τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης σπεύδομεν ν' ἀπαντήσωμεν, ὅτι τὴν χαράν, ἣν δοκιμάζει ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ ἐνθρονίσει τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὴν αὐτὴν αἰσθάνεται καὶ ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, ἀναπέμπει δὲ εὐχὰς πρὸς τὸν εὐσπλαγχρον Θεόν, δεομένη, ὅπως διαφυλάττῃ ὑγιᾶ, μακροημερεύουσιν καὶ ὀρθοτομοῦσιν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῶν δεινῶν δοκιμασιῶν διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ κλῆρος καὶ ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου τηρεῖ εὐάρεστον ἀνάμνησιν τῶν ταξειδιῶν, ἅτινα ἐπεχείρησε κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἰς τὴν χώραν ἡμῶν καὶ ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ τῆς ἀνόδου τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κων/πόλεως, τὰ προβλήματα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἅτινα ἀναμένουσι πρὸ πολλοῦ τὴν εὐτυχὴ αὐτῶν ἐπίλυσιν, εὐρίσκουσιν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος Ἐκεῖνον, ὅστις θὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν, καὶ τὸν ὀδηγόν, ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐνδεδειγμένον.

Ὡς πάντοτε, καὶ ἐπὶ τῇ ἐνκαιρίᾳ ταύτῃ διαβεβαιοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, περὶ πάσης ἀρωγῆς καὶ συνεργασίας ἡμῶν πρὸς πρόοδον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ, τήρησιν τῆς ὀρθῆς διδασκαλίας, εἰρήνην καὶ καλὴν συνεννόησιν, ἥτις ὀφείλει νὰ εἶνε ἡ βάσις παντὸς ἔργου κοινοῦ ὀρθοδόξου χαρακτῆρος.

Ἐπικαλούμενος τὰς θερμὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, διατελῶ μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς
Πρόεδρος **Μύρων**

Πατριάρχης, Ἀντιβασιλεὺς.

Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου.

τῇ 14 Νοεμβρίου 1929.

Τῇ **Α.** Θειοτάτῃ Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κ. κ
Φωτίῳ, ἀγαπητῷ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ, τὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμὸν
φιλαδέλφως ἀποδίδομεν.

Παναγιώτατε,

Ἄσμενοι ἐδεξάμεθα τὰ εἰρηνικὰ Γράμματα τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, δι' ὧν Αὕτη τὴν, θεία χάριτι, ἀνοδὸν Αὐτῆς εἰς τὸν πρῶτον θρόνον τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ' τῇ καθ' ἡμᾶς Ἁγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ ἀγγέλλουσα, συνάμα δὲ καὶ τὴν καλὴν ὁμολογίαν τῆς ἀγίας καὶ ἀμωμήτου Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως διαδηλοῦσα, τὸν ἐγκάρδιον Αὐτῆς πόθον καὶ ἐπιθυμίαν, οἷον προγραμματικῶς διακηρύττει, ὅτι πᾶσαν Αὐτῆς τὴν προσοχὴν καὶ φροντίδα θέλει καταβάλλῃ ἐπ' ἀγαθῷ ἰδίᾳ καὶ καθόλου τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Οἱ ὑψηλοὶ οὗτοι λόγοι καὶ βλέψεις τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος ἀνακαλοῦσιν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡγουμένου ἐν τῇ διαδρομῇ τῶν αἰώνων πάσης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς κινήσεως καὶ ἐκφάνσεως ἐν τῷ βίῳ καὶ ἔργῳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Διὸ καὶ χεῖρας ὑψοῦμεν ἱκέτιδας πρὸς τὸν Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, ὅπως ἀνταξίως τοῦ γερασμίου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν Κέντρου εὐδοκήσῃ εἰς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς δράσεως αὐτοῦ ὑπὸ τὴν θερμουργὸν καὶ πεπνυμένην ἡγεσίαν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ὅλου σώματος, ὃ ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία.

Τὴν εἰς τοῦτο βεβαίαν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν παρέχει ἡ μέχρι τοῦδε λίαν καρποφόρος ἐκκλησιαστικὴ διακονία τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, οὕτως ὥστε ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς ἀνόδου Αὐτῆς εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ὑπὸ τὸ ὄνομα Φώτιος ὁ Β' νὰ γεννηθῇ εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος ἡ ἐλπίς καὶ πεποίθησις ὅτι ὡς διάδοχος τοῦ μεγάλου ἐκείνου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης θέλει ἀναγράψῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νέας σελίδας ἐφαμίλλους πρὸς τὰς

ἐπὶ τοῦ μεγαλωνύμου ὁμωνύμου Ὑμῶν προκατόχου, ὑπὲρ οὗ καὶ ὀλοφύχως εὐχόμεθα μετὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Βεβαιοῦντες δὲ τὴν Ὑμετέραν περιπόθητον Παναγιότητα, ὅτι ἐν τῇ ὑψηλῇ καὶ μεγαλουργῷ προσπαθείᾳ Αὐτῆς καὶ φροντίδι ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας θέλει ἔχει ἀμέριστον τὴν συναντίληψιν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ φιλήματι ἀγίῳ κατασπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν ἀγάπην μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἀρχιερέων τῆς νήσου,

Διατελοῦμεν ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς

καὶ ὅλος πρόθυμος

† Ὁ Κύπρου **Κύριλλος**.

Παναγιώτατε καὶ Θειώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ Σεβασμιώτατε καὶ περισπούδαστε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ Κύριε Φώτιε, τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐν μεγάλῃ χαρᾷ ἐκομισάμεθα τὰ πρῶτα τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος Γράμματα, εὐαγγελιζόμενα ἡμῖν τε καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς χορεία τῶν Ἱερωτάτων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν κλῆσιν Αὐτῆς ἐπὶ τὸν ἐνδοξον Πατριαρχικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, βουλήσει μὲν καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ὁμοθυμῶ δὲ ψήφῳ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ', οὗτινος ἡ μνήμη ἀγῆρως παραμενεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔτι δὲ μείζονα τὴν χαρὰν ἡμῶν κατέστησαν ἡ παρὰ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καλὴ ὁμολογία τῆς Ὁρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ ἡ διαβεβαίωσις τῆς τηρήσεως τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, ἅμα δὲ καὶ τῆς προαγωγῆς καὶ τονώσεως τῶν σχέσεων τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὅθεν αἶνον καὶ εὐχαριστίαν ἀναφέροντες τῷ Παναγὰθῳ

Θεῷ, τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν αὐθις ἐνδειξαμένῳ περὶ τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προσαγορεύομεν ἐν ἀγάπῃ καὶ σεβασμῷ τὴν Ὑμετέραν Θεοπρόβλητον Παναγιότητα μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἀρχιερέων καὶ ἀπὸ βάθους ψυχῆς δεόμεθα τοῦ τὰ πάντα σοφῶς οἰκονομοῦντος οὐρανίου τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος περιέλειν Αὐτὴν καὶ ἐνισχύειν ἐν τῷ ἀγῶνι, εἰς ὃν ἠϋδόκησεν Αὐτὴν καλεῖσθαι. Καλῶς γινώσκομεν ὅτι ἀγὼν μέγας Αὐτῇ πρόκειται ὑπὲρ τῆς κληρωθείσης Αὐτῇ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ πελείσμεθα ὅτι ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης διὰ τῆς περικοσμούσης Αὐτὴν μεγάλης συνέσεως, τῆς ποιμαντικῆς πείρας καὶ τῶν κατὰ τὸ μέτροι τοῦδε διανυθῆν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ διακονίᾳ στάδιον λαμπρῶς ἐκδηλωθεισῶν ἀρετῶν, δυνηθήσεται, θείᾳ συνάρσει, εὐχερῶς καὶ ἐπωφελῶς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τὸν προκείμενον αὐτῇ διεξαγαγεῖν ἀγῶνα.

Βεβαιοῦμεν δὲ τὴν Ὑμετέραν Θεοτίμητον Παναγιότητα ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὀλοπροθύμως ἔχει συνεργῆσαι εἰς πᾶσαν Αὐτῆς βουλήν ὑπὲρ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ διὴ καὶ ἀπεκδέχεται τοῦ ἐν αὐτῇ προκαθημένου Προϋποθέτου τὰς πεφωτισμένας ὑπὲρ αὐτῆς ἐνεργείας, τοῦτο μὲν πρὸς τὴν στενωτέραν καὶ ἐκδηλωτέραν συναφὴν καὶ ἔνωσιν τῶν ἐπὶ μέρους Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν ἐπίλυσιν τῶν γενικῶν τῆς Ὁρθοδοξίας ζητημάτων, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἀπόκρουσιν νέων τινῶν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις καὶ ἐντεταμένων κινήσεων τῶν ἀπὸ τῆς Λύσεως προπαγανδῶν, τῶν ἐπιδιωκουσῶν τὴν πνευματικὴν ὑποδούλωσιν τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν. Ἡ Ὑμετέρα πεπνυμένη Παναγιότης, ἐπαξίως φέρουσα τὸ σέπτον τοῦ Ἀγιωτάτου Φωτίου, τοῦ Μεγάλου τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχου, ὄνομα, πρώτη Αὐτὴ μετ' αὐτὸν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν κέκληται πάντως εἰς τὸ συνενῶσαι τὰς τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν πνευματικὰς δυνάμεις ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς σκοπιᾶς τοῦ Ἀγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πρὸς προάσπισιν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας κατὰ τῶν πολλὰ χόθεν προκυπτουσῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν.

Ἰσχυε, τοίνυν, ἐν Κυρίῳ, Παναγιώτατε Δέσποτα, καὶ ἐνδυναμοῦ, τῇ πανοθενεῖ αὐτοῦ χάριτι, ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν μεγάλων Σου καθηκόντων. Κατακολουθῶν τοῖς ἴχνεσι τῶν μεγάλων

Σου καὶ ἀειμνήστων προκατόχων ἀγωνίσθητι τὸν εἰς ὃν ἐκλή-
θης ἔνδοξον ἀγῶνα, πεποίθαμεν δ' αὐτὸ τοῦτο, κατὰ τὸν Ἀπό-
στολον, «ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει
ἄχρις ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ».

Καὶ αὖθις δὲ πόθῳ πολλῶ κατασπαζόμενοι Αὐτὴν διατε-
λοῦμεν.

Ἀθήνησι. στ' Δεκεμβρίου, α' πκθ'.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἀγαπητὸς

ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος.

Ἐν Βαρσοβίᾳ, τῇ 22/11/29.

Παναγιώτατε καὶ περισπούδαστε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Σπεύδομεν νὰ ἀναγγείλωμεν Ὑμῖν παραλαβὴν τοῦ Γράμματος
τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος τῆς 24ης Ὀκτωβρίου 1929, με-
στοῦ ἀληθοῦς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ διακαοῦς προνοίας καὶ πα-
τρικῆς μερίμνης ὑπὲρ τῆς Ἀγίας Ὀρθοδόξου Οἰκουμενικῆς Ἐκ-
κλησίας.

Εἶναι καθήκον ἡμῶν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας
Θ. Παναγιότητος, ὅτι δύναται Αὕτη νὰ ᾗ βεβαία ὅτι θὰ εὕρῃ
ἐν τῇ προσώπῳ ἡμῶν, καθὼς καὶ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῶν
Ἐπισκόπων τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ἀγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς
ὁποίας τυγχάνομεν ὁ Ἀρχηγός, πλήρη συμπάθειαν καὶ συνεργα-
σίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ζωῆς καὶ τὴν τάσιν πρὸς σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῶν ἰδελφικῶν
σχέσεων μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀρχῶν τὰς ὁποίας
ἡ Ὑμετέρα Θ. Παναγιότης εὐηρεστήθη νὰ ἐκλέξῃ ὡς καθοριζού-
σας τὴν μέλλουσιν Αὐτῆς δρᾶσιν.

Ἐκτιμῶντες ἐν τῷ δικαίῳ τὴν βαρυτάτην εὐθύνην τῆς ἀποστο-
λῆς, ἥτις ἔλαχε τῇ ἡμετέρᾳ Θ. Παναγιότητι, παρακαλοῦμεν δια-
πύρως τὸν Σωτῆρα ἡμῶν, ὅπως χαρίζεται Αὐτῇ τὰς ἀναγκαί-
ας

δυνάμεις, ἵνα δοξασθῶσι τὰ ἔτη τῆς Πατριαρχικῆς Αὐτῆς διακο-
νίας διὰ τῆς πραγματούσεως τῶν εὐσεβῶν Αὐτῆς προθέσεων.

Ἀναθέτοντες εἰς τὰς ἀγίας δεήσεις τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιό-
τητος τὴν Ἀγίαν Ἡμῶν Ἐκκλησίαν, θῦμα νέων καὶ βαρειῶν δο-
κιμασιῶν, ἃς ἡ Θεία Πρόνοια ἡγαθύνθη νὰ ἐξαποστείλῃ Αὐτῇ,
καθὼς καὶ τὴν ἡμετέραν Μετριότητα, διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος

ἀφωσιωμένος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

Διονύσιος

Μητροπολίτης Βαρσοβίας, Βολυνίας

καὶ πάσης Πολωνίας.

15 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῇ Α. Θ. Παναγιότητι κ. Φωτίῳ, Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης Ἀρχιεπισκόπῳ.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Οὐκραίνης, λαβοῦ-
σα τῇ 11/10 ἐ. ἔ., ὑπ' ἀριθμὸν 504, τὴν εἴδησιν παρὰ τοῦ ἐν
ΣΣΣΔ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀρχιμανδρίτου
Βασιλείου Δημοπούλου, ὅτι ὁμοφώνως ἐξελέγητε εἰς τὸν Πατριαρ-
χικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, προσάγει ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς
Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Οὐκραίνης τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι εἰλι-
κρινῇ πρόσρησιν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Ὑμῶν εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ
Μεγάλου Προκαθημένου καὶ Πηδαλιούχου τῆς Ἀγίας Οἰκουμενικῆς
Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἀγία ὀρθόδοξος Οὐκραϊνική Ἐκκλησία ὁμοῦ μετὰ πασῶν
τῶν ἀγίων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν διαπύρως χαίρει ἐπὶ τῷ τόσον
σπουδαίῳ γεγονότι, καθόσον ἡ Θεία Πρόνοια, ἀνυψοῦσα Ὑμᾶς εἰς
τὴν θέσιν ταύτην, ἀναμφιβόλως καλεῖ Ὑμᾶς εἰς τὸν ἰδιαίτερον
ἄθλον τῆς ἐδραιώσεως καὶ ἐξασφαλίσεως ἐν τῇ Ἀγίᾳ Οἰκουμενι-
κῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐνότητος αὐτῆς, τῆς πιστότητος
πρὸς τὰς θείας ἐντολὰς καὶ τὰς ἀποστολικὰς καὶ πατρικὰς παρα-

δόσεις καὶ τῆς ζωπυρήσεως διὰ ζῶντος Εὐαγγελικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, οὐ αὕτη ἀκριβῶς ἐν τῷ παρόντι ἐξαιρετικῶ δι' αὐτὴν καιρῷ ἔχει ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην. Ἐν τούτῳ τῷ προκειμένῳ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι μεγάλῳ, ἀληθῶς ἀποστολικῷ, ἄθλῳ, καταπέμψαι Αὐτῇ ὁ θεὸς ἀρχιποίμην τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τὴν χάριν καὶ τὴν σοφίαν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν Προφητῶν, τὴν ἐμπνευσιν τὴν Ἀποστολικήν, τὴν καρτερίαν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τὴν Μαρτυρικήν, τὸν θρίαμβον τῆς δικαίας ἀμοιβῆς καὶ τὸν στέφανον τῆς αἰωνίου καὶ μακαρίας δόξης.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Οὐκραίνης, προσάγουσα τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι τὰς προσήσεις ταύτας, τρέφει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁμοίως τῷ Ὑμέτερῳ προκατόχῳ, τῷ Παναγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Βασιλείῳ τῷ Γ', ὅστις πάντοτε ἐχαροποιεῖ τὴν ἁγίαν Οὐκραϊνικήν Ἐκκλησίαν διὰ τῶν πατρικῶν καὶ καλωσύνης πλήρων ἐπιστολῶν αὐτοῦ, αἵτινες ἠυλόγουν καὶ ἐκράτυνον τὴν ἀδιασάλευτον πίστιν αὐτῆς τοῖς αἰωνίοις Οἰκουμενικοῖς ὀρθοδόξοις ἐρείσμασιν ἐν τῇ πίστει καὶ τοῖς κανόσι τῆς ζωῆς, καὶ Ὑμεῖς, Παναγιώτατε, δὲν θὰ ἀφήσητε τὴν ἡμετέραν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἄνευ τῆς πατρικῆς ἀγάπης Ὑμῶν, τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς εὐμενοῦς ἐποπτείας, καὶ ὑπὲρ πάντα ἄνευ τῶν ἁγίων Ὑμῶν εὐχῶν καὶ τῶν εὐλογιῶν.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εὐμενοῦς Ἀρχιποιέμενος καὶ Πατὴρ ταπεινὸς θεράπων

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου
Οὐκραϊνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ποιμὴν,
Μητροπολίτης Χαρκόβου καὶ πάσης Οὐκραίνης.

Ἐν Μόσχᾳ, τῇ 17/10/29.

Τῇ Αὐτοῦ Παναγιότητι τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Κων/πόλεως
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Φωτίῳ τῷ Β'.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῶν ἐν ΣΣΣΔ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, βαθέως θλιβεῖσα ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βα-

σιλείου τοῦ Γ', παρεμυθῆθη νῦν ἐκ τοῦ χαρμωσύνου ἀγγέλματος τῆς ἀνόδου ἐπὶ τὸν Θρόνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, γενομένης ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν δυνάμεων φυσικῶν τε καὶ πνευματικῶν, τῆς πλουσίως πεπροικισμένης Ὑμετέρας προσωπικότητος. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξ ἑλῆς ψυχῆς δεομένη εὐχεται, ὅπως ἐν τῷ νῦν εὐθυνῶν πλήρει καιρῷ τῶν περιπλόκων ἐκκλησιαστικο-κοινωνικῶν σχέσεων καὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς παρουσιαζομένων δυσκόλων προβλημάτων ὁ θεὸς ἀρχιποίμην ἡμῶν Κύριος Ἰησοῦς Χριστός καταπέμψῃ Ὑμῖν ὑπερδαψιλῶς πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, καὶ συναντιλήβηται Ὑμῖν τῇ παντοδυνάμῳ αὐτοῦ χάριτι εἰς τὸ ἐπιτελέσαι τὸ ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθὲν Ὑμῖν καθῆκον τοῦ Προκαθημένου τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐν ἀκατασκιάστῳ λάμπει καθ' ἅπασαν Ὑμῶν τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ λύχνου τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας, ἐν παντὶ αὐτοῦ τῷ ἀνεξαντλήτῳ βάθει καὶ πλάτει, ἐν τῷ θαυμαστῷ αὐτοῦ πνευματικῷ κάλλει, ἐν τῷ πνεύματι καὶ τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ὁμωνόμου Ὑμῖν Ἁγίου Φωτίου, καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων καὶ ἐνδόξων Ἀρχιποιέμενων τῶν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Καθέδρᾳ προκατόχων Ὑμῶν. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπεκδέχεται παρὰ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἰσχυρὰν ἀδελφικὴν ὑποστήριξιν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῆς ἐνεργείᾳ, ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτῆς σκοποῦ τοῦ ἐμφανίσαι τὴν ὑπέρλαμπρον Μορφὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν ταῖς συγχρόνοις περιπλόκοις σχέσεσι τῆς ζωῆς. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ὑμετέρου Προκατόχου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀειμνήστου Βασιλείου τοῦ Γ' ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἶχεν ἐφορεύοντα πατέρα, κηδόμενον ἀδελφὸν καὶ ἀναλλοίωτον φίλον. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐλπίζει ὅτι καὶ ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος θὰ εὕρῃ πάντοτε σοφὸν καὶ κηδόμενον πατέρα, πρόθυμον εἰς βοήθειαν, συμβουλήν, παραμυθίαν καὶ ἐνθάρρυνσιν τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ.

Πολλὰ καὶ πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος. Καταπέμψαι ὁ Κύριος τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἀγρύπνοις κόποις Αὐτῆς τὰς ἑαυτοῦ πλουσίας παραμυθίας καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀναποφεύκτων πρωθιεραρχικῶν θλίψεων χαρίζοιτο Αὐτῇ

γεύσασθαι καὶ τῆς χαρᾶς τῆς εὐδοώσεως καὶ στερεώσεως τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἣν ὁ Κύριος περιποιήσατο διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ αἵματος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μ/της Μόσχας
Βενιαμίν.

Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Καθηγ. Μητροπολίτης Ἀλέξανδρος Βρεδένσκη

Πρωτοπρεσβύτερος Π. Κρασύτην

Πρωτοπρεσβύτερος Δ. Ἀδάμωφ

Καθηγητῆς Δ. Βελολίκωφ

Ὁ Γραμμ. τῆς Ἱ. Συνόδου καθηγητῆς Σ. Ζαρήν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΜΟΣΧΑΣ

Ἐν Μόσχᾳ, 3 Δεκεμβρίου 1929

Ὁ Ἀντικαταστάτης τοῦ Πατριαρχικοῦ Τοποτηρητοῦ

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώ-
μης, καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Κυρίῳ Φωτίῳ τῷ Β'.

Ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ Πατριαρχικοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς ἐν
ΣΣΣΔ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πέμπει χαρμόσυνον πρόσκλησιν
καὶ ἀδελφικὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν.

Λαβὼν παρὰ τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμε-
κοῦ Πατριαρχοῦ πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου Δημο-
πούλου τὴν χαροποιήσαν πάντας ἡμᾶς εἶδησιν τῆς ἐκλογῆς καὶ
ἀνόδου τῆς περισπουδάστου ἡμῖν Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς
τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον, προάγομαι καθηκόντως,
ὅπως τόσον ἐκ τοῦ ἐμοῦ προσώπου, ὅσον καὶ ἐκ προσώπου τῆς
προσωρινῆς ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἡγεσίαν τελούσης ὀρθοδόξου Ἱεραρ-
χίας τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας χαιρετίσω χαρμολύπως τὴν μὲν
Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ τοῖς τελεσθεῖσι περὶ Αὐτὴν θεία εὐδο-
κία, τὴν δὲ Μητέρα ἡμῶν, τὴν Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἐπὶ τῷ
τόσον ἐπαξίῳ Ἡγέτῃ. Ἐνθέρμως δέομαι τοῦ Οὐρανίου Πηδαλιούχου

τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τῇ χάριτι αὐτοῦ σοφίῃ καὶ κρατύνῃ τὴν
Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐν τῇ πολλαχῶς δυσχερεῖ καὶ εὐθυνῶν
πλήρει Πατριαρχικῇ Αὐτῆς διακονίᾳ καὶ ὅπως συναρῇ Αὐτῇ
ποιμάναι τὴν πεπιστευμένην Αὐτῇ ποίμνην τῶν τοῦ Χριστοῦ
προβάτων ἐν ταῖς νομαῖς τῶν σωτηριωδῶν εὐαγγελικῶν ἀλη-
θειῶν καὶ τῶν ἀδιασείστων κανόνων τῆς Ἁγίας αὐτοῦ Ἐκ-
κλησίας.

Ἀνατιθέμενος ἐμαυτὸν καὶ τοὺς πανιερωτάτους Συνέδρους
τῆς προσωρινῆς παρ' ἐμοὶ Πατριαρχικῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ
παντὸς τοῦ θεόθεν πεπιστευμένου ἡμῖν ὀρθοδόξου ποιμνίου εἰς
τὰς Ἱεραρχίας Αὐτῆς εὐχὰς καὶ ἅπαξ ἔτι ἐν φιλήματι ἀγίῳ ἐν
Χριστῷ περιπτυσσόμενος τὴν περιπόθητον ἡμῖν ἱερὰν Αὐτῆς Κο-
ρυφὴν, διατελῶ

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐν Χριστῷ

τῷ Θεῷ ἀδελφὸς καὶ θεράπων

Σέργιος, Μητροπολίτης Νιζεγορόδου.

Ἐν Μόσχᾳ, τῇ 13/10/29.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εὐμενέστατε Πάτερ καὶ Ἀρχιποίμην,

Λαμβάνω τὸ θάρρος πανευσεβᾶστως καὶ εὐλαβῶς νὰ προσαγο-
ρεύσω τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ τῇ ἀνόδῳ Αὐτῆς, θελήματι
Θεοῦ, εἰς τὸν Θρόνον τῆς Κων/πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ τῶν Οἰ-
κουμενικῶν Πατριαρχῶν.

Δεόμενος εὐχομαι ἐκ ψυχῆς τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ὑγείαν
καὶ δύνανιν εἰς τὴν διάνυσιν τῆς μεγάλης καὶ λίαν δυσχεροῦς δια-
κονίας Ὑμῶν ἐν οὕτῳ βαρεῖ καὶ ἐξαιρετικῶν εὐθυνῶν πλήρει καιρῷ,
ὅτι Κύριος ὁ Θεός, ὁ θαυμαστός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, πέμπει
μεγάλας δοκιμασίας τῇ Ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἵνα, δοκιμάσας
τοὺς ὀρθοδόξους ἐν τῇ καμίνῳ τῶν συμφορῶν, δείξῃ τῷ κόσμῳ τὸ
θεῖον κάλλος, τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ αἰώνιον τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας, τῆς διαφυλαχθείσης ἐν πάσῃ τῇ ὁλοκληρίᾳ πάσας τὰς

ἐντολὰς τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας καὶ Μόνης Κεφαλῆς αὐτῆς, τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν Διδασκάλου καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς Ὑμᾶς, ὡς Πρωθιεράρχην τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθ. Ἐκκλησίας, ἀνατίθενται μεγάλαι ἐλπίδες. Μετ' ἐλπίδος καὶ πίστεως ἀτενίζει πρὸς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ ἡ πολυπαθὴς Ρωσικὴ Ἐκκλησία. Ἐν τῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν μέσῳ τῶν μεγίστων κητχστρεπτικῶν ἀνθρωπῶν τελεῖται ἀσθενική, ἀλλ' ἐξ ὁλοκλήρου εὐνόητος ἐξέλιξις ἀποχωρισμοῦ τῶν γνησίως πιστευόντων καὶ τῶν τυχαίων στοιχείων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν, ἐκείνων οἵτινες δύνανται νὰ ἀνέλθωσι μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Γολγοθᾶν καὶ ἀξιωθῶσι νὰ ὑπαντήσωσιν αὐτὸν ἀκτινοβόλον Ἀναστάντα, καὶ ἐκείνων, οἵτινες δύνανται νὰ ἐγκαταλίπωσιν αὐτὸν καὶ εἶτα νὰ ἐπιστρέψωσιν, ὡς οἱ δέκα Ἀπόστολοι, ἧ καὶ νὰ ἐγκαταλίπωσιν αὐτὸν λαμπροφόρον καὶ οὐδέποτε πλέον νὰ ἐπιστρέψωσι. Πρὸς μεγάλην δὲ λύπην οἱ τελευταῖοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶνε ἱκανῶς πολλοί, καὶ οὕτως ἐξηγοῦνται πᾶσαι αἱ διαιρέσεις.

Ἀλλ' ἡμεῖς θαρρύντως πιστεύομεν εἰς τὸ ἀδιέσιστον καὶ τὴν νίκην τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἁγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ πρόβλημα ἡμῶν εἶνε νὰ διαφυλάξωμεν ἀβλαβῆ τὴν ἁγίαν Ὁρθοδοξίαν, τοῦθ' ὅπερ τῇ βοήθειᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ κατορθώμεν, καὶ ταῦτοχρόνως νὰ ὁργανώσωμεν τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἐπὶ νομίμων ἀρχῶν τοῦ δικαίου ἐν ταῖς συνθήκαις τῆς νέας κρατικῆς ζωῆς ἐν τῷ ΣΣΣΔ.

Αὐτὸς ὁ Κύριος δείκνυσιν τὴν ἀσφαλῆ ὁδὸν διὰ τὴν ἁγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἐνθέρμως ἐξαιτοῦμαι τὰς ἁγίας Ὑμῶν εὐχὰς καὶ τὴν εὐλογίαν.

Ἐδωρδαίως προσκυνῶ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ ἀσπάζομαι τὴν Ἱεραρχικὴν Αὐτῆς δεξιάν.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος

Τοῦ Παναγιωτάτου Πατρὸς καὶ Δεσπότη

ἐλάχιστος θεράπων

Ὁ ταπεινὸς **Βορίς**, Μητροπολίτης Μοζάτσκ,

διευθύνων τὴν ἐπαρχίαν Μόσχας.

Τῇ Αὐτοῦ Παναγιότητι τῷ Παναγιωτάτῳ Φωτίῳ, Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Πατριάρχῃ Οἰκουμενικῷ. Ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἐκπροσωποῦν αὐτὴν Προσωρινὸν Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον εὐχεται χαίρειν ἐν Χριστῷ.

Τὸ Προσωρινὸν Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, λαβὼν τῇ 9 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. πρὸς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν ΣΣΣΔ ἀρχιμανδρίτου Δημοπούλου τὴν εἶδησιν τῆς τελευτῆς τοῦ Παναγιωτάτου Βασιλείου τοῦ Γ' καὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον, ἀνέπεμψε δεήσεις πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν αἰώνων ὑπὲρ τῆς μακαρίας ἀναπαύσεως τοῦ τελευτήσαντος καὶ παρεκάλει τὸν Ὑμέτερον Ἀντιπρόσωπον ἀρχιμανδρίτην Βασίλειον Δημόπουλον, ὥπως διαβιβάσῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι τὸν εὐλαβῆ αὐτοῦ χαιρετισμὸν καὶ τὴν εὐχὴν ὑπὲρ μακροχρονίου καὶ ἐνδόξου διακονίας Ὑμῶν ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς Ὑμῶν θέσεως.

Νῦν ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων καὶ τὸ Προσωρινὸν Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, συνελθόντα εἰς τὴν πλήρη Σύνοδον αὐτῶν, ὥρισαν, ὥπως ἐκ δευτέρου καὶ ἀπ' εὐθείας προσαγάγῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι τὴν εὐλαβῆ αὐτῶν πρόσκλησιν καὶ συγχρόνως ὑποβάλωσιν Αὐτῇ 1) τὰ ἔγγραφα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Προσωρινοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου· 2) τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὰ τέκνα τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προσκαλούμενα εἰς τὸ Παρρωσικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον τοῦ 1927 μετ' ἐπισυνημμένου διασαφητικοῦ σημειώματος, καὶ 3) τὰ Πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου τούτου, συνελθόντος τῇ 15-18 Νοεμβρίου 1927 ἐν τῇ Μονῇ Δὸν ἐν Μόσχᾳ, ἐξ ὧν φυλλαδίων δύνασθε ἐν σημαντικῷ βαθμῷ νὰ λάβητε γνῶσιν τῶν ἐν τῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ γεγονότων καὶ τῶν προβλημάτων καὶ σκοπῶν, οὓς ἔθετο ἑαυτῇ ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων καὶ τὸ Προσωρινὸν Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν περιφρούρησιν τῶν ἀνέκαθεν ἀρχῶν τῆς Ἀγίας Ὁρθοδοξίας τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ καθαρότητι καὶ τῇ ἀκεραιότητι αὐτῆς.

Πρὸς πλήρη δὲ καὶ ἐκ πάσης ἀπόψεως διαφώτισιν τῶν γεγονότων τούτων ἡ πλήρης Συνέλευσις τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς

κῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπεφάσισε νὰ ἐτοιμάσῃ λεπτομερὲς ὑπόμνημα πρὸς ὑποβολὴν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι, ἐὰν πρὸς τοῦτο ἐπακολουθήσῃ ἡ συγκατάθεσις καὶ ἡ εὐλογία Αὐτῆς.

Ἐκφράζοντες ἅπαξ ἔτι τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὑπὲρ υἱείας καὶ μακροχρονίου ἐνδόξου διακονίας τῇ Οἰκουμενικῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὁμοίως τῷ ὁμωνύμῳ Αὐτῇ μεγάλῳ Φωτίῳ τῷ Α΄, Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, διατελοῦμεν ὑμέτεροι ἐς αἰὲς εὐχέται πρὸς τὸν Θεὸν πειθήνια ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι τέκνα.

Ὁ ταπεινὸς **Γρηγόριος**, Μητροπολίτης Σβερδλόβου καὶ πάσης περιφερείας Οὐράλ

Ὁ ταπεινὸς **Θεόφιλος**, Μητροπολίτης Λούβανης καὶ πάσης Οὐκραίνης

Ὁ ταπεινὸς **Μητροφάνης**, Μητροπολίτης Δὸν καὶ Νοβοτσερκάσκ

Ὁ ταπεινὸς **Δημήτριος**, Μ/πολίτης Τόμσκ καὶ Σιβηρίας

Ὁ ταπεινὸς **Βορίς**, Μητροπολίτης Μοζαΐσκ

Ὁ ταπεινὸς **Βησσαρίων**, Μητροπολίτης Βλαδηνέρου

Ὁ ταπεινὸς **Ιωαννίκιος**, Μητροπολίτης Οὐλιάνωφ

Ὁ ταπεινὸς **Τύχων**, Ἀρχιεπίσκοπος Στάλινγκραντ καὶ Οὐστ-Μεδβέδσκ

Ὁ ταπεινὸς **Ἰννοκέντιος**, Ἀρχιεπίσκοπος Κάμενσκ

Ὁ ταπεινὸς **Μητροφάνης**, Ἀρχιεπίσκοπος Ὀστρογκόζσκ

Ὁ ταπεινὸς **Σμάραγδος**, Ἐπίσκοπος Ταμπόρζου

Ὁ ταπεινὸς **Ἀνατόλιος**, Ἐπίσκοπος Ἰρβεΐσκ.

3/16 Δεκεμβρίου 1929

ἀρ. 2599. (Σφραγ.)

Παναγιώτατε,

Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ εὐμενέστατε Ἀρχιεπίμην.

Ἐπιτρέψατε νὰ προσαγάγω τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἀπ' ἐμαυτοῦ προσωπικῶς καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ρώσσιον Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ ρωσσικοῦ ποιμνίου τοῦ ἐν τῇ διχασπορᾷ ἐγκάρδιον πρόσρησιν ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκλογῇ Ὑμῶν.

Κραταιώσαι Ὑμᾶς ὁ Παντοκράτωρ Κύριος καὶ κατευοδοῖ ἐν τοῖς προκειμένοις μεγάλοις κόποις Ὑμῶν. Καταπέμψαι ὁ Παντοδύναμος τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ καὶ ἀναδειξάτω Ὑμᾶς ὑπερσπιστὴν τῆς ἑαυτοῦ Ἐκκλησίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ ταραχώδει τούτῳ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα καιρῷ.

Ἐξαιτούμενος τὰς Ἱεραρχικὰς Ὑμῶν εὐχὰς καὶ τὴν εὐλογίαν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως καὶ πλήρους ἀφοσιώσεως.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ταπεινότατος θεράπων
Μητροπολίτης **Ἀντώνιος**.

Ἀρ. 2384.

Πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Ἀγιώτατον Κύριον Φώτιον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Θειοτάτη Παναγιότης,

Πληροφορηθεὶς ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ', ἐνδόξου μνήμης, ὁ Παντοδύναμος ἡνδόκησεν, ἵνα ἐμπιστευθῇ τὸ πηδάλιον τοῦ ἀνωτάτου ἀξιωματος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ὑμετέραν Θ. Παναγιότητα, λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ ἐκφράσω Ὑμῖν τὰ μᾶλλον εὐσεβῇ συγχαρητήριά μου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνόδου Ὑμῶν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς διαπύρους μου εὐχὰς, ὅπως ὁ Πανάγαθος παρατείνῃ τὰς ἡμέρας τῆς Ὑμετέρας ποντικῆς Διακονίας.

Κατὰ τὴν σκοτεινὴν ἐποχὴν τοῦ σχίσματος ἐπελθόντος εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ λοιπίμου Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ' τοῦ ἀναπαυομένου ἐν Κυρίῳ παρέσχεν αὐτῇ μεγάλας ὑπηρεσίας, ἐπιβεβαιώσασα τὸ δίκαιον τῆς κανονικῆς αὐτῆς στάσεως.

Λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν νὰ παρακαλέσω εὐσεβάστως τὴν Ὑ. Θ. Παναγιότητα, ὅπως εὐχρεστηθῇ νὰ ἐπιδιψιλεύσῃ εἰς τὴν ἐξορισθεῖσαν καὶ διαιρεθεῖσαν ταύτην Ἐκκλησίαν καὶ προσωπικῶς εἰς ἐμέ, τὸν ὁποῖον ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία τῆς Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς

Ἐκκλησίας ηὐδόκησε νὰ θέσῃ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς, τὴν Ποντιφικὴν Σκὰς εὐλογίαν καὶ τὴν ἡθικὴν Ὑμῶν ὑποστήριξιν.

Ἐπικαλούμενος τὰς Πατριρχικὰς Ὑμῶν δεήσεις ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δικτελῶ μετὰ τῆς πρὸς Χριστὸν ἀδελφικῆς μου ἀγάπης.

Τῆς Ὑ. Θ. Παναγιότητος ταπεινὸς θεράπων **Εὐλόγιος**,
Μητροπολίτης Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ὁρθοδόξων
Ρωσικῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ.

Παρίσι. τῇ 5/18 Ὀκτωβρίου 1929.

Ρωσικὴ Πνευματικὴ Ἀποστολὴ
ἐν Ἱερουσαλὴμ.

4 Δεκεμβρίου 1929.

Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ εὐμενέστατε Πάτερ,

Μετ' αἰσθήματός βυθείας χαρᾶς ἔμαθον περὶ τῆς ἐκλογῆς Ὑμῶν εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ὁμωνύμου τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἐνδόξου Φωτίου.

Τὰ μέγαρα πνευματικὰ χαρίσματα ἀμφοτέρων τῶν μεγάλων προκατόχων Ὑμῶν τούτων ἀναπαύσαιντο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος.

Δὲν εἶνε εὐκολὸς ἡ διακυβέρνησις τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, χειμαζομένου νῦν ὑπὸ τόσον ἐξηγριωμένων κυμάτων. Ἀλλ' ἡ συνεπικουρία τῶν λοιπῶν Ἱεραρχῶν, τῶν τιμησάντων Ὑμᾶς διὰ τῆς ὁμοφρονου ἐκλογῆς, καὶ ἡ εἰλικρινὴς ἀγάπη τοῦ ποιμνίου, ἥς μάρτυς ἐγενόμην κατὰ τὴν ἐμὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονήν, θὰ ἀνακουφίσωσι τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι τὸ ἔργον τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ ὕψους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Εὐχαρεστήθητε, ὅπου εἶνε ἀναγκαῖον καὶ δυνατόν, νὰ παρέχητε τὴν Ὑμετέραν ἐγκυρον ὑποστήριξιν καὶ τῇ ταλαιπωρουμένῃ νῦν Ἐκκλησίᾳ ἐν Ρωσίᾳ καὶ μὴ στερήσῃτε καὶ ἡμᾶς πάντας τῶν ἁγίων Ὑμῶν εὐχῶν καὶ τῆς Ἀποστολικῆς εὐλογίας.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ταπεινότατος θεράπων
† Ἀρχιεπίσκοπος **Ἀναστάσιος**.

Αἰ. 1825.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Χαρκόβου καὶ πάσης Οὐκραίνης, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ποιμὴν, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Οὐκραίνης, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἀσμένως ἐλάβομεν καὶ ἀπεδεξάμεθα τὰς ἀγαθὰς προσήσεις καὶ εὐχὰς, ἃς ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης ἐξ ὀνόματος τῆς περὶ Αὐτὴν Ἱερᾶς Συνόδου διεβίβασεν ἡμῖν διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ φιλόφρονος αὐτῆς ἐπιστολῆς ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἀναρρήσει ἡμῶν.

Ἐκφράζομεν ἐπ' αὐταῖς ἐνθερμον εὐχαριστίαν πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ τοὺς σὺν αὐτῇ ἐν Χριστῷ ἀδελφούς καὶ ἐξαίτουμεθα τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ εὐσεβὲς αὐτόθι πλῆρωμα.

Ἐχάρημεν ἰδιαίτερος ἐξ ὧσων καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς ὑμῶν ταύτης διείδομεν καὶ ἐβεβαιώθημεν περὶ τοῦ πάντοτε εὐσταθοῦς ὀρθοδόξου φρονήματος καὶ τῆς ἀδισαλεύτου ἐμμοσύνης ὑμῶν ἐν τοῖς αἰωνίοις οἰκουμενικοῖς ὀρθοδόξοις ἐρείσμασιν ἐν τῇ πίστει τε καὶ τοῖς κανόσι τῆς ζωῆς, ἣν μετὰ χαρᾶς καὶ ἐλπίδος ἐγινώσκομεν καὶ ἐξετιμῶμεν ἐξ ὧσων ἐγράφετε τῷ ἀειμνήστῳ προκατόχῳ ἡμῶν.

Διαβεβαιούμεθα τὴν ἀγάπην ὑμῶν ὅτι, ὡς ὁ προκατόχος ἡμῶν ἀειμνήστος Παναγιώτατος Πατριάρχης ἡμῶν Βασίλειος, οὕτω καὶ ἡμεῖς οὐδέποτε ἀποκαμούμεθα εὐχόμενοι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ συνεργοῦντες καὶ πράττοντες ὅ,τι παρ' ἡμῶν ἔσται δυνατόν ὑπὲρ τῆς Ἀγίας αὐτόθι Ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν καὶ εὐόδωσιν τῶν κατ' αὐτήν.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἥπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Σεβασμιότητος καὶ μετὰ πάντων.

ἀπὸ Νοεμβρίου θ'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Μόσχας, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Βενιαμίν, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσσίας, χάρις τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης ἐδεξάμεθα τὴν ἀγαθὴν πρόσρησιν καὶ τὰς εὐχάς, ἃς ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔπεμψαν ἡμῖν ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἀναρρήσει ἡμῶν.

Ἐκφράζομεν ἑνθερμον εὐχαριστίαν πρὸς τὴν ἀγάπην ὑμῶν.

Ἡὐχαρίστησεν ἡμῖν καὶ ἐνίσχυσε τὴν ἐλπίδα ἡμῶν ἡ ἀγαθὴ ὑμῶν εὐχή, ὅπως ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν προϋποταχθέντων ἡμῶν καθόντων ἀξιοθῶμεν, τῇ χάριτι τοῦ Κυρίου. ἵνα γευθῶμεν καὶ τῆς χαρᾶς τῆς εὐδωσέως καὶ στερεώσεως τῶν τῆς Ἀγίας Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ἀποδεχόμεθα τὴν εὐχὴν ταύτην ὡς τιμιωτάτην ἐνδειξὴν τοῦ πόσον πάντοτε, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, βαθύτατα ἐρριζωμένη παρκαμένει ἡ συναίσθησις τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνότητος τοῦ ἐνὸς τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας σώματος καὶ ζωῆς ἡ ἔφεσις καὶ ἡ προθυμία ὑμῶν πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος ἐν τῇ Ἀγίᾳ ὑμῶν Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥς ἡ νῦν διάσπασις καὶ παράλυσις τυγχάνει μεγίστη συμφορὰ τῷ εὐσεβεῖ αὐτόθι πληρώματι. Λυπεῖ δὲ βαθύτατα πάσας τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας. Δι' ἡμᾶς οὐκ ἔσται μεῖζων χαρὰ τοῦ δυνηθῆναι συναντιλαβέσθαι καὶ συντελέσαι τελεσφόρως πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς συμπνοίας καὶ τῆς ἐνότητος ἐν τῇ περιλημμένη ἡμῖν ἀδελφῇ καὶ θυγατρὶ Ἀγίᾳ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἰδεῖν ἀποκαθισταμένην τὴν θέσιν καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς ὡς μεγάλης καὶ τετιμημένης ἀδελφῆς ἐν τῇ ἱερᾷ ἐνιαίᾳ χορείᾳ τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὴν Ἀγίαν ἡμῶν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὁ Κύριος δώῃ ἡμῖν ἀπολαῦσαι τῆς χαρᾶς ταύτης ὡς οἶόν τε τάχισιν.

Ἡ χάρις αὐτοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ μετὰ πάντων.

ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου θ'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Νιζεγορόδου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Σέργιε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἀσμένως ἐλάβομεν τὴν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ἡμῶν φιλόφρονα συγχαρητήριοιαν πρόσρησιν τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Σεβασμιότητος καὶ ἐκφράζομεν πρὸς αὐτὴν καὶ τοὺς σὺν αὐτῇ ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς τὴν ἐγκάρδιον ἡμῶν εὐχαριστίαν διὰ τὰς ἀγαθὰς ὑμῶν εὐχάς.

Ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία ἡμῶν, ἀγαπητοί, εἰσὶ πάντοτε ἐστραμμένα πρὸς ὑμᾶς. Δεόμεθα πάντοτε τοῦ Ὑψίστου, ὅπως μὴ βραδύνῃ, ἵνα δῶ ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν καὶ πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς Ἐκκλησίαις τὴν παραμυθίαν καὶ χαρὰν τοῦ ἰδεῖν ἀποκαθισταμένην τὴν ἐνότητα καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἀγίας καὶ πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς τιμιωτάτης Ἐκκλησίας ὑμῶν.

Δι' ἡμᾶς, ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ἐπιτελέσεως τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν, θείᾳ εὐδοκίᾳ, ἐντολῆς, ἔσται μεγίστη παρὰ Θεοῦ χαρὰ ἰδεῖν ταχέως ἐπερχόμενον τὸ μέγα τοῦτο καὶ σωτηριῶδες τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς συμπνοίας καὶ τῆς ἐνότητος ἀγαθόν.

Ὁ Κύριος σκέποι τὴν Ἀγίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν καὶ εὐλογοῖ τὰ κατ' αὐτήν.

Ἡ χάρις αὐτοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος, μετὰ τῶν ἐν Χριστῷ ἁγίων ἀδελφῶν καὶ μετὰ παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος.

ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου κα'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Μόζαϊσκ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν Μετροπόλεως κύριε Βορίς, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἐκφράζομεν ἰδιαιτέραν ἐνθερμον εὐχαριστίαν πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα δι' ὅσα ἐγκαρδίως προσεῖπε καὶ ἠύξατο ἡμῖν διὰ τοῦ συγχαρητηρίου αὐτῆς γράμματος ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἀναρρήσει ἡμῶν.

Ἀνέγνωμεν μετὰ προσοχῆς τὸ γράμμα τοῦτο τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος καὶ ἐνισχύθημεν ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι ὁ Κύριος οὐκ ἀφήσει ἐπὶ πολὺ τὴν περιλημμένην ἡμῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς Ἀγίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσσίας, ἵνα δεινῶς ταλαιπωρῇται διὰ τῆς διασπάσεως καὶ διαιρέσεως τῶν τέκνων αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι διὰ τῆς ἀγαθῆς γνώμης καὶ πιστοσύνης πάντων ἀπὸ κοινοῦ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν αὐτῆς αἰσίως καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἐπιτευχθήσεται ἡ τόσον ἀναγκαία εἰρήνη καὶ ἐνότης ἐν αὐτῇ καὶ ἀποκατασταθήσεται ἡ θέσις καὶ ἡ δόξα αὐτῆς.

Ὁ Κύριος δώη, ἵνα ἡ ἐλπίς ἡμῶν αὕτη καὶ ἡ εὐχή, ἥτις ἐστὶν εὐχή καὶ πασῶν τῶν ἀδελφῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, θλιβομένων ἐπὶ τῇ νῦν καταστάσει, ὡς οἷόν τε τάχιον πληρωθῇ.

Διαβεβαιούμεθα τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα καὶ τοὺς σὺν αὐτῇ ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, ὅτι ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος προσπάθειᾳ πρόφρων καὶ ἀκάματος παρασχεθήσεται πάντοτε ἡ συναντίληψις ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος.

Ἀπὸ Νοεμβρίου 9'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Σβερδλόβου, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν Μετροπόλεως κυρίῳ Γρηγορίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς σὺν αὐτῷ ἀγαπητοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς τοῖς ἀποτελοῦσι τὴν Σύνοδον τῶν Ἐπισκόπων καὶ τὸ Προσωρινὸν Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, χάρις καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Μετ' ἀγάπης πολλῆς ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 3]16 παρελθόντος μηνός, ἄρ. 2599, ἐπιστολήν, ἣν ἡ Ἱερότης ὑμῶν ἐπέμψατε ἡμῖν, ἐκφράζοντες καὶ ἀπ' εὐθείας τὰς πρόφρονας ἀγαθὰς προσήσεις καὶ εὐχὰς ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ἡμῶν, ἐφ' αἷς εὐχαῖς ἐγκαρδίως εὐχαριστοῦμεν, καὶ παρέχοντες ἅμα πληροφορίας περὶ τῆς προσλεύσεως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς κατευθύνσεως τοῦ Προσωρινοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου ὑμῶν.

Ἀνέγνωμεν τὴν ἐπιστολήν ταύτην καὶ τὰ συνημμένα μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἡσθάνθημεν παραμυθίαν καὶ ἀνακούφισιν βλέποντες ὅτι ἡ Ἱερότης ὑμῶν, τὴν περιρρύρησιν τῶν ἀνέκαθεν ἀρχῶν τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξιας τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ καθαρότητι καὶ ἀκεραιότητι αὐτῆς ὡς πρόγραμμα αὐτῆς ἔχουσα, προσηκόντως ταυτοχρόνως συναισθάνεται τὴν ὀλεθρον τῆς διαιρέσεως καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ πρόθυμός ἐστι πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς σωζούσης συμπνοίας καὶ ἐνότητος.

Ὁ Κύριος κρατῇ τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Ὁρθοδόξῳ πίστει καὶ ταῖς παραδόσεσιν αὐτῆς εὐσταθείας καὶ τῆς φιλαδέλφου διαθέσεως, ὅπερ εὐτυχῶς παρὰ πᾶσι, παρὰ τὴν προεληλυθάν διαίρεσιν, ὑρίσεται, ἵνα τοῦτο ταχέως ἔρῃ τὰ τοῦ φραγμοῦ μεσότοιχα καὶ ὁδηγήσῃ πάντας εἰς τὴν εὐλογημένην συνεννόησιν καὶ ἐνότητα. Εἴθε δὲ τὴν τοσοῦτον ἀναγκαίαν συνεννόησιν ταύτην καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος διευκολύναι καὶ ἡ εὐτυχῶς παρὰ πάντων ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐμπιστοσύνῃ τιμωμένη καὶ τηρουμένη συνάφεια καὶ κοινωνία πρὸς τὴν ἐνταῦθα Μητέρα Ἐκκλησίαν, παρ' ἧς θερμαὶ πάντοτε θέλουσιν ἀναπέμπεσθαι προσευχαὶ καὶ ἱκεσίαι ὑπὲρ τῆς Ἀγίας καὶ ἀγαπητῆς θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ εὐσεβοῦς Ρωσικοῦ λαοῦ, μετὰ στοργῆς δὲ παρασχεθήσεται πᾶσα πρὸς τὸ ἔργον τῆς συμφιλίωσης καὶ ἐνώσεως συναντίληψις.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

ἁπλ. Ἰαννουαρίου ιθ.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Ἀρ. 291.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα κύριε Ἀντώνιε, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μειριότητος, χάρις εἶη τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Μετ' ἐγκαρδίου ἀγάπης ἐγενόμεθα, εἰ καὶ βραδέως λίαν, μόλις δηλονοῦν τῇ λ. τοῦ παριπτεύσαντος μηνὸς Ἰαννουαρίου, κάτοχοι τῆς ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει ἡμῶν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον πρόφρονος ἀπὸ δ'. Νοεμβρίου π. ἔ. συγχαρητηρίου καὶ εὐχετικῆς ἐπιστολῆς, ἣν ἡ πάντοτε ἡμῖν καὶ τοῖς καθ' ἡμᾶς περισπούδαστος καὶ ἀγαπητὴ ὑμετέρα γεραρὰ Σεβασμιότης εὐρησθήτη, ἵνα πέμψῃ ἡμῖν ἐκ μέρους ἑαυτῆς τε καὶ τῶν σὺν αὐτῇ ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν.

Ἐκφράζομεν βαθεῖαν εὐχαριστίαν ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ προσήσει καὶ ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν εὐχαῖς καὶ ἀντευχόμεθα μετ' ἀγάπης, ὅπως ὁ νέος ἀνατείλας ἐνιαυτὸς τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου ἢ φορὸς παραμυθίας καὶ εὐλογίας καὶ πάσῃ μὲν τῇ Ἀγίᾳ ἡμῶν Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἰδιαιτέρως δ' ὅμως τῇ τοσαῦτα ἐκ τῆς διαιρέσεως παθούσῃ καὶ ὑφισταμένῃ καὶ ταλαιπωρουμένῃ ἁγιωτάτῃ ἀδελφῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ πληρώματι αὐτῆς διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος ἐν αὐτῇ καὶ δὴ πρῶτιστα μεταξὺ τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῆς.

Τὸ ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως καὶ ἐνότητος τῆς ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἡμεῖς καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς Μήτηρ Ἐκκλησία θεωροῦμεν ὡς τὸ μέγιστον μέλημα τὸ ὀφείλον ἵνα προσεζάρχη ἐν ταῖς σκέψεσι καὶ ταῖς πράξεσι πάντων, δηλοῦμεν δὲ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἡμᾶς θέλομεν θεωρήσῃ ὡς μεγίστην παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν τῆς ἀπαρχῆς τῆς Πατριαρχείας ἡμῶν, ἐκν ὡς πρῶτον μέγα εὐτυχὲς γεγονὸς ἐν τῇ Ἀγίᾳ ἡμῶν Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ σημειωθῇ ἡ

αἰσία ἀποκατάστασις τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ τιμιωτάτῃ ἀδελφῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ Κύριος χαρίζοιτο τῇ ὑμετέρᾳ γεραρᾷ Ἱερότητι ὑγείαν καὶ μακρότητα ἡμερῶν.

Ἡ χάρις αὐτοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη πάντοτε μετ' αὐτῆς.

ἁπλ. Φεβρουαρίου ε.

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Ἀρ. 1826

Ἱερώτατε Μητροπολίτα κύριε Εὐλόγιε, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μειριότητος, χάρις εἶη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα διὰ τὰς ἀγαθὰς αὐτῆς προσήσεις καὶ εὐχὰς ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἀναρρήσει ἡμῶν.

Ἐν τῇ βαθείᾳ ἀγάπῃ πρὸς τὴν ἀδελφὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν οὐδέποτε ἐστὶ δυνατόν, ἵνα ἐπιλείψῃ ἡμῖν ἡ στοργικὴ προθυμία καὶ ἡ μέριμνα εἰς τὸ συναντιλαμβάνεσθαι καὶ πράττειν ὅ,τι ἐστὶ δυνατόν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐν αὐτῇ εἰρήνης καὶ ἐνότητος καὶ τῆς ἐπανακτῆσεως τῆς θέσεως καὶ τῆς δόξης αὐτῆς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὁ Κύριος παραμυθήσῃ ἐν τάχει τὴν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα αὐτῆς.

Ἡ χάρις αὐτοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη μετὰ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος.

ἁπλ. Νοεμβρίου ια.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Ἰ. Α. 1892.

Ἰερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε κύριε Ἀναστάσιε, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἰερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἀσμένως ἐλάβομεν τὸ φιλόφρον συγχαρητήριο γράμμα τῆς ὑμετέρας Ἰερότητος ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἀναρρήσει ἡμῶν, καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἐπὶ ταῖς ἀγαθαῖς αὐτῆς προσήξεσι καὶ εὐχαῖς.

Χειραγωγούμενοι πάντοτε ὑπὸ τῆς βαθείας τῆς καθ' ἡμᾶς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν στοργῆς καὶ τιμῆς πρὸς τὴν Ἀγίαν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσσίας, καὶ τὴν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τῆς ἐν αὐτῇ εἰρήνης καὶ ἐνότητος, τὴν ἐπανέκτισίν τε τῆς θέσεως καὶ τῆς δόξης αὐτῆς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν διαπύρως ποθοῦντες καὶ εὐχόμενοι, μετ' ἐγκαρδίου ἀγάπης καὶ χαρᾶς θέλομεν πάντοτε ἐπευλογῇ καὶ ἐνισχύῃ τὸ ἀφ' ἡμῶν, ὅπου ἐστὶν ἀναγκαῖον καὶ δυνατὸν, πᾶσαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην θεοφιλῇ προσπάθειαν.

Ὁ Κύριος παραμυθῆσαι ἐν τάχει τὴν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα αὐτῆς καὶ χαροποιῆσαι σὺν αὐτῇ καὶ ἡμᾶς καὶ πάσας τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος καὶ τῆς δόξης αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἰερότητος.

ἀπ. κθ. Νοεμβρίου ια'.

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου εἰς τὴν πρώτην Συνέλευσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας [Δεκέμβριος 1929].

Ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμῶν συνελεύσεως συνέβησαν σημαντικὰ τινὰ ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα, πρώτου δὲ τοιοῦτου γεγονότος καθιόντως μνημονεύομεν τοῦ τῆς τελευτῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου Γ', οὗτινος ἡ βραχυχρόνιος Πατριαρχεῖα ὑπῆρξεν ἄξια πολλοῦ λόγου, ἰδίως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ κύρους καὶ τοῦ γυήτρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Διότι διὰ τῆς σοφίας, τῆς πείρας καὶ τῶν μεγάλων ἀρετῶν, δι' ὧν περιεκοσμεῖτο ὁ αἰόδιμος Πατριάρχης, ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἐν τῷ ἐμπρέποντι ὕψει. Ὁ θάνατος τοῦ γηραιοῦ Πρωθιεράρχου, καίτοι ἀνεμένετο, προῦκάλεσε βαθυτάτην συγκίνησιν οὐ μόνον παρὰ τοῖς Ὁρθοδόξοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἑτεροδόξοις, παρέσχε δὲ νέαν ἀφορμὴν ἐκδηλώσεως ἀπείρου σεβασμοῦ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Εὐτυχῶς δὲ ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χηρείας τοῦ Θρόνου ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱεραρχῶν ἀνεδείχθη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὁ ἀπὸ Δέρκων Φώτιος Β', κατὰ πάντα ἄξιός τοῦ ὑπάτου τούτου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἁγιώματος. Τὸ γεγονὸς τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Πατριάρχου ἐχαιρετίσθη μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς, διότι καὶ πλήρης ὁμοφωνίᾳ ἐπεκράτησε κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ καὶ εἶναι λίαν γνωστὸς οὗτος ὡς ἀποτελῶν ἐξαιρετικὴν φυσιογνωμίαν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἱεραρχίᾳ, λόγῳ τῆς μεγάλης μορφώσεως καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ. Μακαρίζοντες τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Βασιλείου Γ', εὐχρηθῶμεν, ὅπως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστὸς φωτίσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὸν νέον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον Β', ἐπ' ἀγαθῷ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

SISMANOGLIO
ΜΕΛΕΤΕΣ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ

ΑΙ ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ
ΚΑΙ
ΑΙ ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1836.

Ταῖς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἱεραῖς Μοναῖς.

Ὅσιώτατοι ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ προϊστάμενοι τῆς ἐν Ἀγίῳ
Ὄρει Ἱερᾶς Β. Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς
..... τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος,
χάρις εἴη τῇ ὑμῶν ὁσιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Κληθέντες δι' ὁμοφώνου κανονικῆς ψήφου τῆς Ἱεραρχίας
καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολι-
κοῦ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, μετὰ τὴν εἰς Κύριον
ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου,
ἀγγέλλομεν κατὰ τὴν τάξιν τὰ οὕτω, βουλῇ Θεοῦ, συντελεσθέντα
εἰς γνῶσιν καὶ τῶν εὐαγῶν Πατριαρχικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν
Μονῶν τοῦ Θρόνου, τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἡμῶν ἀπὸ τοῦ
πανσέπτου Θρόνου αὐταῖς, ὡς ἀπαρχὴν τῆς μετ' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
Ἀγιωτάτου Θρόνου ἐπικοινωνίας, ἀπονέμοντες καὶ τὸ κανονι-
κὸν καθήκον τοῦ μνημονεύειν, ὡς τέτακται, τοῦ ὀνόματος ἡμῶν
ἐν ταῖς Ἱεραῖς ἀκολουθίαις καὶ τελεταῖς ὑπομιμνήσκοντες.

Ἐπὶ τούτοις ἀπευθύνοντες καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν καὶ σεβα-
σμίαν ὑμῶν Μονὴν τὴν παροῦσαν καὶ τὰς Πατριαρχικὰς καὶ

πατρικᾶς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας αὐτῇ καὶ ὑμῖν ἐπιδαψιλεύον-
τες, προτρεπόμεθα ἐκκλησιαστικῶς καὶ πατρικῶς, ὅπως πάντες
οἱ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Σκηνώματι τὸν μοναστικὸν δόλιχον δια-
νύοντες, σὺν τῇ τηρήσει τοῦ πρὸς τὸν Ἀγιώτατον Θρόνον πει-
θαρχικοῦ δεσμοῦ καὶ τῷ ὀφειλετικῷ μνημοσύνῳ τοῦ ὀνόματος
ἡμῶν, μηδέποτε παύσησθε προσέχοντες ἕκαστος, ὅπως τὴν ἄθλη-
σιν ἐπιτελῇτε ἀξίως τοῦ σχήματος καὶ τῶν δοθεισῶν ἐπαγγε-
λιῶν καὶ ἐν ἀπολύτῳ πειθαρχικῇ τάξει καὶ ὑπακοῇ πρὸς τὴν
Μοναστηριακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν κεκρωμένον Κανονισμόν τοῦ
Ἱεροῦ Τόπου, συναντιλαμβάνησθε δ' ἅμα καὶ συντρέχετε πάν-
τες μετὰ ζηλευτῆς στοργῆς καὶ μερίμνης καὶ περὶ τῆς καλῆς τῆς
ἱερᾶς ὑμῶν Μετανοίας καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς διακυβερνή-
σεως καὶ διαχειρίσεως.

Ἐπιδηλοῦντες δὲ ὅτι ἐν πάσῃ τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Μονῆς ἀνάγκη
οὐδέποτε ἐπιλήψει αὐτῇ ἡ πρόφρων, ὥς πάντοτε, παρὰ τῆς
Ἐκκλησίας καὶ ἡ παρ' ἡμῶν πατρικὴ συναντίληψις, ἐξαιτούμεθα
πᾶσαν αὐτῇ καὶ ὑμῖν εὐλογίαν καὶ προκοπὴν παρὰ Θεοῦ, οὗ
ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

αἰκθ' Νοεμβρίου ε'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

**Ταῖς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τοῦ Θρόνου
Ἱεραῖς Μοναῖς.**

Ἀρ. Πρωτ. 1918.

Ὁσιώτατοι ὅ τε ἡγούμενος καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες τῆς ἐν τῇ
Ἐπαρχίᾳ Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς
Μονῆς τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος,
χάρις εἴη τῇ ὑμῶν Ὁσιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Κληθέντες δι' ὁμοφώνου κανονικῆς ψήφου τῆς Ἱεραρχίας
καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστο-
λικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου, μετὰ τὴν πρὸς
Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήστου Παναγιωτάτου Πατριάρχου

Βασιλείου, ἀγγέλλομεν κατὰ τὴν τάξιν τὰ οὕτω, βουλῇ Θεοῦ,
συντελεσθέντα εἰς γνῶσιν καὶ τῶν εὐαγῶν Πατριαρχικῶν καὶ
Σταυροπηγιακῶν Μονῶν τοῦ Θρόνου, τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας
ἡμῶν ἀπὸ τοῦ πανσέπτου Θρόνου αὐταῖς, ὥς ἀπαρχὴν τῆς μετ'
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἀγιωτάτου Θρόνου ἐπικοινωνίας, ἀπονέμοντες
καὶ τὸ κανονικὸν καθῆκον τοῦ μνημονεύειν, ὥς τέτακται, τοῦ
ὀνόματος ἡμῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καὶ τελεταῖς ὑπο-
μιμνήσκοντες.

Ἐπὶ τούτῳ ἀπευθύνοντες καὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν ὑμῶν Μο-
νὴν τὴν παροῦσαν καὶ τὰς Πατριαρχικὰς καὶ πατρικὰς ἡμῶν
εὐχὰς καὶ εὐλογίας αὐτῇ καὶ ὑμῖν ἐπιδαψιλεύοντες, προτρεπό-
μεθα ἐκκλησιαστικῶς καὶ πατρικῶς, ὅπως, σὺν τῇ τηρήσει τοῦ
πρὸς τὸν Ἀγιώτατον Θρόνον πειθαρχικοῦ θεσμοῦ καὶ τῷ ὀφει-
λετικῷ μνημοσύνῳ τοῦ ὀνόματος ἡμῶν, μηδέποτε παύσησθε
προσέχοντες, ἕκαστος, ὅπως τὴν ἄθλησιν ἐπιτελῇτε ἀξίως τοῦ
σχήματος καὶ τῶν δοθεισῶν ἐπαγγελιῶν, συναντιλαμβάνησθε
δ' ἅμα καὶ συντρέχετε πάντες μετὰ ζηλωτῆς στοργῆς καὶ μερί-
μνης περὶ τῆς καλῆς τῆς ἱερᾶς ὑμῶν Μονῆς καὶ τῶν κτημάτων
αὐτῆς διακυβερνήσεως καὶ διαχειρίσεως, πειθαρχοῦντες καὶ ὑπα-
κούοντες ἐν πᾶσι πρὸς τὰς διατάξεις καὶ τὰ παραγγέλματα τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτινι νῦν ἐστὶν
ἀνατεθειμένη ἐπιτροπικῶς ἡ ἐκ τοῦ ἐγγύς διακυβέρνησις καὶ
διαχείρισις τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Πατριαρχικῶν καὶ Σταυρο-
πηγιακῶν τοῦ Θρόνου Μονῶν.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς
Ὁσιότητος ὑμῶν.

αἰκθ' Νοεμβρίου ιγ'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἀθῶ, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1929.

Ἀριθμ. πρωτ. 674.

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θειοτάτῳ καὶ Σοφωτάτῳ

Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Κυρίῳ Φωτίῳ τῷ Β΄

Πανσεβιάστῳ ἡμῶν Πατρὶ καὶ Δεσποτῇ.

Κωνσταντινούπολιν
Φανάριον.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μετ' ἀνερμηνεύτου χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ προσή-
κοντος σεβασμοῦ, ἐδεξάμεθα καὶ ἀνέγνωμεν τὴν ἀπὸ ε' λήξαντος
μηνὸς καὶ ἀριθμ. 1836 Σεπτῆς Πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν μετ' ἱσα-
ρίθμων ἐτέρων πρὸς τὰς καθ' ἡμᾶς Εἵκοσιν Ἱερὰς καὶ Σεβασμίας
Μονὰς, δι' ἧς ἐξαγγέλλεται καὶ ἡμῶν ὡς ἀντιπροσώποις αὐτῶν ἡ
ἐπινεύσει τῆς Θείας Προνοίας καὶ εὐνοίᾳ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας
ἐκλογὴ καὶ εὐτυχὴς ἀνάρρησις τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος
εἰς τὸν Γεραρὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον τοῦ Πρω-
τοκλήτου Ἀνδρέου, Χρυσορρήμονος Χρυσοστόμου καὶ τοῦ φερω-
νύμου Αὐτῆς Ἀγιωτάτου Φωτίου.

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Κοινότης γηθοσύνως εὐαγγελισαμένη τὴν
ὁμοφώνῳ ψήφῳ κλήρου τε καὶ λαοῦ ἐκλογὴν τῆς Ὑμετέρας Πα-
ναγιότητος εἰς τὴν ὑψίστην τῆς Ἐκκλησίας διακονίαν, δόξαν δέ-
δωκε τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Χριστῷ ὅτι «ἤγειρε, κατὰ τὸ γραφικόν,
τὸν χρήσιμον ἐν καιρῷ» καὶ οὐ περιεῖδε τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ,
οὐδὲ εἴασεν αὐτὴν τε καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν τῶν Ὁρθοδόξων
πλήρωμα λύπῃ συνέχεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν ὑπερβάλλοντα τῆς
Προνοίας Αὐτοῦ πλοῦτον καὶ τὴν πρὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν
ῥομφαία κηδεμονίαν, ἀπέστειλεν Ὑμᾶς ὡς ὄμβρον δροσοβόλον εἰς τὸ
διψῶν γεώργιον, περιφρουρεῖν καὶ λαμπρύνειν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ
τοὺς Ἱεροὺς Θεσμούς ἐνεργοῦς καὶ ζῶντας ἀναδεικνύειν, ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ταύταις, καθ' ἃς ψυχρὰ τὰ τῆς πίστεως γέγονεν· χαίρει καὶ

πολλὴν τὴν θυμηδίαν αἰσθάνεται ὁ ἱερὸς ἡμῶν Τόπος, τὸ Ἀγιώ-
νυμον Ὄρος, εὐαγγελιζόμενον φωνῇ μεγάλη καὶ εὐσθενεῖ ὅτι
Πρωθιεράρχης πολὺς τὴν ἀρετὴν καὶ σύνεσιν τὴν ἐν Χριστῷ, αἵ-
γλη τηλαυγεῖ περιβεβλημένος, διαπιστεύεται τὸ τῆς νοητῆς ὁλκά-
δος πηδάλιον καὶ ταύτην ποντοποροῦσαν ἐν πελάγει πολυβενθεῖ
κάλεϊται εἰς ἀκύμονα καθοδηγῆσαι λιμένα, τὸ δὲ εὐσεβὲς καὶ φι-
λόχριστον πλήρωμα εἰς τὴν τῆς σωτηρίας ποδηγετῆσαι ὁδόν, τὴν
τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως διδασκαλίαν πεπνυμένως περιθριγ-
γῶν, τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῆς τῇ σφενδόνῃ τοῦ πνεύματος φυγα-
δεύων. Εἰ δέ γε ἀληθὲς τὸ ὑπὸ τοῦ Χρυσορρήμονος λελεγμένον
«οὐδὲν οὕτω πρὸς ποιμαντορίαν ἐπαγωγὸν ὥς τὸ φιλεῖν καὶ φι-
λεῖσθαι», δίκαιον ἄρα καὶ ἡ Ὑμετέρα Θ. Παναγιότης ἡ τὴν Ἐκ-
κλησίαν πιστῶς καὶ εἰλικρινῶς ἀγαπήσασα ὑπ' Αὐτῆς ἀγαπᾶσθαι
καὶ ἀμερίστου ἀπολαύειν σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας ἐκ μέρους σύμ-
παντος τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος.

Πληροφοροῦμεν τὴν Ὑμετέραν Θ. Παναγιότητα ὅτι τὸ Πάνσε-
πτον Ὄνομα Αὐτῆς ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς πρὸς Κύριον ἐντεύξεσιν
ἤρξατο ἀπαρεγκλίτως μνημονευόμενον ἐν τῷ Ἀγίῳ ἡμῶν Τόπῳ
καὶ εὐλογοούμενον τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ ἀνυψώσαντος ἐπὶ τὸν
Θρόνον τῆς Οἰκουμένης διαπρεπέστατον δογματικὸν καὶ ὑπέρμαχον
τῆς Πίστεως, τὴν Ὑμετέραν Θ. Παναγιότητα. Καὶ οὐ δώσομεν
ὑπὲρ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν πρὸς ἀσφαλῆ καὶ ἀδιάσειστον τῶν
Πατριαρχικῶν Προνομίων καὶ δικαιωμάτων διατήρησιν καὶ καλὴν
τῶν πάντων ὑπόστασιν καὶ λειτουργίαν ἐπὶ τῇ βάσει πρὸς τὰ ἐν
τῷ κυρωθέντι Κ. Χάρτῃ ὀριζόμενα καὶ ἀπαιτούμενα τῇ θερμῇ
συναντιλήψει τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὑμετέρας πεπνυμέ-
νης Κορυφῆς.

Δεόμενοι τοίνυν τοῦ τῆς Ἐκκλησίας Νυμφίου τοῦ ἐπιβραβεύ-
σαντος τῇ Σεπτῇ Ὑμετέρᾳ Κορυφῇ τὸ Ὑψιστον καὶ Θεοπρεπέ-
στατον τῶν τῆς Ἐκκλησίας λειτουργημάτων, ἵνα σκέπη καὶ περι-
φρουρῇ Αὐτὴν ἀκλόνητον ἐπὶ τὸν περίβλεπτον Πατριαρχικὸν Θρό-
νον πρὸν δόξαν καὶ εὐκλειαν αὐτοῦ, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ἡμᾶς καὶ
τὸν Ἀγιὸν ἡμῶν Τόπον τὰς πανευπροσδέκτους Αὐτῆς εὐχὰς καὶ
εὐλογίας, προσφωνοῦντες Αὐτῇ σκιρτώσῃ καρδίᾳ τὸ τοῦ Ἀγγέλου
«πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ καὶ σώσεις ἐκ χειρὸς Μαδιάμ
Ἰσραὴλ». Διαβιβάζοντες συνημμένως τὰς ἐπὶ τῶν ἐξαγγελτηρίων
ἐπιστολῶν ἀπαντήσεις τῶν Ἱερῶν ἡμῶν Μονῶν Μεγίστης Λαύρας,

Ιβήρων, Διονυσίου, Κουτλουμουσίου, Ξηροποτάμου, Καρακάλου,
Φιλοθέου, Ἀγίου Παύλου, Ξενοφώντος, Γρηγορίου, Ἐσφιγμένου,
Ρωσικῶ καὶ Κωνσταμονίτου, διατελοῦμεν τῆς Ὑμετέρας Θ. καὶ
προσκυνητῆς ἡμῖν Παναγιότητος εὐπειθέστατα τέκνα

Ἀπαντες οἱ ἐν τῇ Κοινῇ Συνάξει ἀντιπρόσωποι
καὶ Προϊστάμενοι τῶν Εἰκοσιν Ἱερῶν καὶ
Εὐαγῶν Μονῶν τοῦ Ἀγίου Ὄρους Ἀθω.

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ

Η ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ

Η ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Πατριαρχική χοροστασία.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης τὴν πρώτην Αὐτῆς χοροστασίαν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἐτέλεσε κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου (12 Ὀκτωβρίου) χοροστατήσασα ἅμα μεθ' ὅλων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν τὴν ἐπιούσαν Κυριακὴν, ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιεπισκοπάρχου, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἀμβωνος ἡ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ὑπὸ τοῦ πανοσιολογιωτάτου Μ. Πρωτοσυγκέλλου, ὡς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἱ. Ναοῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων προϊσταμένων.

Ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου.

Ἀριθμ. $\left\{ \begin{array}{l} \text{Πρωτ. 1606} \\ \text{Διεκπ. 1014} \end{array} \right.$

Θεοφιλέστατοι καὶ Ὁσιώτατοι Προϊστάμενοι τῶν ἱ. Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον Δευτέραν, περὶ ὥραν 10.30, διὰ κανονικῆς πληροφορίας ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, κανονικὸς Οἰκουμενικὸς Πα-

τριαρχης, Αὐθέντης ἡμῶν καὶ Δεσπότης, ἀνεδείχθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γερῶν Ἁγίος Δέρκων Κύριος Κύριος ΦΩΤΙΟΣ.

Τὴν αἰσίαν τύπην ἐκλογὴν ἀσμένως ἐξαγγέλλοντες πᾶσιν ὑμῖν, ἐντελλόμεθα, ὥπως, κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς μνημονεύετε τοῦ Σεπτοῦ ὀνόματος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου ΦΩΤΙΟΥ.

Εἴητε δ' ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1929.

† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος **Γερμανός.**

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἀποδείξις.

Ἀριθμ. { Πρωτ. 1611
Διεκπ. 1017

† **ΦΩΤΙΟΣ** ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ἐντιμότατοι ἐπίτροποι τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐνοριῶν τῆς Πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Καταστένου, καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοί, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ κληθέντες καὶ ἀναλαβόντες τὴν ἀνωτάτην διακυβέρνησιν τοῦ Ἀγιωτάτου καὶ Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἀπευθύνομεν ἐν ἀγάπῃ διὰ τῆς ἡμετέρας τῆσδε Πατριαρχικῆς Ἀποδείξεως τὸν πρῶτον τοῦτον ποιμαντορικὸν ἡμῶν εὐχετικὸν ἀσπασμὸν πρὸς ὑμᾶς, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα, τοὺς τὸ τίμιον ἀποτελοῦντας πλήρωμα τῆς ἡμετέρας Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τῆς προέρας ἡμῶν ἐν περιφανεῖ Κοινότητι τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως διακονίας σχόντες τὴν εὐκαιρίαν, ἵνα ἐκ τοῦ ἐγγύς ἐκτιμήσωμεν τὴν εὐσεβῇ γνώμην καὶ διάθεσιν τοῦ ἐν ταῦθα φιλοχρίστου πληρώματος, ἰδίαν αἰσθανόμεθα μυχίαν εὐχαρίστησιν ἐπαναλαμβάνοντες νῦν ἀπὸ τῆς ὑπάτης ταύτης βαθμίδος τῆς διοικήσεως τὸν μεθ' ὑμῶν ἄμεσον δεσμὸν καὶ μέλλοντες, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, ἵνα ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἡμετέρων δυνάμεων ἐργασθῶμεν ποιμαντορικῶς ὑπὲρ ὑμῶν.

Καὶ αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν τῆς πάσῃ σπουδῇ ἐργασίας καὶ καταναλώσεως τῶν ἡμετέρων δυνάμεων ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ὠφελείας ὑμῶν, οὐ μόνον διὰ τὸ τῆς ποιμαντορίας καθῆκον καὶ κατὰ τὴν κινουῦσαν ἡμᾶς ἐνδόμυχον προαίρεσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πολὺ τῆς ἀγάπης ὑμῶν, ἥτις οὕτω δαψιλῶς ἐγένετο ἔκδηλος πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὰ ἄρτι, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, τελεσθέντα περὶ ἡμᾶς, καὶ ἥτις μεγάλως ὡσαύτως, μετὰ τὴν πρὸς Θεὸν ἐλπίδα, ἐνίσχυσε καὶ ἐνισχύει ἡμᾶς ἐν τῇ ἀναλήψει καὶ ἐπιτελέσει τῆς τιμίας, ἀλλὰ καὶ βαρείας ὑπάτης διακονίας, τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν.

Ὁ Κύριος κρατύνοι καὶ περισσεύοι, ἀγαπητοί, τὴν ἐγκάρδιον ἀμειψαίαν ἀγάπην ἡμῶν, εἰς εὐόδωσιν καὶ προκοπὴν τοῦ κοινοῦ ἔργου τῆς καλῆς ἐν πᾶσι συγκροτήσεως καὶ προκοπῆς πάντων τῶν τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς.

Σὺν τῇ εὐχῇ δὲ ἡμῶν ταύτῃ καὶ πρώτῃ εὐλογίᾳ καὶ λόγους τινὰς προτροπῆς πατρικῆς πρὸς ὑμᾶς ἀπειθύνοντες, συνιστῶμεν, ὥπως ἐν πρώτοις πάντες τηρῆτε ἀπαρασφαλῶς, ὥς πάντοτε, τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, σπουδάζετε δὲ ἅμα, ὥπως καὶ ἐν τῇ ἔξῃ ἡμῶν ἀναστροφῇ περιπατῆτε ἀξίως τῆς κλήσεως ὑμῶν, φιλοῦντες καὶ ἀσκοῦντες «ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος» (Φιλιπ. 4, 8).

Ἐπὶ μέρους δὲ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ κλήρου ἔστε πάντοτε προσέχοντες ἑαυτοῖς ὑπερεκπερισσοῦ, ἵνα ἀνελλιπῶς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἱερῶν ἡμῶν καθηκόντων καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις τηρῆτε καὶ φιλάττητε, ἥτε δὲ ἅμα καὶ ἐν τῷ κατ' ἰδίαν βίῳ ἄσπιλοι ἐν πᾶσι καὶ ἀδιάλητοι, περὶ πάντα ἑαυτοὺς τύπον καλῶν ἔργων παρεχόμενοι κατὰ τὸν Ἀπόστολον. Μηδεὶς ὑμῶν λησμονεῖτω ὅτι ὁ

ἱερεὺς ἐστὶν ὁ μέγας διδάσκαλος καὶ ποδηγέτης τῆς ἠθικῆς ζωῆς τῆς κοινωνίας καὶ τὸ ἅλας αὐτῆς καὶ ὅτι τὸ ἔργον τῆς πτερώσεως τῆς ψυχῆς τῶν πιστῶν πρὸς τὰ ἅγια καὶ τὰ ὑψηλὰ κατορθοῦται πρῶτιστα διὰ τοῦ ἁγίου βίου καὶ τοῦ ἁγίου παραδείγματος τῶν τεταγμένων πνευματικῶν παιδαγωγῶν.

Οἱ δὲ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἐναμίλλως φιλοτιμεῖσθε διέπειν τὰ τοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐργασιῶν ὑμῶν ἐν πάσῃ εὐκοσμίᾳ καὶ ἄρετῇ, δεικνύμενοι φίλεργοι, ἐγκρατεῖς, εὐθεῖς καὶ τίμιοι, ὡς πάντοτε, τὴν εὐκοσμίαν καὶ τὴν φιλοφροσύνην ἐν τῇ συμπεριφορᾷ ὑμῶν πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ σύνοικα ἔθνη φυλάττοντες, περὶ τῆς ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως τῶν τέκνων ὑμῶν φροντίζοντες, πρὸς τὴν εὐτακτίαν τε καὶ λυσιτελίαν τῶν ἐνοριακῶν ὑμῶν πραγμάτων διεξαγωγὴν καὶ παντὸς ἀπὸ τῆς ἀμέσου ὑμῶν φροντίδος ἑξαρτωμένου κοινοῦ καθιδρύματος τὴν καλὴν καὶ καρποφόρον λειτουργίαν προθύμως συναντιλαμβάνόμενοι καὶ συντρέχοντες καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν ὀφειλομένην πάντοτε ἐν ἀφοσιώσει ἐνδεικνύμενοι οἱ πάντες εὐλάβειαν καὶ εὐπείθειαν πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τῆς Πατρίδος, ἥτινι Κύριος ὁ δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ ἐπιδαψιλεύει πάντοτε πλούσια τὰ ἀγαθὰ.

Ταῦτα νῦν ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ μεθ' ὑμῶν πνευματικῇ ἐπικοινωνίᾳ πατρικῶς προτρεπόμενοι καὶ τὸ καθῆκον τοῦ μνημονεύειν τοῦ ὀνόματος ἡμῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς μυσταγωγίαις καὶ τελεταῖς κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν τοῖς λειτουργοῦσιν ὑπομιμνήσκοντες, ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὐθις πάντας ὁλοψύχως εὐλογοῦντες καὶ εὐχόμενοι, αἰτούμεθα πᾶν ἀγαθὸν σωτηριῶδες παρὰ Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, Ἰνδικτιῶνος II'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

**Προσφωνήσεις τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου
ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὑπαλλήλων
τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς.**

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ὑπάλληλοι τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, ὧν ταπεινῶς ἡγοῦμαι, βελύχοντα συγκεκινημένοι προσέρχονται κατὰ τὴν εὐσημεν ταύτην στιγμὴν πρὸ τῆς Σῆς σεπτῆς Κορυφῆς καὶ ὑποβάλλοντες εὐλαβῶς τὰ ταπεινὰ αὐτῶν συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἀνυψώσαι Σου ἐπὶ τοῦ πανιέρου τῶν Γρηγορίων, Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων Θρόνου διατρανοῦσι τὴν ἄκραν αὐτῶν ἀφυσίωσιν καὶ τὸν ἄπειρον αὐτῶν σεβασμὸν πρὸς Σὲ τὸν νέον αὐτῶν ἡγούμενον καὶ πατέρα, πρὸς Σέ, ὃν ἐγνώρισαν περὶνουν Μητροπολίτην, συνετὸν Πατριαρχῶν σύμβουλον, ἐμβριθεῖ Συνοδικὸν καὶ παρηκολούθησαν χειραγωγούμενοι ὑπὸ τῆς πεπνυμένης Σου κατευθύνσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, ὃν ἐγνώρισαν προσέτι καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐκδηλώσει τῆς ἱερότητος τῶν αἰσθημάτων Σου, τῆς ἀγαθότητος τῆς καρδίας Σου καὶ τοῦ στερεομένου χαρακτῆρός Σου καὶ ἡ ἀγαλλίασις αὐτῶν σήμερον τιθεμένων ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ καθοδηγίαν τῆς Ἱερᾶς Σου κορυφῆς εἶναι ἀπόρροια τῶν μυχιαιτέρων αἰσθημάτων αὐτῶν καὶ ἀσπαζόμενοι σήμερον τὴν τιμίαν χειρὰ Σου, ἐξ ἧς ἀπεκδέχονται εὐλογίαν καὶ πατρικὴν ἐπίρρωσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, δέονται τοῦ Ὑψίστου ὁλοψύχως, ὅπως ἡ πατριαρχεία Σου ᾗ μακρά, ὅσον καὶ ἡ ζωὴ Σου, καὶ τετιμημένη ὅσον καὶ ὁ ἱερὸς Θρόνος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ κοινὴ συνείδησις Σὲ ἀνύψωσεν.

Ἡ Πατριαρχικὴ ἀπάντησις.

Τέκνα ἡμῶν ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ,

Εὐχαριστοῦμεν πᾶσιν ὑμῖν θερμῶς καὶ ἀπὸ μέσης καρδίας διὰ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐλαθείας καὶ ἀγάπης ἡμῶν πρὸς τὸ ἡμέτερον πρόσωπον.

Γνωρίζοντες πάντας ὑμᾶς προσωπικῶς, ἀπὸ ἐτῶν δὲ παρακολουθοῦντες τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ὑμῶν εἰς τὸ καθήκον, εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι καὶ κατὰ τὴν Πατριαρχεῖαν ἡμῶν θὰ εἰσθε οἱ καλοὶ ἡμῶν συνεργάται εἰς τὰ μεγάλα καὶ ἱερὰ καθήκοντα ἡμῶν, καὶ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσητε ὅτι ἡ ὑψηροεσία ὑμῶν εἶνε ἐξαιρετικῶς λεπτὴ καὶ ἐξαιρετικῶς τιμητικὴ, ἐφ' ὅσον ἔχετε τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετῆτε ἐν τῷ ἱερῷ καὶ σεπτῷ τούτῳ Κέντρῳ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Διαβεβαιοῦντες ὑμᾶς περὶ τῶν πατριωτικῶν ἡμῶν διαθέσεων πρὸς πάντας, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον ὑμῶν τὴν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν καὶ ἐνίσχυσιν.

Προσφώνησις τοῦ Ἐπισκόπου Μιλήτου

ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἱ. κληρικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐν χαρᾷ καὶ τιμῇ πολλῇ προσέρχεται Σοι, Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ὁ ἱερός κληρικός τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Σου, οὐτινος ταπεινῶς ἡγοῦμαι, ὑποβάλλων ἐν βαθυτάτῳ σεβασμῷ τὰ ταπεινὰ αὐτοῦ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀνυψώσει Σου εἰς τὸν Ἀγιώτατον καὶ Θεοδόξαστον Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Ἐχει δὲ βαθεῖαν τὴν συναίσθησιν ὁ ἱ. κληρικός Σου ὅτι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τῆς ἐνώπιον τῆς Σῆς Σεπτῆς Κορυφῆς ἐπισήμου ἐμφανίσεως δὲν τελεῖ ἀπλῶς καθήκον τυπικόν, ἀλλ' ἐπικοινωνίαν βαθυτέρας σημασίας. Ἐρχεται πρὸς Σὲ τὸν Δεσπότην καὶ Πατέρα του πρὸ παντός διὰ νὰ ἀντλήσῃ ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Πατριαρχικῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας Σου, ἀρετὴν ἐκ τῆς ἀποστολικῆς ζωῆς Σου, διδάγματα ἐκ τῆς βαθείας πείρας καὶ τῆς σοφίας Σου, ζῆλον ἐκ τῆς ἀγάπης Σου, ἐγκαρτέρησιν ἐκ τῆς αὐταπνήσεώς Σου, δύναμιν ἐκ τοῦ κύρους Σου, στοιχεῖα καὶ ἐφόδια ἀπαραίτητα διὰ τὸ Ἀποστολικὸν αὐτοῦ ἔργον.

Πράττει δὲ τοῦτο τοσοῦτῳ μᾶλλον εὐχαρίστως, ὅσῳ ἔχει τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ ἐπ' αἰσίῳ ἀρξαμένη καὶ μετὰ τοσοῦτων ἐλπίδων πανταχόθεν χαιρετιζομένη Πατριαρχεία Σου, θὰ ἀποτελέσῃ καὶ διὰ τὸν ἱερὸν κληρὸν τὴν ἀφιετηρίαν τῆς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀνορ-

θίσεως καὶ ἐνισχύσεως αὐτοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ὁ μὲν ἱερεὺς ἀπὸ ἀπλοῦ τελεσιουργοῦ τῶν ἀγίων μυστηρίων, νὰ ἀποβῇ, ὡς ἀλλαχοῦ, ἰσχυρὸς κοινωνικὸς παράγων καὶ δύναμις ἡθικὴ ἐν ταῖς χερσὶ τῆς Ἐκκλησίας, δύναμις φωτίζουσα καὶ ἀναπλάττουσα καὶ ἀγιάζουσα τὸν κόσμον, ὁ δὲ ναὸς νὰ ἀποβῇ τόπος ἀναπαύσεως καὶ ἐξαγνισμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἐν μέσῳ τῆς κοινωνικῆς τύρβης καὶ ἀνησυχίας.

Τοιαύτην Π. Θ. Π. Δ. εὐχεται καὶ ποθεῖ καὶ ἐλπίζει ὁ ἱερός κληρικός Σου τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀγίαν διακονίαν Σου καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ὑποβάλλων τὴν ἔκφρασιν τοῦ βαθυτάτου αὐτοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσίωσεως πρὸς τὸ Σεπτὸν πρόσωπόν Σου, θερμὴν ἀναπέμπει δέησιν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα καὶ Δοτῆρα παντός ἀγαθοῦ, ὑπὲρ μακροῦς καὶ ἰσοβίου καὶ πανευτυχοῦς Πατριαρχείας Σου.

Ἡ Πατριαρχικὴ ἀπάντησις.

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ συγχαρητήρια ὑμῶν, τὰ ὅποια τόσο θερμῶς καὶ εὐλαβῶς ἐξεφράσατε διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν Ἐπισκόπου Μιλήτου. Τὰ αἰσθήματα ταῦτα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸ ἔτομον ἡμῶν τὰ γνωρίζομεν ἀπὸ πολλοῦ καὶ διὰ τοῦτο τὰ δεχόμεθα, ὡς δέχεται ὁ πατήρ τὰς ἐκδηλώσεις τῶν τέκνων του, μὲ χαρὰν πολλὴν καὶ εὐχαρίστησιν. Δραττόμεθα λοιπὸν τῆς εὐκαιρίας τῆς πρώτης ἡμῶν ταύτης ἐπικοινωνίας καὶ συνεργασίας, ἐφ' ὅσον ἀρχίζει μία νέα Πατριαρχεία καὶ συνεπῶς μία νέα ζωὴ δι' ἓνα ἕκαστον, νὰ κάμωμεν ὑμῖν μερικὰς ὑποδείξεις καὶ συστάσεις, ὥστε αἱ υἱοὶ καὶ ὑμῶν σχέσεις πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ πατρικὰ ἡμῶν αἰσθήματα πρὸς ὑμᾶς καὶ ἡ δρᾶσις ὑμῶν νὰ ἐνισχύωνται καὶ αὐξάνωνται καθ' ἡμέραν πρὸς χαρὰν ἡμῶν, ὠφέλειαν τοῦ λαοῦ καὶ δόξαν τῆς Ἐκκλησίας.

Μὴ λησμονήτε, τέκνα ἀγαπητά, ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶναι τὸ ἕλφα καὶ τὸ ὠμέγα τῆς ἡθικῆς ζωῆς τῆς κοινωνίας, ὅτι ἀπ' αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ ὑπόστασις αὐτῆς, διότι αὐτὸς εἶναι τὸ ἄλφας τῆς. Τὸ ἔργον τοῦ ἱερέως εἶναι ἔργον ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος ὀφείλει νὰ πτερῶσῃ

τὴν ψυχὴν τοῦ χριστιανοῦ, ὥστε αὕτη διαρκῶς νὰ εὐρίσκηται ὑψηλὰ καὶ μακρὰν τῶν γηϊνῶν πραγμάτων καὶ τῶν γηϊνῶν ἐπιρροῶν. Τοῦτο δὲ δὲν εἶναι, ὅπως φαίνεται, ἀδύνατον, διότι ὁ Θεὸς ὡς Πατὴρ οὐδὲν ἀδύνατον ζητεῖ παρὰ τῶν τέκνων του. Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς πτερώσεως τῶν χριστιανῶν κατορθοῦται διὰ τοῦ ἁγίου βίου καὶ τοῦ ἁγίου παραδείγματος. Ἱερεὺς μὲ βίον ἅγιον καὶ μὲ παράδειγμα ἅγιον δύναται νὰ ἀγγελιοποιήσῃ τὴν κοινωνίαν. Ἡ ἐγκράτεια, ἡ σωφροσύνη, ἡ ἀγάπη, ἡ εὐγένεια, ἡ ἀγαθωσύνη, ἡ λεπτότης, ἡ φιλανθρωπία εἶναι μέσα μὲ τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ γονατίσῃ οἰκονομῇ, ἀντιθέτως ἀμαρτίαν καὶ νὰ ζωοποιήσῃ οἰκονομῇ, ἡθικῶς νοσοῦντα. Τὴν ἀγάπην τοῦ ὁ ἱερεὺς πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἐφαρμόζων ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς συνεφημερίους του, τοὺς συλλειτουργούς του. Ἐκαστος ἱερεὺς ὀφείλει νὰ τρέφῃ ἀληθινὴν ἀγάπην πρὸς τὸν συλλειτουργόν του. Νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν καλὴν του φήμην, διὰ τὸ καλὸν του ὄνομα. Πάντοτε νὰ εἶναι λεπτὸς καὶ εὐγενὴς ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, νὰ ἀναπληροῖ τὰ κενὰ καὶ νὰ προκαλῇ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς ἐνορίας καὶ τῆς κοινωνίας πρὸς τὸν ἀδελφόν του καὶ συλλειτουργόν του. Ἡ κοινωνία ἐν λόγῳ νὰ παιδαγωγῇται μὲ τὴν ἁρμονίαν, ἡ ὁποία βασιλεύει ἐν τῷ ναῷ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, μεταξὺ τῶν ἱερέων καὶ τοῦ προσωπικοῦ. Αἱ σχέσεις του πρὸς τὴν Ἐνορίαν δέον πάντοτε νὰ ὦσι σχέσεις πατρὸς πρὸς υἱοῦς, διότι ὁ ἱερεὺς εἶναι ὁ πατὴρ ὅλης τῆς κοινωνίας. Οὐδεὶς ποτε νὰ μεσάζῃ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἱερέων, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ τηρηθῇ τὸ κύρος αὐτῶν.

Μὲ τὴν ἐν τῷ ναῷ συνεργασίαν καὶ τὸν ἀλληλοσεβασμὸν οἱ ἱερεῖς καθίστανται σεβαστοὶ καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης καρποφόροι καὶ δημιουργοί. Ἡ κοινωνία διψᾷ καὶ ἐνδυναμεῖται τὸν καλὸν ἱερέα. Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Πατριαρχίαν ἡμῶν οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν θὰ παράσχη ἡμῖν ἄλλην ἀφορμὴν ἐκτὸς τοῦ ἐπαίνου, τῆς εὐλογίας καὶ τῆς προστασίας. Ἡμεῖς διὰ τοῦ Μ. Πρωτοσυγγέλλου ἡμῶν, διὰ τῶν Ἐπισκόπων ἡμῶν, διὰ τῶν προϊσταμένων θὰ ἀγρυπνῶμεν καὶ θὰ παρακολουθῶμεν τὸν βίον ὑμῶν. Τὸ Πατριαρχεῖον θὰ ἔχῃ ἀναπεπταμένους τὰς θύρας του εἰς ἐκάστην αἴτησιν ὑμῶν. Ἡμεῖς προσωπικῶς θὰ βλέπωμεν ὑμᾶς τακτικὰ καὶ θὰ δεχώμεθα ὑμᾶς ἰδιαιτέρως. Ἡ ἐργασία ὑμῶν θὰ ἐκτιμᾶται καὶ ἡθικῶς θὰ προστατεύωμεν ὑμᾶς, ἔτοιμοι νὰ προστατεύσωμεν καὶ οἰκονομικῶς ὑμῶν, ἐφ' ὅσον θὰ εἶναι δικαίον καὶ εὐλόγον.

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἴδωμεν κατ' ἰδίαν ἕνα ἕκαστον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐκφράζομεν ὑμῖν καὶ αὖθις τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν καὶ τὰς εὐλογίας ἡμῶν καὶ ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον ὑμῶν τὴν θεῖαν ἀρωγὴν καὶ ἀντίληψιν.

Πατριαρχικὴ Κεντρικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ.

Ἡ Α. Θ. Π. ἀνασηματίσασα τὴν Ἐπιτροπὴν κατήρτισεν αὐτὴν ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰμβρου, ὡς προέδρου, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Μιλήτου, Λεύκης καὶ Ἐλαίας καὶ τῶν Πανοσιολογιωτάτων Μ. Πρωτοσυγγέλλου καὶ Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ γραμματέως τοῦ Δευτερεύοντος. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ Α. Θ. Π. προεδρεύσασα ἀνέπτυξε τὰς σκέψεις καὶ ἀπόψεις αὐτῆς ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ μέρους τῆς ὁποίας καταλλήλως ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ὁ Σεβασμιώτατος ἅγιος πρόεδρος.

Πατριαρχικὴ προαλαλὴ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Πατριαρχ. Κεντρ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συνεργάται,

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς χαιρετίζομεν ἐν Κυρίῳ τὸν Ἱερώτατον Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη αὐτῆς, οὓς θεωροῦμεν τὸν ἡμέτερον ἀνύστακτον ὀφθαλμὸν καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῷ ἁγίῳ ἔργῳ τῆς διοικήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡμῶν.

Πεποίθαμεν ἀκραδάντως, ἀδελφοί, ὅτι πάντες ὑμεῖς, Πρόεδροι καὶ μέλη, θὰ ἀγαθυνθῆτε νὰ κατευθύνητε τὸ λεπτόν, σοβαρὸν καὶ ἱερὸν ἔργον, ὑπερ ἀνεθήκαμεν ὑμῖν, μετὰ ζήλου, σοφίας, δικαιοσύνης, συνέσεως καὶ φόβου Θεοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ κύρος τοῦ κλήρου,

ἡ εὐσυνείδητος ἐκτέλεσις τῶν ἱερῶν καὶ ἀγίων αὐτοῦ καθηκόντων, ἡ εὐπρέπεια τῆς θείας λατρείας, ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις, ἡ πειθαρχία καὶ εὐταξία ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἀποτελοῦσι τὸ καθήκον ὑμῶν· διότι ἡ Πατριαρχικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἡ ἐντεταλμένη νὰ ἀγρυπνῇ ἐν ὀνόματι ἡμῶν καὶ ἐν συνεργασίᾳ μεθ' ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς διοικήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας Ἀρχιεπισκοπικῆς διοικήσεως καὶ Πατριαρχείας ποθοῦμεν ὁ ἱερός κληρὸς εἰς τε τὰ ἥθη, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν δρᾶσιν νὰ ἀνθήσῃ εἰπερ ποτέ, ὁ σεβασμὸς τῶν πιστῶν πρὸς αὐτὸν νὰ πολλαπλασιασθῇ, ἡ εὐπρέπεια τῆς θείας λατρείας νὰ ἐξυψωθῇ, ἡ τάξις ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς νὰ βασιλεύῃ.

Ὅθεν θερμῶς παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως πρὸς τοῦτο καταβάλλητε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, πεπεισμένοι, ὅτι οὐ μόνον ὑποβηθεῖτε ἡμᾶς εἰς τὸ σπουδαῖον καὶ μέγα ἔργον τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ποιμνίου ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὑπηρετεῖτε τὸ μέγα ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐεργετεῖτε τὴν κοινωνίαν, ἥς ἡ σωτηρία καὶ ἡ εὐτυχία ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἀκμαίαν πίστιν καὶ τὴν ἡθυσίαν τῶν ἡθῶν αὐτῆς, τὰ ὅποια εἶναι ὁ καρπὸς τῆς ἀρετῆς, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς δράσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Εἰς τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον ὑμῶν θὰ ἔχητε εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον, διότι ὁ μεγαλύτερος πόντος ἡμῶν, ὡς εἴπομεν, εἶναι νὰ ἴδωμεν τὸν ἱερόν κληρὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἡθικῆς ζωῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς δράσεως, τὸ ἅποῖον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον διὰ τὰς ἐκτὸς καὶ μακρὰν περιοχὰς τοῦ Θρόνου.

Ὁ ζῆλος ὅλων ὑμῶν, οἱ ὅποιοι ἀποτελεῖτε τὴν ἡμετέραν Πατριαρχικὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ἀρετὴ, ἡ θεολογικὴ μόρφωσις, ἡ πεῖρα, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ συναίσθησις τῶν μεγάλων εὐθυνῶν, ἀποτελοῦσι κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἐχέγγυον ἀσφαλῆ διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἱεροῦ ἔργου ὑμῶν.

Με τὴν πεποίθησιν ταύτην καὶ τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχὰς κηρύττομεν τὴν ἐναρξιν τῶν νέων ἐργασιῶν τῆς Πατριαρχικῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἐπιτροπῆς, ἐπικαλούμενοι ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῆς τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἡνωθὲν ἐνίσχυσιν τοῦ Σώματος αὐτῆς. Γένοιτο!

Ἀντιφώνησις τοῦ Προέδρου

τῆς Π. Κ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς Σεβ. Μ/του Ἰμβρου.

Ἡ ἱερὰ ὑποχρέωσις ἣν ἔχομεν, ὅπως ἐκδαπανήσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, καθίσταται, Παναγ. Δέσποτα, ἀπτοτέρα καὶ ἐκφαντικωτέρα μετὰ τὴν ἐντολὴν ὑπὲρ ἔργου τόσον ἱεροῦ καὶ ὑψηλοῦ, ὡς τὸ τῆς Π. Κ. Ε. Ἐπιτροπῆς, καὶ δὴ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπ' αἰσίοις ἀρξαμένης καὶ μετὰ τοσούτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς χαιρετιζομένης Πατριαρχείας τῆς Ὑμ. Θ. καὶ Προσκυνητῆς Παναγιότητος, ἃς καὶ μετὰ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις ἐνώπιον τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐπὶ τῇ σήμερον γενομένῃ, ἀναλύσει καὶ κατευθύνσει τῶν καθηκόντων ἡμῶν.

Εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην εἰς πάντας ἡμᾶς τιμὴν καὶ διαβεβαιοῦμεν τὴν Ὑμ. Θ. Π. ὅτι ἐν συναισθήσει βαθυτάτῃ τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς διατελοῦμεν, καὶ τῆς ὑψίστης σκοπιμότητος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἔργου, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ θὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὰ διάφορα ζητήματα, ὥστε αἱ προσπάθειαι ἡμῶν θὰ κατατείνωσιν εἰς τοῦτο πῶς ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος αἱ μὲν ἐκκλησίαι νὰ καταστῶσι ὁάσεις ἐν μέσῳ τῆς ἀσφυκτικῆς ἀτμοσφαίρας διὰ τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν, μεταλαμπαδεύουσαι τὰς ὑψίστας ἀληθείας τῆς διδασκαλίας τοῦ θεοῦ ἡμῶν Ἰδρυτοῦ καὶ ἐξαγιάζουσαι τοὺς χριστιανούς διὰ τῶν μυστηρίων μετὰ τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὁ δὲ ἱερός κληρὸς χειραγωγούμενος καταλλήλως καὶ ἐξυψούμενος ἡθικῶς, πνευματικῶς καὶ κοινωνικῶς ἀποβῇ ἀντάξις τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ καὶ δυνάμεις ἱκανὴ ἵνα ἀγιάσῃ, διαπλάσῃ καὶ καθοδηγήσῃ τοὺς πιστοὺς εἰς νομὰς σωτηρίου.

Ἐπισκέψεις

Ἐκ τῶν ἐπισήμων ὑπέβαλον συγχαρητήρια, οἱ μὲν δι' ἐπισκέψεων, οἱ δὲ διὰ γραμμάτων, τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὁ Παπικὸς Ἀντιπρόσωπος, τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Μελχιτῶν, ἡ Ἀρχιεραββινεία, οἱ Πρεσβευταὶ Ἀγγλίας, Ἀμερικῆς, Γαλλίας, Ἰταλίας,

Πολωνίας, Γερμανίας, Αυστρίας, Ουγγαρίας, Τσεχοσλοβακίας, Ρουμανίας, Σερβίας, Ελλάδος, Βουλγαρίας, Ολλανδίας και Δανίας, ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ελλάδος, ἡ παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Ἀνταλλαγῆς Ἑλληνικῇ Ἀντιπροσωπεία, ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος ἐπὶ τοῦ Δωδεκανησιακοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος κ. Π. Μαγγούζο, ὁ ἐνταῦθα Ἀγγλὸς ἀντιπρόσωπος τῶν «Times», ὁ τοῦ Γερμανικοῦ Πρακτορείου κ. Wolf, ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ Ἐταιρεία, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου περὶ εἰρήνης κ. Al. Hadden, ὁ Γερμανὸς Dr Schede, διευθυντὴς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ὁ ἀρχαιολόγος καθηγητὴς κ. Mullen, ἡ Ἐφορεία τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, ἡ Κεντρικὴ Ἐφορεία Σταυροδρομίου, τὸ Προεδρεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν, αἱ ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπαὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ἐπαρχίας Δέρκων, ἀντιπροσωπεία τοῦ σώματος τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ πλεῖστοι ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ὁμογενῶν, πρὸς οὓς ἅπαντας ἐγένοντο εὐχαριστήριοι ἀνταπαντήσεις διὰ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Πατριαρχικοῦ Διερμηνέως καὶ τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων.

Ἡ Α. Θ. Πανηγιότης ἐπεσκέφθη οἱκοὶ κατὰ τὴν τάξιν πάντας τοὺς ἐνταῦθα Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τοῦ Θρόνου.

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ

ΑΙ ΦΙΛΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ

ΑΙ ΦΙΛΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΑΓΓΛΙΑΣ, ΣΟΥΗΔΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

Εἶναι γνωστὰ αἱ συνδέουσαι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρὸς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν ἀδελφικαὶ σχέσεις, αἵτινες ἀνανεωθεῖσαι κυρίως ἀπὸ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου τοῦ Ε΄, ἐκαλλιεργήθησαν καὶ καλλιεργοῦνται ἔκτοτε μετὰ πολλῆς ἐκατέρωθεν τῆς ἀγάπης διὰ φιλικῆς ἐπικοινωνίας ἐπὶ διαφόροις ἐκκλησιαστικαῖς περιστάσεσιν. Ὅτι δὲ αἱ σχέσεις αὗται ἱκανῶς προήχθησαν, περὶ τούτου μαρτυροῦσιν ἢ τε συγχαρητήριος ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐπίσκεψις τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐνταῦθα ἀγγλικανικῆς παροικίας καὶ ἢ ἐν τῷ ἀγγλικανικῷ ναῷ κατόπιν ἐπισήμου προσκλήσεως παρουσία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μιλῆτου καὶ οἱ ἐπὶ ταῖς περιστάσεσι ταύταις ἀνταλλαγέντες λόγοι, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὰ ἐπίσημα Γράμματα, δι' ὧν ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἱεραρχία μετὰ τοῦ διακρίνοντος πάντοτε τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην σεβασμοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐκφράζει τὰ συγχαρητήρια αὐτῆς ἐπὶ τῇ προσφάτῳ Πατριαρχικῇ ἐκλογῇ. Τὰ ἐν λόγῳ Γράμματα, ἐξ ὧν τὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δουβλίνου ἐγράφη πρωτοτύπως ἑλληνιστί, ἐκόμισεν, ἀποσταλεῖς ἐπὶ τούτῳ, πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἑλληνομαθὴς Rev. W. A. Wigram Δ. Θ. κανονικὸς ἐν Μάλτᾳ, ὅστις καὶ προφορικῶς ἐξέφρασε τὴν χαρὰν καὶ τὰς ἀδελφικὰς προσρῆσεις

τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἐπὶ τῇ προσφάτῳ ἀνόδῳ Αὐτῆς εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὑποβαλὼν ἅμα καὶ τὰ συγχαρητήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Wallles κ. Ἀρθούρου. Εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτον, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Φωτίου τοῦ Β' ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως τὸ πρῶτον ἤδη λαμβάνει δεῖγματα τιμῆς καὶ σεβασμοῦ, οὐ μόνον παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κορυφαίων αὐτῆς Ἱεραρχῶν.

Λαμπραὶ ὡσαύτως εἶναι αἱ σχέσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιοκαθολικῶν. Ὁραιοτάτη εἶναι ἡ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλης κ. Νάθαν.

Τῶν ὡς ἄνω Ἐκκλησιῶν τὴν φιλίαν καὶ τὰς σχέσεις τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον θεωρεῖ ὡς πολύτιμον θησαυρόν, τὸν ὁποῖον θὰ διατηρήσῃ μετ' ἀνυστάκτου φροντίδος.

Lambeth Palace, S. E.

14 Ὀκτωβρίου 1929.

**Τῷ Σεβ. καὶ Παναγιωτάτῳ Πατρὶ Πατέρων
Φωτίῳ, χάριτι Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ.**

Ἡμεῖς Κόσμο, προνοία Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας καὶ Πριμᾶτος πάσης Ἀγγλίας, ἀδελφικὸν ἀπευθύνομεν χαιρετισμόν, ἐξαιτούμενοι τὰς εὐχὰς Ὑμῶν καὶ τὴν Πατριαρχικὴν Ὑμῶν εὐλογίαν.

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ὅτι ἔδοξε τῷ Θεῷ Ἀρχηγῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα ἐπιβάλῃ Ὑμῖν βαρὺ πλὴν τίμιον φορτίον καὶ τὴν σπουδαιότεραν συμμετοχὴν ἐν τῷ κολοσσιαίῳ Αὐτῆς ἔργῳ κατὰ τοῦτο ὅτι ἐκάλεισεν Ὑμᾶς ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον τῶν Πατριαρχείων ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ἐπιθυμοῦμεν, ἵνα διαβεβαιώσωμεν Ὑμᾶς, ὅτι αἱ εὐχαὶ ἡμῶν

καὶ συμπάσης τῆς Ἐκκλησίας, ἧς ἔχομεν τὸ προνόμιον τοῦ προῖστασθαι, θ' ἀναπέμπωνται ὑπὲρ Ὑμῶν πρὸς τὸν ἕνα Κύριον ἡμῶν, ἵνα καταπέμψῃ ἐφ' Ὑμᾶς τὸ Πανάγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα καὶ ἐνίσχυσῃ τὴν Ὑμετέραν Πατρότητα εἰς ἀσφαλῆ καθοδήγησιν τοῦ λαοῦ Αὐτῆς, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ ἐνὸς Μεγάλου Ποιμένου τῶν προβάτων, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅθεν παρατιθέμεθά Σε, ἀδελφέ, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος Αὐτοῦ, ἀπεκδεχόμενοι ὡσαύτως τὰς ἀδελφικὰς Ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν εὐχὰς, ἵνα ἐν ἀληθεῖ ἐνότητι Πνεύματος οἰκοδομήσωμεν ἐν τῷ κόσμῳ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος

πιστὸς ἀδελφὸς καὶ θεράπων

Κόσμο, Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας.

Αρ. Πρωτ. 1716, 31 8/βρίου 1929.

Σεβασμιότατε Ἀρχιεπίσκοπε Καντουαρίας καὶ Πρωθιεράρχα πάσης Ἀγγλίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ κύριε Κόσμο Γόρδων Λάγγ, χάρις εἴη τῇ Αὐτῆς Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῷ ἐπ' αἰσίοις χάριτι Χριστοῦ εἰσαχθέντι τελευταίως καὶ κρατοῦντι ἤδη ἔθει τοῦ ἀνακοινοῦσθαι ἀμοιβαίως τὰς ἐν τῇ ἀνωτάτῃ διοικήσει ἑκατέρας τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν ἐπερχομένας μεταβολάς, ἄσμενοι κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀμέσων προκατῶν ἡμῶν στοιχοῦντες καὶ ἡμεῖς, προαγόμεθα καὶ διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἡμῶν ἀναγγεῖλαι ἐν ἀγάπῃ τῇ Ὑμετέρα γερασμία Σεβασμιότητι καὶ τῇ σεβασμίᾳ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν Θείαν βουλὴν καὶ εὐδοκίαν γενομένην ἀνάρρησιν ἡμῶν εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ γεραροῦ καὶ ἀειμνήστου προκατῶν ἡμῶν Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ', ἐγκάρδιον ἐπὶ τούτῳ ἀπευθύνοντες πρὸς τὴν ἀγάπην Ὑμῶν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν.

Τὴν πολλὴν δ' ἐκδηλοῦντες ἱερὰν ἡμῶν τιμὴν πρὸς τοὺς δεσμοὺς τούτους τῆς ἀδελφικῆς σχέσεως, οἵτινες προάγουσι τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς γενικῆς ἐνώσεως τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Χριστιανῶν καὶ οἵτινες προκειμένου περὶ τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν ἔχουσιν ἤδη χάριτι θεία ὑπερβῆ ἐπ' αἰσίοις τὰ ὅρια τῆς ἀπλῆς ἐξωτερικῆς ἐγκαρδιότητος, μετὰ χαρᾶς παρέχομεν τὴν ἀδελφικὴν διαβεβαίωσιν ἡμῶν ὅτι οἱ δεσμοὶ οὗτοι τῆς ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ σχέσεως καὶ ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς σεβασμίας Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας μετὰ πάσης καὶ ἐφ' ἡμῶν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας μέλλουσι φιλεῖσθαι καὶ περιέπεσθαι προσοχῆς καὶ μερίμνης, οὐδενὸς παραλειφθησομένου τὸ ἀφ' ἡμῶν πρὸς τὴν ἐτι μείζονα αὐτῶν πάντοτε ἐφετὴν σύσφιγξιν καὶ ἐπαύξεισιν.

Ἐν ἀκραδάντῳ δὲ πεποιθήσει περὶ τῆς ὁμοίας γνώμης καὶ διαθέσεως καὶ τῆς σεβασμίας Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Σεβασμιότητος περὶ τῶν δεσμῶν τούτων, εὐχόμενοι, ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ, ὁ μίαν τὴν Ἀγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν ἰδρύσας καὶ ἐν ἑνὶ ὧσι θέλων πάντας τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν, εὐλογῇ καὶ εὐοδοῖ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἀμοιβαίας ἱερὰς προσπάθειας ἡμῶν, γνωρίζομεν ταυτοχρόνως ὅτι πρὸς τὸν τοσοῦτον ζηλωτῶς καὶ δοκίμως εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων ἄχρι τοῦδε ἐπ' ἀμοιβαία εὐχαριστήσῃ ἐργασθέντα ἀγαπητὸν ἡμῖν ἡμέτερον Ἱερώτατον Μητροπολίτην Θυατείρων καὶ Ἐξαρχον Δυτικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης κύριον Γερμανὸν δι' ἀποφάσεως κοινῆς μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἀνανεοῦμεν τὴν ἐντολὴν τοῦ ἐκπροσωπεῖν ἡμᾶς ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τακτικοῦ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ ἐφεξῆς Ἀντιπροσώπου παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Σεβασμιότητι καὶ τῇ σεβασμίᾳ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως οὗτος προφρόνως περιβάλληται καὶ ἐφεξῆς διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης Ὑμῶν.

Ἐπὶ τούτοις δέησιν ἐν ἀγάπῃ πρὸς τὸν Κύριον ἀναπέμποντες ὑπὲρ τῆς ἐπιδαφιλεύσεως πάσης εὐλογίας καὶ χάριτος τῇ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ φιλούσῃ καὶ περιεπούσῃ καὶ τοσαῦτα ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ ἐν ἐνθέῳ ζήλῳ πραττούσῃ σεβασμίᾳ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ, τὰ κράτιστα δὲ ἀδελφικῶς καὶ τῇ Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ καὶ περισπουδάστῳ ἡμῖν Σεβασμιότητι ἐν τῇ ἐπιτελέσει

τῆς Ἱερᾶς Αὐτῆς ὑψηλῆς διακονίας καὶ ἐν παντὶ παρὰ Κυρίου ἐξαιτούμενοι, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης καὶ βαθείας τιμῆς

απκθ'. Ὀκτωβρίου λ'.

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φώτιος.

Λάμπειο Παλάς. Ἰανουάριος 1930.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
Κωνσταντινουπόλεως Κύριον Φώτιον, σεβάσμιον καὶ ἀγαπη-
τὸν ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφόν. Χάρις εἴη τῇ Παναγιότητί Σου
καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Μετὰ πολλῆς τῆς εὐγνωμοσύνης ἐδεξάμεθα τὴν ἐπίσημον ἀναγγελίαν τῆς ἀναρρήσεώς Σου εἰς τὸν σεπτὸν καὶ Ἀγιώτατον Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως καὶ σπεύδομεν, ὅπως βεβαιώσωμεν τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, ὅτι ἡμεῖς τε καὶ πολὺ πιστῶν πληθὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥς ἐκλήθημεν προΐστασθαι, μέλλομεν μνημονεύειν Αὐτῆς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐν ταῖς σκέψεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν, ἐπιθυμοῦντες, ὅπως Αὕτη στηρίζεται ἐν τῷ ὑψηλῷ αὐτῆς ἀξιώματι καὶ ἐνισχύεται ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων ἔργων, ἅτινα πρόκεινται Αὐτῇ.

Μετὰ πολλῆς δὲ τῆς εὐαρεσκείας παρατηροῦμεν τὴν θερμὴν συμπάθειαν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος πρὸς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τοὺς δεσμούς, οἵτινες ὁλονὲν στενώτερον συνδέουσι τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν Ἀγίων Ὁρθοδόξων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ ἐλπίζομεν εἰλικρινῶς ὅτι διαρκούσης τῆς Πατριαρχείας Σου καὶ τῆς ἐμῆς Πρωθιεραρχίας οἱ δεσμοὶ οὗτοι ἐνισχυθήσονται καὶ στενώτεροι ἀποδήσονται.

Ἀσμένως ὡσαύτως ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας Συνόδου ἀνενέωσε τὸν

διορισμὸν τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῖν καὶ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Θυατείρων Ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ, ὃν ἐν μεγίστῃ ἔχομεν
τιμῇ ὡς ἀντιπρόσωπον Αὐτῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτῆς ἐν
πάσαις ταῖς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας σχέσεσι.

Τελευτῶντες ἐπὶ τῇ ἐνάρξει Νέου ἔτους ἀνατίθεμεν τὴν
ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ ὅλας τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας
τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ εὐχόμεθα, ὅπως διὰ μέ-
σου ὅλων τῶν περιπετειῶν ἡ Θεία Πρόνοια λειάνῃ τὰς ὁδοὺς
αὐτῶν εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐκπλήρῳσιν τοῦ ἁγίου αὐτοῦ θελή-
ματος.

Διατελῶ δὲ τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος
ἐν ἀγάπῃ καὶ τιμῇ πολλῇ
ἀγαπητὸς Αὐτῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
Κόσμο Καντουαρίας.

Ἀρ. Πρωτ. 2087.

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Καντουαρίας καὶ Πρωθιεράρχα
πάσης Ἀγγλίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περι-
πόθητε κύριε Κόσμο, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι
καὶ εὐρίη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Μετ' αἰσθημάτων βαθείας συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης
ληφθεῖσα ἀνεγνώσθη ὑφ' ἡμῶν, καθὼς καὶ ἐν συνεδρίᾳ τῆς περὶ
ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἡ συγχαρητήριος ἐπιστολή, ἣν ἡ
ὑμετέρα γερασμία Σεβασμιότης εὐηρεστήθη ἵνα πέμψῃ ἡμῖν ἐπὶ
τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἀναρρήσει
ἡμῶν.

Ἡ ἀδελφικὴ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐγκάρδιος πρόσρη-
σις τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ ἡ πολύτιμος Αὐτῆς διαβε-
βαίωσις ὅτι αἱ εὐχαὶ Αὐτῆς καὶ συμπάσης τῆς σεβασμίας Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἀγγλίας μέλλουσι φιλαδέλφως ἀναπέμπεσθαι πρὸς τὸν
ἕνα ἡμῶν Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἐδόνησαν μέχρι μυχίων τὴν καρδίαν
ἡμῶν.

Καὶ ἡ συγκίνησις ἡμῶν καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη εἰ μᾶλλον ἐπηυ-
ξήθη ἐκ τῆς λήψεως καὶ τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῶν ἄλλων κομι-
σθεισῶν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἀγαπητοῦ αἰδεσιμωτάτου Κανονικοῦ Δόκτο-
ρος Βίγραμ συγχαρητηρίων ἐπιστολῶν, αἵτινες προερχόμεναι καὶ
παρ' ἄλλων διακεκριμένων τῆς ἀγαπητῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας
Ἱεραρχῶν ἐπέμαρτύρουν ὅπως γενικῶς καὶ βαθέως ἐν αὐτῇ κε-
κράτυνται τὸ πνεῦμα τῆς ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ ἡ φι-
λικὴ διάθεσις πρὸς τὴν Ἀγίαν ἡμῶν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ
πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς.

Εἴη δεδοξασμένον τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα τοῦ οὕτως θαυμαστῶς
εὐλογοῦντος καὶ προάγοντος τὸν δεσμὸν τῶν τακτικῶν ἀδελφικῶν
σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἀγίων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν, αἵτινες ὑπὸ τοῦ
αὐτοῦ διαπνεύμεναι πνεύματος τῆς ἀγνῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ,
πολλὰ ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, πρὸς τῇ ἀμοιβαίᾳ παραμυθίᾳ καὶ
ὠφελείᾳ, δύνανται συντελέσαι καὶ ὑπὲρ τῆς γενικῆς προσεγγίσεως
καὶ τῆς ἐνότητος πασῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὴν
παραγγελίαν καὶ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἐνὸς Κυρίου καὶ Σωτῆρος
πάντων, ἐν θέλοντος εἶναι πάντας τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτόν.

Ἐκφράζοντες ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ τὰ αἰσθήματα ταῦτα, ἅπερ
ἔσχομεν λαβόντες καὶ ἀναγνόντες τὰς πρὸς ἡμᾶς φιλόφρονας
προσρήσεις καὶ εὐχὰς καὶ διαβεβαιούμενοι τὴν ὑμετέραν περισπού-
δαστον Σεβασμιότητα ὅτι, ὡς ἤδη καὶ ἐν τῇ μετ' ἀγάπης πεμ-
φθείσῃ πρὸς Αὐτὴν ἀδελφικῇ ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει ἡμῶν ἐπιστολῇ
ἐβεβαιώσαμεν, τὸ ἐφ' ἡμῖν οὐδὲν θέλομεν παραλείψῃ πρὸς τε τὴν
ἀκλόνητον διατήρησιν καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ μᾶλλον δὲ καὶ μᾶλλον
περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῶν ἀμοιβαίων ἀδελφικῶν σχέσεων, ἀναπέμ-
πομεν θερμὴν εὐχὴν πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας Σε-
βασμιότητος, ὑπὲρ τῆς σεβασμίας Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας καὶ
ὑπὲρ παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς Ἀγγλικοῦ λαοῦ καὶ διατελοῦμεν μετὰ
βαθείας τιμῆς καὶ ἀγάπης.

Ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 17'.

Τῆς ὑμετέρας λίαν ἡμῖν περισπουδάστου
Σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως **Φώτιος.**

Bishorthorpe, York

15 Ὀκτωβρίου 1929.

**Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κων/πόλεως,
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ.**

Δέσποτά μου Πατριάρχα,

Πέποιθα ὅτι μοὶ ἐπιτρέπεται, ἵνα ἀπευθύνω ὑμῖν τοὺς ὀλίγους τούτους λόγους ἀδελφικοῦ χαιρετισμοῦ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὑμῶν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Οἱ δεσμοί, οἱ συνδέοντες τὸν Θρόνον τοῦτον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας εἶνε ἥκως προσφιλεῖς εἰς ἡμᾶς καὶ ὑπῆρξαν πηγὴ βαθείας εὐτυχίας δι' ἡμᾶς τὸ ὅτι ἐπ' ἐσχάτων κατέστησαν οὕτω στενώτεροι.

Ἀντικείμενον τῶν προσευχῶν ἡμῶν ἔσται ἡ ἐπιδαψίλευσις τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸν ὑφ' ὑμῶν κατεχόμενον ἀρχαῖον Θρόνον πρὸς εὐτυχίαν καὶ εἰρήνην ἀπάσης Αὐτοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος
πιστὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
Γουίλλιαμ, Ἀρχιεπίσκοπος Ὑόρκης.

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ὑόρκης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὲ ἀδελφε κύριε Οὐίλλιαμ, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμοίητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκφράζομεν ἐγκάρδιον εὐχαριστίαν ἐξ ἀποφάσεως καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα διὰ τὸν πρόφρονον ἀδελφικὸν Αὐτῆς χαιρετισμόν, ὃν εὐηρεστήθη ἵνα πέμψῃ ἡμῖν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ἡμῶν εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Συνεκίνησεν ἡμᾶς βαθέως ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἐκ μέρους τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος, καὶ ἐκ μέρους καὶ ἄλλων διακεκριμένων Ἱεραρχῶν τῆς λίαν ἡμῖν σεβαστῆς καὶ πεφιλημένης Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἡ διαβεβαίωσις ὅτι τὸ εὐτυχὲς γεγονός τῆς

ἐπ' ἐσχάτων στενωτέρας συσφίξεως τῶν τῆς ἀγάπης δεσμῶν ὑπῆρξεν ἀφορμὴ πολλῆς χαρᾶς καὶ ὑμῖν.

Ὁ Κύριος κρατῦνοι πάντοτε τοὺς ἀγαθοὺς μεταξὺ τῶν Ἀγίων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν δεσμοὺς καὶ κρατῦνοι αὐτοὺς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιδαψιλεύει δὲ πλουσίαν πάντοτε τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ τῷ ποιμνίῳ Αὐτῆς καὶ ἀπάσῃ τῇ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ διαπνεομένη σεβασμίᾳ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ.

α.π.κθ'. Δεκεμβρίου 15'.

Τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως **Φώτιος.**

Forbescourt, Broughty Ferry.

18 Ὀκτωβρίου 1929.

**Τῷ Παναγιωτάτῳ κ. Φωτίῳ Β', Ἀρχιεπισκόπῳ
Κων/πόλεως καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ.**

Τετιμημένε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐκ μέρους μου καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἐπισκόπων τῆς Σκωτικῆς Ἐκκλησίας γράφων πέμπω ὑμῖν τὰ εὐλαβῆ καὶ ἀδελφικά ἡμῶν συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἀνυψώσει ὑμῶν εἰς τὸν Θρόνον τοῦ ἡύλο-γνημένου Χρυσοστόμου.

Ὡς ἐν τῷ παρελθόντι, οὕτω καὶ ἐν τῷ παρόντι, αἱ καρδίαι τῶν Ἐπισκόπων Σκωτίας ἀπευθύνονται ἐν ἀγάπῃ καὶ σεβασμῷ πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀδελφοὺς τῆς Μεγάλης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Εὐχόμεθα τῇ ὑμετέρᾳ Παναγιότητι πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, ὡς καὶ τῷ ποιμνίῳ, εἰς οὗ τὴν διοίκησιν ἐκλήθη ὑπ' Ἐκείνου.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
Valter, Ἐπίσκοπος Brechin,
Πρίμος Ἀρχηγὸς τῆς Σκωτικῆς Ἐκκλησίας.

Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε Brechin, πρῶτε τῶν Ἐπισκόπων
τῆς Σκωτικῆς Ἐκκλησίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὲ
ἀδελφὲ κύριε Walter, χάρις εἴη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετ' αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ τιμῆς ἐδεξάμεθα τὰς φιλόφρονας
συγχαρητηρίους καὶ εὐχετικὰς προσήσεις, ἃς ἡ Ὑμετέρα Σεβα-
σμιότης, ἐκ μέρους καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Σκωτικῆς Ἐκκλη-
σίας, ἐπεμψεν ἡμῖν ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰ-
κουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναρρήσει ἡμῶν.

Ἐκφράζομεν, κατ' ἀπόφασιν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ
Ἱερᾶς Συνόδου, ἐνθερμον εὐχαριστίαν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεβα-
σμιότητα καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς Ἐπισκόπους τῆς Σκω-
τικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῷ τιμῷ τούτῳ δείγματι τῆς πρὸς ἡμᾶς
ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης ὑμῶν.

Εὐχόμεθα ὁλοψύχως, ὥπως οἱ τοσοῦτον μετ' ἐλπίδος ἀγαθῆς
συναρθέντες καὶ ὑφιστάμενοι δεσμοὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ
τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν ἡμῶν ἐπὶ μᾶλλον καὶ
μᾶλλον προαχθῶσι, προάγοντες καὶ τὸ ἔργον τῆς γενικῆς προσεγ-
γίσεως καὶ ἐνότητος πασῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησιῶν, εἰς
δόξαν τοῦ ἁγίου ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ εἴησαν πάντοτε μεθ' ὑμῶν
καὶ μετὰ τοῦ ποιμανίου ὑμῶν.

αἰκθ'. Δεκεμβρίου ιη'.

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φώτιος.

The Palace, Armagh.

15 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Φωτίῳ τῷ Β', Ἀρχιεπισκόπῳ
Ἰκων/πόλεως καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ.

Ἐν εἰλικρινεῖ σεβασμῷ καὶ πόθῳ περὶ τῆς εὐημερίας Ὑμῶν
ἀπευθύνομεν πρὸς Ὑμᾶς θερμοὺς χαιρετισμοὺς καὶ συγχαρητήρια

ἐπὶ τῇ Ὑμετέρᾳ ἐκλογῇ εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως,
εἰς διαδοχὴν σειρᾶς λαμπρῶν προκατόχων, πεποιθότες, ὅτι διὰ τῆς
χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, θὰ εἴσθε πεποικισμένος ὑπὸ πάντων τῶν εἰς τὴν ὑψηλὴν
Ὑμῶν διακονίαν ἀπαραιτήτων χαρισμάτων, εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ
ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Μετ' εὐχῶν ἐγκαρδίων πιστότατος Ὑμῶν

Κάρολος Φρειδερίκος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀρμάγ.

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀρμάγ καὶ Πρωθυεράρχα πάσης
Ἰρλανδίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὲ ἀδελφὲ κύριε Κά-
ρολε Φρειδερίκε, χάρις εἴη τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ
εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ συγκινήσεως ἐδεξάμεθα καὶ ἀνέγνωμεν τὸν ἀδελφικὸν ἐν
Χριστῷ χαιρετισμόν, ὃν ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης εὐηρεστήθη ἵνα
πέμψῃ ἡμῖν ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν
Θρόνον ἀναρρήσει ἡμῶν.

Ἐκφράζομεν ἐξ ἀποφάσεως καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς
Συνόδου ἐνθερμον εὐχαριστίαν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα
διὰ τὴν τιμίαν ἐκδήλωσιν ταύτην παρ' Αὐτῆς τῶν αἰσθημάτων
τῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἀγάπης ἐν Χριστῷ καὶ φιλικῆς
διαθέσεως τῆς σεβασμίας καὶ πεφιλημένης ἡμῖν Ἀγγλικανικῆς
Ἐκκλησίας.

Εὐχόμεθα, ὥπως ὁ Κύριος προάγῃ καὶ αὐξή τῇ ἀνωθεν αὐτοῦ
εὐλογίᾳ τοὺς οὕτως ἐπ' αἰσίσις καὶ ἐπ' ἀγαθαῖς ἐλπίσι στενωτέ-
ρους καταστάντας δεσμοὺς μεταξὺ τῶν Ἀγίων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν

Ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία αὐτοῦ εἴη πάντοτε μετὰ τῆς Ὑμετέ-
ρας Σεβασμιότητος καὶ τοῦ ποιμανίου Αὐτῆς καὶ μετὰ πάσης τῆς
σεβασμίας Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

αἰκθ'. Δεκεμβρίου ιε'.

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φώτιος.

The Palace Shrewsbury Road,

Dublin Sreland.

15 Ὀκτωβρίου 1929.

Φωτίω, ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, Ἰωάννης Ἀρχιεπίσκοπος Δουβλίνου καὶ Μητροπολίτης, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Καίπερ λυπηθέντες πολὺ ἐπὶ τῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Βασιλείου θανάτῳ ἀνέγνωμεν μετὰ χαρᾶς τὴν ἐκλογὴν Ὑμῶν πρὸς τὴν Πατριαρχεῖαν τὴν Οἰκουμενικὴν. Καὶ νῦν γράφομεν μακαρίζοντες Ὑμᾶς ἐπὶ τῇ ἄρτι εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῶν κατὰ τὴν Νέας Ῥώμης Ἐκκλησίαν θείῳ βουλήματι κλήσει Ὑμῶν.

Καὶ προσευχόμεθα ὑπὲρ Ὑμῶν, ἵνα ὁ Θεός, ὁ καλέσας Ὑμᾶς εἰς διαδοχὴν πολλῶν Πατριαρχῶν ἀγίων καὶ ἐλλογίμων, δῶ καὶ Ὑμῖν τὴν χάριν, ἵνα πληρῶτε τὴν διακονίαν εἰς δόξαν Αὐτοῦ καὶ εἰς σωτηρίαν τοῦ λαοῦ.

Ὁ Κύριος δώῃ Ὑμῖν τὰς δωρεὰς αὐτοῦ καὶ προάγοι τὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης μετὰ τῶν πασῶν τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἰωάννης

Ἀρχιεπίσκοπος Δουβλίνου.

Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε Δουβλίνου καὶ Μητροπολίτα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ κύριε Ἰωάννη, χάρις εἴη τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἀσμένως καὶ μετὰ συγκινήσεως ἐλάβομεν καὶ ἀνέγνωμεν τὸν φιλόφρονα χαιρετισμὸν, ὃν ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης, ἐν τῇ ἀγάπῃ Αὐτῆς τοῦ Χριστοῦ, εὐηρεστήθη ἵνα πέμψῃ ἡμῖν ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, βουλήσει Θεοῦ, ἀναρρήσει ἡμῶν καὶ τῇ ἀναλήψει τῆς διακυβερνήσεως τῶν κατ' αὐτόν.

Ἐκφράζομεν θερμὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ τῷ ἀδελφικῷ τούτῳ χαιρετισμῷ, συγκινήσαντι ἰδιαιτέρως καὶ διὰ τῆς ἐν γλώσσῃ ἑλληνικῇ φιλόφρονος δικτυώσεως αὐτοῦ, καὶ ἀντευχόμεθα, ὅπως οἱ δεσμοὶ τῆς ἀγάπης, οἵτινες οὕτω στενῶς νῦν ἐπ' αἰσίοις καὶ ἐπ' ἀγαθαῖς ταῖς ἐλπίσι συνδέουσι τὰς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀποβῶσιν ἔτι στενώτεροι, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ, συντελοῦντες καὶ εἰς τὴν μεταξὺ πασῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἐδραίωσιν τῆς ἀγάπης καὶ ἐνότητος, εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Θεία χάρις εἴη πάντοτε μετὰ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ μετὰ τοῦ ποιμνίου Αὐτῆς.

Ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1929.

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως **Φώτιος.**

Ἀγαπητὲ Dr Wigram,

Εὐχαριστῶ ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ ὑμῶν καὶ χαίρω μανθάνων ὅτι ἀπέρχεσθε εἰς Κωνσταντινούπολιν. Θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ διαβιβάσῃτε τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως τὰς προσρήσεις μου καὶ νὰ διαβεβαιώσῃτε Αὐτὸν περὶ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης μου καὶ τῶν ἀγαθῶν μου προαιρέσεων.

Μετὰ τῶν καλυτέρων δι' Ὑμᾶς εὐχῶν
εὐκρινῶς ὑμέτερος

Ἀρθούρος

Ἀρχιεπίσκοπος Walles.

Ἀρ. 2092.

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Walles, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ κύριε Ἀρθούρε, χάρις εἴη τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παρὰ τοῦ ἀγαπητοῦ αἰδεσιμωτάτου Κανονικοῦ δόκτορος κυρίου Βίγγραμ ἀσμένως ἐδεξάμεθα τὰς φιλόφρονας εὐχαιρὰς προσρήσεις,

ἃς ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης εὐηρεστήθη ἵνα διαβιβάσῃ ἡμῖν δι' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναρρήσει ἡμῶν.

Ἐκφράζομεν ἐνθέρμους εὐχαριστίας ἐπὶ τῷ δείγματι τούτῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἀγάπης τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ εὐχόμεθα, ὅπως οἱ στενοὶ δεσμοὶ τῆς φιλίας, οἵτινες εὐτυχῶς συνδέουσι νῦν τὰς ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ διαπνεομένας ἀγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, προάγονται καὶ αὐξῶσι πάντοτε τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ὅλης Ἀγίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ εἴη πάντοτε μετὰ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ τοῦ ποιμνίου Αὐτῆς.

ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1911.

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως **Φώτιος**.

Προσφώνησις τοῦ Ἀγγλοῦ Πρωθιερέως Dr Pollard.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἐπεθέσαμεν τὸν ὕστατον ἀσπασμὸν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου καὶ ψυχρᾶς χειρὸς τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ' κατὰ τὴν ἐπικήδειον τελετὴν, εἰς ἣν εἴχομεν τὴν τιμὴν τῆς παραστάσεως καὶ συμμετοχῆς. Ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ αἰδεσιμωτάτου πατρὸς Dr Pollard, Πρωθιερέως τῆς Ἀγγλικανικῆς Κοινότητος, ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης πολ-
λάκις ἐφάνη ἐμπεφορημένος αἰσθημάτων φιλίας πρὸς αὐτὸν καὶ βαθείας στοργῆς πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκπροσωπούμενην Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν. Εἶδε ἡ μεγάλη καὶ γενναία Αὐτοῦ ψυχὴ νὰ ἀναπαιθῇ ἐν εὐρήνῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ, ἔνθα ἡ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία εὐρίσκεται συνδεδεμένη πρὸς τὴν ἐπὶ γῆς στρατευομένην διὰ τῶν χρυσῶν δεσμῶν τῆς ἀγάπης, τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς τοῦ θυσιαστηρίου.

«Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλ-
λίαςις» [Ψαλμ. 29, 5]. Ἡ λύπη ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐντεῦθεν μεταστάσει τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου μετεβλήθη εἰς χαρὰν ἐπὶ τῇ προσφάτῳ ἐκλογῇ τοῦ διαδόχου Αὐτοῦ. Αἴσθημα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πληροῖ τὰς καρδίας ἡμῶν ἀναλογιζομένων ὅτι μετὰ χλιετηρίδα ὅλην ἀνέρχεται ἐπὶ τέλους τὸν γεραρὸν τοῦ Χρυσοστόμου θρόνον Φώτιος ὁ Β'. Καὶ ἀναμνησκόμεθα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τῆς βαθείας μορφώσεως τοῦ μακαρίας μνήμης ἁγίου Φωτίου τοῦ Α' τοῦ ἀμέμπτου καὶ πλήρους εὐσεβείας καὶ ἀταπαρνήσεως βίου Αὐτοῦ καὶ τῆς θαρραλέας Αὐτοῦ στάσεως ἔναντι τῶν πλανῶν τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὑπερφιάλων ἀξιώσεων τῆς παλαιᾶς Ρώμης.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ Κυρίῳ ἐκ βάθους ψυχῆς, ὅτι αἱ αὐταὶ εὐγενεῖς ιδιότητες εὐρίσκονται συνηνωμέναι ἐν τῷ προσώπῳ Φωτίου τοῦ Β'. Καὶ παρακαλοῦμεν Αὐτόν, ὅπως χαρίσῃται αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν καὶ καταστήσῃ αὐτὸν δυνατόν εἰς χρησιμοποίησιν τῶν ιδιοτήτων τούτων ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀγίας Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ στενωτέρᾳ συνδέσει ὁλοκλήρου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου.

Ἀναγνωρίζοντες, ὅτι ἡ Ἀγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τυγχάνει ἡ μᾶλλον σεβασμία, ἀναλλοίωτος καὶ ἀληθὴς Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἐν τῷ χριστιανικῷ συνόλῳ, μετὰ χαρᾶς καὶ βαθείας εὐγνωμοσύνης διαπιστοῦμεν, ὅτι ἡ ἡμετέρα Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία εὐρίσκεται ἐγγύτερον μᾶλλον πρὸς Αὐτὴν ἢ πρὸς οἵανδήποτε ἄλλην χριστιανικὴν Κοινότητα.

Παρὰ τὴν ἔλλειψιν ἐσωτερικῆς ἐνότητος μεταξὺ τῶν τέκνων αὐτῆς, τὰ ἐπίσημα συμβολικὰ βιβλία τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας διακηρύττουσι τὴν προσήλωσιν αὐτῶν εἰς τὴν πίστιν τὴν διαπιστευθεῖσαν ἐφ' ἁπάς εἰς τοὺς Ἀγίους, ἄνευ καινοτομιῶν, παραλείψεων ἢ τροποποιήσεων, παρακαλοῦμεν δὲ καὶ εὐχόμεθα, ὅπως ταχέως ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία θὰ ἐμψυχωθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θαυμαστοῦ καὶ μεγαλειώδους πνεύματος τῆς ὁμοθυμίας ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ πράξει, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικώτερον γνῶρισμα τῆς Ἀγίας Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας.

Ἡ Ὑμετέρα Θ. Παναγιότης ἀναμφιβόλως θὰ δεχθῇ προσεχῶς τὰς συγχαρητηρίους προσρήσεις τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλη-

σίας, ἀμέσως ἀπὸ τοῦ παλαιφάτου Θρόνου τοῦ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου. Ἄλλ' ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ προσερχόμεθα ἡμεῖς, ἵνα ὑποβάλωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἀπὸ μέρους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγγλικαν. Ἐκκλησίας τὰ ἐγκάρδια καὶ εἰλικρινῇ ἡμῶν συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ Ὑμετέρᾳ ἐκλογῇ καὶ ἀνιψώσει εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἀναμνηστικοῦ ἐπὶ τῷ Κριμαϊκῷ πολέμῳ ναοῦ θὰ ἀναπέμπωμεν δεήσεις ἐν πάσῃ ἱεουργίᾳ ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος, ἐπικαλούμεθα δὲ τὰς εὐχὰς Αὐτῆς, ὅπως ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐκκλησία ἐμπνευσθῇ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ἐπιδιώξει καὶ ἐπιτεύξει τῆς ἐνότητος καὶ τῆς σταθεροῦς συμποίας.

Μετ' ἐλπίδος καὶ ἐμπιστοσύνης προσδοκῶμεν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν, κατὰ τὰς βουλὰς τῆς Θ. Προνοίας, ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἀγγλικανικὴ θὰ συναφθῶσιν εἰς ἀδιάσπαστον διὰ παντὸς ἐνότητα, ἥτις θὰ ἐπουλώσῃ ἐπὶ τέλους μίαν βαθεῖαν καὶ ὀδυνηρὰν πληγὴν, διανοιγεῖσαν ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Τὴν ὑποδοχὴν ταύτην, ἥς ἀξιοῖ ἡμᾶς σήμερον ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης, θεωροῦμεν ὅχι ἀπλῶς ὡς προσωπικὴν ἡμῶν τιμὴν, ἀλλὰ καὶ ὡς τιμὴν πρὸς τὴν Ἀγγλικαν. Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας εἴμεθα διάκονοι καὶ ἐκπρόσωποι.

Εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης θὰ ἐπιδαμύσει ἡμῖν τὴν τιμὴν τῆς φιλίας Αὐτῆς ὡς ἀνταπόδομα τῆς προσευχῆς ἡμῶν ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐημερίας Αὐτῆς καὶ ὑπὲρ εἰρήνης καὶ σωτηρίας τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοσούτου χρόνου ὑπεραγαπῶμεν.

Ἀντιφώνησις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Αἰδεσιμώτατε Πρεσβύτερε τῆς σεβασμίας καὶ πεφιλημένης ἡμῶν Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τέκνα αὐτῆς τίμια καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητά.

Εἶνε βαθεῖα ἡ συγκίνησις ἡμῶν ἐπὶ τῇ Ὑμετέρᾳ προσελεύσει εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο Κέντρον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἵνα

συγχαρῆτε φιλοφρόνως ἡμῖν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ἡμῶν ὡς Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Οἱ ἐγκάρδιοι ὥραϊοι λόγοι, οὓς ἐπὶ τούτῳ προσεφωνήσατε ἡμῖν ἐκ μέρους τῆς τετιμημένης ὑμῶν παροικίας καὶ ἐν οἷς τόσοῦτον ἐκφραστικῶς ἐκδηλοῦνται τὰ γενικὰ αἰσθήματα τῆς ὅλης ὑμῶν Ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἡμετέραν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἐνταῦθα ἱερὸν αὐτῆς Κέντρον, ἀπηχοῦσι βαθέως ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν.

Ἀποδεχόμεθα τὰς εὐχὰς ὑμῶν, ἀγαπητὲ ἡμῖν αἰδεσιμώτατε πρεσβύτερε καὶ εὐγενὴ τέκνα τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, μετ' ἐνδομύχου εὐχαριστήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης.

Ἐτονίσατε ἐν τῇ ὥραίᾳ προσφωνήσει ὑμῶν τοὺς δεσμούς, οἵτινες, χάριτι θεῆς, ἀνεπτύχθησαν καὶ ὑφίστανται μεταξὺ τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν, ἐκδηλοῦντες τὸ ἀκραιφνὲς καὶ ἐγκάρδιον τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς προσπαθείας αὐτῶν ὑπὲρ τῆς γενικῆς εἰρήνης καὶ ἐνότητος πρὸς ἀλλήλας τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ.

Διαβεβαιούμεθα ὑμᾶς καὶ διακηρύττομεν, ὅτι οἱ δεσμοὶ οὗτοι, οἵτινες ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν ἔχουσιν ἀναμφιβόλως ὑπερβῆ ἤδη ἐπ' αἰσίοις τὰ ὅρια τῆς ἀπλῆς ἐξωτερικῆς ἐγκαρδιότητος καὶ ἔχουσιν ἤδη, χάριτι θεῆς, ἀποβῆ θερμοῦς ἀδελφικοί, θέλουσι τύχη πολλῆς καὶ συντόνου ὑπ' ἡμῶν προσοχῆς, ὡς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου ἡμῶν, πρὸς τὴν περαιτέρω τόνωσιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν.

Ἐν τῇ πρὸς τοῦτο ἐφέσει καὶ προσπαθείᾳ ἡμῶν ἰδιαίτεραν θέλομεν αἰσθάνεσθαι εὐχαρίστησιν βλέποντες ἐπαυξανομένην τὴν σχέσιν καὶ συνάφειαν τῆς Ὑμετέρας τετιμημένης παροικίας πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς. Ἡ ἐγκάρδιος συμμετοχὴ τῆς Ὑμετέρας παροικίας εἰς τὸ πρόσφατον πένθος ἡμῶν τὸ ἐκ τῆς τελευταίας τοῦ γεραοῦ προκατόχου ἡμῶν ἀειμνήστου Πατριάρχου Βασιλείου, ἥτις ἐξεδηλώθη καὶ διὰ τῆς πρόφρονος συμμετοχῆς καὶ συνδεήσεως μετ' ἡμῶν τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς αἰδεσιμότητος ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ὑπῆρξε λίαν εὐάρεστος καὶ παραμυθητικὴ καὶ θεωροῦμεν εὐκαιρον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἵνα ἐκφράσωμεν ἰδιαίτερος εὐχαριστίας ἐπ' αὐτῇ.

Ἀπονέμοντες ὑμῖν μετ' ἀγάπης τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἡμῶν καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Θρόνου, ἀσπασμὸν δὲ ἀδελφικὸν δι' ὑμῶν ἀπευθύνοντες καὶ τῇ σεβασμίᾳ καὶ πεφιλημένῃ ἡμῖν

Ἐκκλησίᾳ ὑμῶν, τῷ τετιμημένῳ αὐτῆς πρωθιεράρχῃ, Σεβασμιω-
τάτῳ Κόσμῳ Λάγγ, ὅστις διὰ τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ
κλείζει αὐτήν, καὶ ἀπάσῃ τῇ σεπτῇ Ἱεραρχίᾳ, τῷ κλήρῳ καὶ τῷ
πληρώματι αὐτῆς, ἐξαιτούμεθα ὑμῖν καὶ πᾶσι πᾶσαν εὐλογίαν καὶ
χάριν παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ
τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Αρ. Πρωτ. 1716, 31 8/βρίου 1929.

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Οὐψάλης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ
λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ κύριε Νάθαν, χάρις εἴη
τῇ Αὐτῆς Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῷ ἐπ' αἰσίοις χάριτι Χριστοῦ εἰσαχθέντι τελευταίως καὶ κρα-
τοῦντι ἤδη ἔθει τοῦ ἀνακοινοῦσθαι ἀμοιβαίως τὰς ἐν τῇ ἀνωτάτῃ
διοικήσει ἑκατέρας τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν ἐπερχομένας μετα-
βολάς, ἄσμενοι κατὰ τὸ πρᾶδειγμα τῶν ἀμέσων προκατόχων
ἡμῶν στοιχοῦντες καὶ ἡμεῖς προαγόμεθα καὶ διὰ τῆς παρούσης
ἐπιστολῆς ἡμῶν ἀναγγεῖλαι ἐν ἀγάπῃ τῇ ἡμετέρᾳ Σεβασμιότητι,
καὶ τῇ κατ' Αὐτὴν σεβασμίᾳ Ἐκκλησίᾳ τὴν θείαν βουλὴν καὶ εὐδο-
κίαν γενομένην ἀνάρρησιν ἡμῶν εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν
Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὴν πρὸς
Κύριον ἐκδημίαν τοῦ γεραροῦ καὶ ἀειμνήστου προκατόχου ἡμῶν
Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ', ἐγκάρδιον ἐπὶ τούτῳ
ἀπευθύνοντες πρὸς τὴν ἀγάπην Ὑμῶν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν.

Τὴν πολλὴν δ' ἐκδηλοῦντες ἱερὰν ἡμῶν τιμὴν πρὸς τοὺς δε-
σμοὺς τούτους τῆς ἀδελφικῆς σχέσεως, οἵτινες προάγουσι τὸ ἔργον
τῆς ἀγάπης καὶ τῆς γενικῆς ἐνώσεως τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλη-
σιῶν καὶ τῶν Χριστιανῶν, μετὰ χαρᾶς παρέχουμεν τὴν ἀδελφικὴν
διαβεβαίωσιν ἡμῶν ὅτι οἱ δεσμοὶ οὗτοι τῆς ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ
Χριστοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ σχέσεως καὶ ἐπικοινων-
νίας μετὰ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ τῆς κατ' Αὐτὴν σε-
βασμίας Ἐκκλησίας μετὰ πάσης καὶ ἐφ' ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας
Ἐκκλησίας μέλλουσι φιλεῖσθαι καὶ περιέπεσθαι προσοχῆς καὶ με-

ρίμνης, οὐδενὸς παραλειφθησομένου τὸ ἀφ' ἡμῶν πρὸς τὴν ἐτι
μείζονα αὐτῶν πάντοτε ἐφετὴν σύσφιγξιν καὶ ἐπαύξησιν.

Ἐν ἀκραδάντῳ δὲ πεποιθήσει περὶ τῆς ὁμοίας γνώμης καὶ
διαθέσεως καὶ τῆς σεβασμίας κατ' Αὐτὴν Ἐκκλησίας περὶ τῶν
δεσμῶν τούτων, εὐχόμενοι, ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ, ὁ
μὴν τὴν Ἀγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν ιδρύσας καὶ ἐν ἴνα ὧσι θέλων
πάντας τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν, εὐλογῇ τὰς ὑπὲρ τῶν δεσμῶν
τούτων ἀμοιβαίας ἱερὰς προσπαθείας ἡμῶν, γνωρίζομεν ταῦτοχρό-
νως ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐτι μᾶλλον κραταιώσεως τῶν ἀδελ-
φικῶν σχέσεων ἐγνωμεν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συ-
νόδου διορίσαι τὸν πολλὰ ἤδη εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν
τούτων τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀγάπης ἐργασθέντα γνωστὸν Ὑμῖν
ἀγαπητὸν ἡμέτερον Ἱερώτατον Μητροπολίτην Θυατείρων καὶ
Ἐξαρχον Δυτικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης κύριον Γερμανὸν ὡς τα-
κτικὸν ἐφεξῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας Ἀντιπρόσωπον
καὶ παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ τῇ κατ' Αὐτὴν σεβασμίᾳ
Ἐκκλησίᾳ, ἐφ' ᾧ καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως οὗτος ἀναγνωριζόμενος
ὡς ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος περιβάλληται πάντοτε διὰ τῆς ἀγάπης
καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης Ὑμῶν.

Ἐπὶ τούτοις δέησιν ἐν ἀγάπῃ πρὸς τὸν Κύριον ἀναπέμποντες
ὑπὲρ τῆς ἐπιδαφιλεύσεως πάσης εὐλογίας καὶ χάριτος τῇ κατ'
Αὐτὴν σεβασμίᾳ Ἐκκλησίᾳ, τὰ κράτιστα δὲ ἀδελφικῶς καὶ τῇ
Ὑμετέρᾳ περισπουδάζοντι Σεβασμιότητι ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῆς ἱερᾶς
Αὐτῆς διακονίας καὶ ἐν παντὶ παρὰ Κυρίου ἐξαιτούμενοι, διατε-
λοῦμεν μετ' ἀγάπης βαθείας καὶ τιμῆς

ἁπλῶς. Ὁκτωβρίου λ'.

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φώτιος.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Φωτίῳ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ Σεπτὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὃν ὁ Κύριος μετὰ μακρὰν καὶ πιστὴν διακονίαν ἐκάλεσεν εἰς τὴν παρ' Ἐαυτοῦ μακαριότητα καὶ ἀνάπαυσιν, ἀπέστειλέ μοι τῷ 1926 μεγάλην φωτογραφικὴν Αὐτοῦ εἰκόνα, ἣτις μέχρι σήμερον κοσμεῖ τὴν Βιβλιοθήκην μου· ἔχει δὲ τοιαύτην θέσιν πρὸ τῶν ὁμμάτων ἐμοῦ καὶ τῶν πολυαρίθμων ἐπισκεπτῶν μου, ὥστε ἡ σεβασμία Αὐτοῦ μορφὴ καὶ ἐμφάνισις ἀπέβη ἐξαιρέτως οἰκεία καὶ εἰς ἐμὲ αὐτὸν καὶ εἰς πλεῖστα ἀληθῆ μέλη τῆς ἐν Σουηδία Ἐκκλησίας, ὡς καὶ ἄλλων τμημάτων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ.

Ταῦτοχρόνως μοὶ ἐ χάρισε τὰς ὥρας Αὐτοῦ «Σκέψεις καὶ Μελέτας», ἐν Ἀθήναις ἐκδοθείσας τῷ 1906. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐμπειριῶν ἐκείνων, τῶν ἀναμνήσεων καὶ μελετῶν, ὑπῆρξε δι' ἐμὲ ἐξαιρέτως εὐφρόσυνος καὶ ἐποικοδομητικῆς. Οὐδὲν κάλλιον τούτου ἠδύνατο νὰ ἀποδείξῃ ἔτι ἅπασι τὴν συνδέουσιν ἡμᾶς πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Πάνσεπτον καὶ Πανίερρον Οἰκουμενικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως βαθεῖαν πνευματικὴν συγγένειαν καὶ κοινωνίαν, παρὰ τὰς ὁμολογουμένως ὑπαρχούσας βαθείας διαφορὰς ἐν τοῖς δόγμασι καὶ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ τάξει, αἵτινες ὀφείλονται εἰς τὴν πνευματικὴν ἡμῶν Ἱστορίαν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις, δι' ὧν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐχειραγώγησε τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς Εὐαγγελικὸν Τμήμα τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς παρελθούσιν αἰώσιν. Οὕτως αἱ περὶ Ἀνθρώπου, Ἀληθείας, Συνειδήσεως, Μετανοίας καὶ ἄλλων σπουδαίων χριστιανικῶν καὶ ἀνθρωπίνων θεμάτων μελέται τοῦ Μακαριστοῦ Πατριάρχου Βασιλείου, ἐκτιθέμεναι μετὰ καθαρότητος Εὐαγγελικῆς καὶ ὀρθοδόξου σοφίας ὑπὸ τοῦ σοφοῦ τούτου διδασκάλου καὶ πατρὸς ἐν Θεῷ, μοὶ ἔδωκαν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς πνευματικῆς Αὐτοῦ ὑποστάσεως, ἀκριβῶς τόσον ζωηρὰς καὶ ὥραίας, ὅσον καὶ ἡ ἀποσταλεῖσα εἰκὼν τῆς ἐξωτερικῆς Αὐτῆς ἐμφανίσεως.

Διὰ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως προσπαθειῶν, αἵτινες, κατὰ θεῖαν βουλὴν, χαρακτηρίζουσι τὴν ἐποχὴν ἡμῶν — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ προῖδῃ πρὸ πεντηκονταετίας — ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος προσεκτήσατο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς παγκόσμιον σημασίαν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὰς μυστηριώδεις καὶ θαυματουργικὰς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος. Ἡ περὶ Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν τῷ 1920 ἀπολυθεῖσα Ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κατέστη παρ' ἡμῖν ἡ βάσις τῆς ὅλης ἀναζωπυρήσεως τοῦ πρὸς τὴν Ἐνωσιν πόθου· ἡ δὲ σοφὴ καὶ οἶονεὶ προγραμματικὴ σκέψις καὶ φαινή ἀποψις τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐξεφράσθη κυρίως ἐν γράμμασι καὶ διὰ τοῦ ἀνταξίου, ἐκλάμπρου καὶ πιστοῦ ἀντιπροσώπου, τοῦ κατὰ πνεῦμα ἀγίου ἀδελφοῦ καὶ φίλου ἀγαπητοῦ, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θυατείρων, ὃν ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος διώρισε πρὸς ἐκπροσώπησιν ἐν τῇ Δύσει. Ἡ ὁλόψυχος συνεργασία εἰς πᾶν ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν χριστιανικὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ ἡμῶν καθήκοντα ἐν τοῖς χαλεποῖς τούτοις καιροῖς, ἡ βαθεῖα πνευματικὴ κοινωνία περὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος καὶ αἱ λίαν ἐνδιαφέρουσαι καὶ οὐσιώδεις διαφοραὶ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ τῇ πράξει, αἱ μετὰ τῶσαύτης φιλαληθείας καὶ ἀδελφικῆς εἰλικρινείας ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς ὀρθοδόξου Ἀντιπροσωπείας ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Λωζάννης διὰ τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ Προέδρου αὐτῆς διατυπωθεῖσαι, παρουσίασαν φωτεινότητα ἄποψιν καὶ πολῦτιμον ὑπόδειξιν ἀποφυγῆς μὲν συγχύσεως καὶ ὑπερβολικῶν μέτρων καὶ τύπων, ἀνευρέσεως δὲ τῆς ὑπὸ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Πίστεως, τοῦ Πνεύματος καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Κυρίου ἐνδεικνυμένης ἰδοῦ.

Διὰ ταῦτα μεγάλης χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως πρόξενος ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ τιμὴ ἐπιστολῆς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, δι' ἧς ἐγνώσθη ἡμῖν ὅτι ὁ ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου 26ῆς διάδοχος καὶ κάτοχος τοῦ Ἀγίου Θρόνου τοῦ Βυζαντίου, εἶναι ἀνὴρ συνενῶν μεγάλην καὶ παγκοίνως γνωστὴν πεῖραν ποιμένος, διακόνου καὶ ἀρχηγοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ πλήρους καὶ ἀγαστῆς σωματικῆς ρώμης, καὶ δὴ ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ, ἣτις, κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν παρέχει τὸ ἐνδύσιμον, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης θὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὡς ἡ ὑπάτη ἀνεγνωρισμένη πνευματικὴ Κορυφὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὡς εἷς τῶν στύλων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ (Ἀποκ. 3, 12), ἐπὶ

μίαν ολόκληρον γενεάν. Ἐπιτραπήτω μοι, ἵνα ἔλωσ ἰδιαιτέρως προσαγορεύσω τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ὡς ἓνα τῶν τεσσάρων Προέδρων τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου περὶ Ζωῆς καὶ Ἔργου, ἐκπροσωπούμενον, ὡς καὶ οἱ προκατόχοι ὑμῶν, ὑπὸ τοῦ ἀξίου ἐν τῇ Δύσει ἀντιπροσώπου τῆς Ὁρθοδόξιας Σεβ. Γερμανοῦ.

Ὁ Πάπας τῆς Ρώμης διὰ τῆς Ἐγκυκλίου αὐτοῦ «Mortalium animos» τοῦ Ἰανουαρίου 1928 ἐτόνισε τὴν ἄγαν αἰρετικὴν ἀποκλειστικότητα τοῦ Καθολικισμοῦ. Πολλοὶ ὅμως λαϊκοὶ καὶ ἱερεῖς τοῦ Ρωμαϊκοῦ δόγματος τὸ πᾶν ἔπραξαν διὰ νὰ μετριάσωσι τὴν ἐντύπωσιν τῆς τραχυτάτης καὶ τυφλῆς καταδίκης τῶν ἀγίων ἡμῶν προσπαθειῶν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ εὐχῇ ὅπως ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν, οὐ μόνον ἄτομά τινα τῆς Ρωμαϊκῆς Χριστιανωσύνης, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τὸ Βατικανὸν θὰ διδασθῇ τὴν περὶ τὸν Σωτῆρα ἀδελφότητα ἡμῶν καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ σύμπαντος πατρότητα τοῦ Θεοῦ, ἡ Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία ἐν συνδέσμῳ μετὰ τῆς Εὐαγγελικῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν τῇ Δύσει διαφόρων αὐτῆς διακλαδώσεων ὁσημέραι σαφέστερον καὶ πληρέστερον θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ἑνωσιν, θεωροῦσα ταύτην ὡς ἀνάγκην ἱεράν, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ποιμένου ἐν τῷ 17ῳ αἰῶνι τοῦ κατὰ Ἰωάννην προβλεπομένην.

Ὅθεν εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν ἐκ βάθους καρδίας, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν δυσχερειῶν τῶν καιρῶν διεφυλάχθη ἡ διαδοχὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὥστε νὰ προβάλλῃ οὗτος πρὸ ἡμῶν ὡς ἐγγύησις σταθερᾶς ἀνξήσεως τῆς φιλίας, τῆς ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως καὶ τῆς πνευματικῆς ἰσχύος.

Δόξη Κύριος δύναιεν καὶ σύνεσιν, πλουσίαν ἀγάπην καὶ ἀκλόνητον εὐστάθειαν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ὑψηλοῦ ὑμῶν ἔργου καὶ ἐπιδαψιλεύει τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καὶ συμπάσῃ τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ τοὺς θησαυροὺς τῆς εὐλογίας Αὐτοῦ, ἀξιῶσαι δὲ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τῆς καταπαύσεως μὲν τοῦ φοβεροῦ διωγμοῦ ἐν Ρωσσίᾳ τοῦ χριστιανικοῦ ὁνόματος καὶ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καὶ τοῦ μαρτυρίου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, τῆς ἐνάρξεως δὲ ζωῆς εἰρηνικῆς καὶ ἀσφαλοῦς, φερούσης τὸν χαρακτῆρα πνευματικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἰσχυρᾶ πίστεως πρὸς τὸν κοινὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Χριστόν.

Εἰς τὰς ἐγκαρδίους ταύτας προσήσεις προστίθῃμι ἐξίσου εὐλινεῖς καὶ θερμαὶς εὐχαριστίας διὰ τὸ ὥραϊον διάγγελμα τῆς Ὑμε-

τέρας Παναγιότητος, ἰδιαίτατα δὲ διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκπροσωπήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας παρὰ τῇ Σουηδικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Μητροπόλει αὐτῆς Οὐψάλης ὑπὲρ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θυατείρων καὶ Ἐξάρχου Δυτικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης κ. Γερμανοῦ. Ἐξεφράσαμεν ἤδη ὅποσα ὀφείλομεν εἰς τὰς μεγαλειώδεις καὶ ἱστορικὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσφέρει εἰς τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς ἐνώσεως, εἰς ολόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων, εἰς ὃν τοσαῦτα χαρίσματα ἐπεδαψίλευσεν ἡ Θεία Πρόνοια. Ὑπῆρξε λίαν τιμητικὴ καὶ εὐφρόσυνος δι' ἡμᾶς ἡ δεξιῶσις αὐτοῦ ἐν Οὐψάλῃ, ἡ ἀπόλαυσις τῆς ἀναστροφῆς αὐτοῦ καὶ ἡ διαπίστωσις τῆς ἐπωφελοῦς καὶ ἐποικοδομητικῆς ἐπιδράσεως τῆς παρουσίας καὶ τῶν βαθυστοχάστων αὐτοῦ λόγων ἐπὶ τῶν ἱερέων, τῶν πιστῶν καὶ τῶν συνελεύσεων ἐν τῇ Σουηδικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἰδιαίτατα δὲ ἐν Οὐψάλῃ καὶ ἐν Στοκχόλμῃ. Ἡ ὑπὸ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας ἀνακλήρουσις αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου μέλους τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ὑπῆρξεν ὀφειλετικὴ ἀναγνώρισις τῆς εὐλογημένης φιλίας, ἣν καλλιεργεῖ ὁ Σεβ. Γερμανός.

Ὅθεν μετὰ χαρᾶς καὶ εὐχαριστιῶν ἐπευφημοῦμεν τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς τακτικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ Σουηδίας. Τοῦτο σημαίνει ὥραϊαν συνέχισιν τῶν ἐγκαρδίων σχέσεων μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς Σουηδικῆς Ἐκκλησίας, ἐν αἷς ἀξιοσημεῖωτος καὶ ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ ἔκτακτος πρεσβεία, ἣν ἀπέστειλε παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως ὁ μέγας ἡμῶν βασιλεὺς Γουσταῦος Β' Ἀδόλφος, πρὸ τριακοσίων καὶ πλέον ἐτῶν.

Ἀλλὰ δεδομένου, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ σπουδαῖον βῆμα πρὸς τὰ πρόσω ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ζήτημα θὰ τεθῇ ἐνώπιον τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Σουηδίας. Εἴθε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐνταυσία συνέλευσις τῆς ἐπισκοπικῆς Συνόδου. Ὅτε ἔρθανε τὸ Γράμμα τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, αὕτη ἐτερμάτιζε τὰς συνελεύσεις καὶ συζητήσεις αὐτῆς μετὰ τὰς συνεδρίας τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως τῆς ἀνωτάτης ἐξουσίας τῆς Ἐκκλησίας ἐν Σουηδίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἡ προσεχὴς συνεδρία τῆς ἡμετέρας Ἐπισκοπικῆς Συνόδου θέλει συγκροτηθῇ τῇ 25

Ἰουνίου. Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος θὰ τύχῃ τότε ἐπισήμου ἀπαντήσεως ἀπὸ μέρους τῆς ὀλομελείας τῆς Συνόδου, ὡς προσθήκης εἰς τὴν ἀπάντησιν, ἣν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω διὰ τῶν γραμμῶν τούτων.

Περαιῶν, παρακατατίθεμαι τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὸ εἰς τὴν ἀγάπην Αὐτῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐμπεπιστευμένον ποιμνιον τῇ χάριτι τοῦ Παντοδυνάμου.

Διαβεβαιούμενος δὲ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα περὶ τῆς ἐμῆς πιστῆς καὶ σταθερᾶς μεσιτείας, διατελῶ

μετὰ βαθέος σεβασμοῦ καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας
τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος
πιστὸς θεράπων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ
Νάθαν Σούδερμπλωμ,
Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης, Πρύτανης
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οὐψάλης.

Ἀρ. Πρωτ. 1716, 31 8/βρίου 1929.

Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφε ἡμετέροι, χάρις εἴη τῇ Αὐτῆς Σεβασμιότητι καὶ εὐρίην παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῷ ἐπ' αἰσίοις χάριτι Χριστοῦ εἰσκαχθέντι τελευταίως καὶ κρατοῦντι ἤδη ἔθει τοῦ ἀνακοινῶσθαι ἀμοιβαίως τὰς ἐν τῇ ἀνωτάτῃ διοικήσει ἑκατέρας τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν ἐπερχομένας μεταβολὰς ἄσμενοι κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀμέσων προκατόχων ἡμῶν στοιχοῦντες καὶ ἡμεῖς προαχόμεθα καὶ διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἡμῶν ἀναγγεῖλαι ἐν ἀγάπῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ τῇ σεβασμίᾳ Ἐκκλησίᾳ τῶν Παλαιοκαθολικῶν τὴν θεῖαν βουλὴν καὶ εὐδοκίαν γενομένην ἀνάρρησιν ἡμῶν εἰς τὸν Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ γεραροῦ καὶ ἀειμνήστου προκατόχου ἡμῶν Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ', ἐγκάρδιον ἐπὶ τούτῳ ἀπευθύνοντες πρὸς τὴν ἀγάπην Ὑμῶν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν.

Τὴν πολλὴν δ' ἐκδηλοῦντες ἱερὰν ἡμῶν τιμὴν πρὸς τοὺς δεσμοὺς τούτους τῆς ἀδελφικῆς σχέσεως, οἵτινες προάγουσι τὸ ἔργον τῆς

ἀγάπης καὶ τῆς γενικῆς ἐνώσεως τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Χριστιανῶν, μετὰ χαρᾶς παρέχουμεν τὴν ἀδελφικὴν διαβεβαίωσιν ἡμῶν ὅτι οἱ δεσμοὶ οὗτοι τῆς ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ σχέσεως καὶ ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς σεβασμίας Ἐκκλησίας τῶν Παλαιοκαθολικῶν μετὰ πάσης καὶ ἐφ' ἡμῶν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας μέλλουσι φιλεῖσθαι καὶ περιέπεσθαι προσοχῆς καὶ μερίμνης, οὐδενὸς παραλειφθησομένου τὸ ἀφ' ἡμῶν πρὸς τὴν ἐτι μείζονα αὐτῶν πάντοτε ἐφετὴν σύσφιγξιν καὶ ἐπαύξεισιν.

Ἐν ἀκραδάντῳ δὲ πεποιθήσει περὶ τῆς ὁμοίας γνώμης καὶ διαθέσεως καὶ τῆς σεβασμίας Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας περὶ τῶν δεσμῶν τούτων, εὐχόμενοι, ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ, ὁ μὴν τὴν Ἀγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν ιδρύσας καὶ ἐν ἴνᾳ ὡσιθέλων πάντας τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν, εὐλογῇ τὰς ὑπὲρ τῶν δεσμῶν τούτων ἀμοιβαίας ἱερὰς προσπάθειας ἡμῶν, γνωρίζομεν ταῦτοχρόνως ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐτι μᾶλλον κραταιώσεως τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων ἔγνωμεν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου διορίσαι τὸν πολλὰ ἤδη εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τούτων τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀγάπης ἐργασθέντα γνωστὸν Ὑμῖν ἀγαπητὸν ἡμέτερον Ἱερώτατον Μητροπολίτην Θυατείρων καὶ Ἐξαρχον Δυτικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης κύριον Γερμανὸν ὡς τακτικὸν ἐφεξῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας Ἀντιπρόσωπον καὶ παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ τῇ σεβασμίᾳ Παλαιοκαθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφ' ᾧ καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως οὗτος ἀναγνωρίζηται ὡς ἡμέτερος Ἀντιπρόσωπος καὶ περιβάλληται πάντοτε διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης Ὑμῶν.

Ἐπὶ τούτοις δέησιν ἐν ἀγάπῃ πρὸς τὸν Κύριον ἀναπέμποντες ὑπὲρ τῆς ἐπιδαφιλεύσεως πάσης εὐλογίας καὶ χάριτος τῇ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ φιλούσῃ καὶ περιεπούσῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν Παλαιοκαθολικῶν, τὰ κρᾶτιστα δὲ ἀδελφικῶς καὶ τῇ Ὑμετέρᾳ περισπουδάζον Σεβασμιότητι ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῆς ἱερᾶς Αὐτῆς διακονίας καὶ ἐν παντὶ παρὰ Κυρίου ἐξαιτούμενοι, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης βαθείας καὶ τιμῆς

ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου λ'

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως **Φώτιος.**

Ἐν Βέρνη, 3/12/29.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα,
τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως κ. Φώτιον.

Παναγιώτατε,

Ἐγκαρδίως εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἀδελφικὸν Γράμμα τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος. Ὅτι ἔγραψα ἤδη ἀπαντᾶν εἰς τὴν τηλεγραφικὴν τῆς ἐκλογῆς ἀναγγελίαν ἐπιθυμῶ νὰ ἐπαναλάβω ἐκ νέου. Ἐῴθε ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ νὰ εὐμοιρήσῃ δράσεως πλήρους εὐλογίας.

Ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης δύναται νὰ ᾗ βεβαία ὅτι χαίροντες ἐργαζόμεθα, ὅπως στενωτέρας ἢ μέχρι τοῦδε διαμορφώσωμεν τὰς σχέσεις, αἵτινες συνδέουσι τὴν γεγραμμένην Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ἡ πρὸς τὴν τιμιωτάτην Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως συμπάθεια ἡμῶν βαίνει ὁλονὲν αὐξανομένη. Ἀδελφικὴ φιλία συνδέει ἡμᾶς μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οὓς συναντῶμεν ἐν τοῖς Συνεδρίοις τῶν Οἰκουμενικῶν Κινήσεων, καὶ τὸ Συνέδριον τῶν Ἐπισκόπων ἡμῶν ὥρισεν Ἐπιτροπὴν πρὸς καλλιέργειαν ἐκκλησιαστικῆς συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἰδιαιτέρως χαίρω, διότι ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Γερμανὸς καὶ ἐφεξῆς ἐνεπιστεύθη τὴν ἀποστολήν, ὅπως ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐν τῇ Δύσει. Ἀπὸ ἐτῶν δεικνύομεν πρὸς τὸν ἄξιον τοῦτον ἐκκλησιαστικὸν ἄνδρα τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ἡμῶν, τὰς ὁποίας ἐκέρδισε διὰ τῆς εὐγενείας αὐτοῦ καὶ τῆς βαθείας γνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Δύσεως.

Ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης ἃς ἀποδεχθῇ παρ' ἐμοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας μου ἐγκαρδίους εὐχὰς ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ ἀξιώματι καὶ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ μνημονεύω Αὐτῆς πάντοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς.

Ἐν ἐγκαρδίῳ σεβασμῷ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα
ἀφωσιωμένος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
Adolf Küry.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΩΝ

ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΩΝ

ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Θεσσαλονίκη, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1929.

Παραγιώτατε,

Ἐναγχος ἐνωτισθεὶς ἐκ διαφόρων τηλεγραφημάτων τὴν ἀνύψωσιν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων, συγχαίρω ἀδελφικῶς τῇ Ὑμετέρᾳ σεπτῇ Κορυφῇ, παρακαλῶ δὲ ταπεινῶς τὴν δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας Χριστόν, ἵνα ἐνισχύῃ Αὐτὴν εἰς τὸ βαρὺ τοῦτο ἔργον, φωτίζων καὶ ὁδηγῶν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον. Δεινοὶ οἱ καιροί, ἀλλὰ καὶ μεγάλη ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου καὶ ἀδιαφιλονείκητος ἡ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ στοργὴ Αὐτῆς καὶ ἀγάπη.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ τῆς Ὑμετέρας

Θειοτάτης Παναγιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ἡρακλείας **Φιλάρετος.**

Πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
Κύριον Κον Φώτιον.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐκ τε τῶν ἐφημερίδων καὶ τηλεγραφημάτων ἐνωτισθεὶς τὸ
εὐφρόσυτον γεγονός τῆς ἀνάδου τῆς ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιό-
τητος εἰς τὸν περίβλεπτον καὶ ἐνδοξον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὑπο-
βάλλω Αὐτῇ θερμὰ συγχαρητήρια, δεόμενος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ δομήτορος τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας, ἐνισχύειν
Αὐτὴν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ὑψηλῶν Αὐτῆς καθηκόντων.

Ἐπὶ τούτοις ἀσπαζόμενος τὴν Ἀγίαν Αὐτῆς δεξιὰν διατελῶ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῆς ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Θεσσαλονίκης Γεννάδιος.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἡ ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀνάρρησις τῆς ὑμετέρας
Θειοτάτης Παναγιότητος ἀνεκούφισε τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς
καὶ τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα. Ἡ δὲ ἔγκαιρος ταύτου ἐπίτευξις
καὶ ἡ ὁμόθυμος κρίσις τῶν αὐτόθι ἀδελφῶν ἐλκύει τὴν εὐγνωμο-
σύνην καὶ ἱκανοποίησιν τῶν ὑπὲρ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πο-
νούντων.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου πολύτιμος Αὐτῆς
ἐργασία, ἡ φιλόανθρωπος δρᾶσις καὶ καθόλου ὁ σεμνοπρεπὴς καὶ
ἀξιολύπητος βίος Αὐτῆς ἐγγυῶνται τὴν δεξιωτάτην πηδαλιούχησιν
τῆς πνευματικῆς καὶ οὐρανοτεύκτου ὁλκάδος.

ὑποβάλλων καὶ ἐὺλαβῶς τὰ ταπεινὰ μου συγχαρητήρια ἐπι-

καλοῦμαι ἐπὶ τὴν ὑμετέραν Θ. Παναγιότητα τὴν ἐξ ὕψους ἀντί-
ληψιν δι' ἣν ἄνωθεν ἐκλήθη ἐξαιρετικὴν διακονίαν.

Κατασπαζόμενος δὲ βαθυσεβάστως τὴν παναγίαν Αὐτῆς Δεξιὰν

διατελῶ ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ἀδριανουπόλεως Πολύκαρπος.

Ἐν Ἀθήναις 1929.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Σπᾶ, 10/10/29.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἀμασειας.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Ἰωάννινα, 9/10/29.

ὑποβάλλων εὐλαβῇ συγχαρητήρια δεομαι θεόθεν ἐνίσχυσιν.

Ἰωαννίνων Σπυρίδων.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Χθὲς μόλις ἐπὶ πνακάμψας ἐκ τῆς κατὰ τὸ τμήμα Ὀστροβου
περιοδείας ἐπληροφορήθην ἐκ τῶν ἐν τῷ Γραφείῳ συσσωρευμένων
φύλλων τῆς, θεία, πάντως, εὐδοκίας, ἀνάρρησιν Αὐτῆς.

Εὐχομαι ἐκ καρδίας, ὅπως ὁ αἰάνιος τῆς Ἐκκλησίας Νυμ-
φίος χαρίζεται ὑγίειαν καὶ ἐνίσχυσιν, καὶ διὰ τῆς παναθενοῦς χά-

ριτος ἀξιῶσθι, ἵνα ἄχρι γήρατος βαθυτάτου κοσμήῃ τὴν θεοσύστατον σκοπιάν, καὶ τῆς εὐκλεοῦς ποιμαντορίας ἕλην ἀνεξάλειπτα καὶ χρυσᾷ καταλίπῃ ἐν τοῖς δέλοις τῆς Ἱστορίας.

Ταῦτα εὐσεβάστως ὑποβάλλων, συγχαίρω καὶ αὖθις καὶ τὴν ἁγίαν ἀσπαζόμενος δεξιάν, διατελῶ

τῆς Ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι Παναγιότητος,
πρόθυμος ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† Ν. Πελαγινίας Ἰωακείμ.

Ἐν Πτολεμαῖδι, 12 Ὀκτωβρίου 1929.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Νέα Ὑόρκη, 10/10/29

Ὑποβάλλων εὐλαβῇ συγχαρητήρια ἐξ ὀνόματος Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς εὐχόμεναι μακρὰν εὐδόκιμον Πατριαρχεῖαν.

Ἀμερικῆς Ἀλέξανδρος.

Πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
Κον Κων Φώτιον.

Παναγιώτατε,

Ἐπὶ ἔτος περίπου ἀσθενήσας φοβεράν ἀσθένειαν μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ καὶ εὐχαΐς τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος ἠδυνήθην νὰ ἐγερθῶ ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· τουντεῦθεν οὔτε γινώσκω ἔλαβον τῆς πρὸς Κύριον ἀποδημίας τοῦ ἀειμνήστου Βασιλείου οὔτε τὸ ἐκ τούτου ἐπιβεβλημένον μοι καθήκον ἠδυνήθην νὰ ἐκτελέσω. Μόλις δ' ἐσχάτως διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν 13 λήγοντος ἀδελφικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκοπάρχου τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἁγίου Φιλαδελ-

φείας, ᾧτινι ὀφείλω ἐπὶ τούτῳ χάριτας, ἐγνώσθησάν μοι ταῦτα, ἥ τε πρὸς Κύριον ἀποδημία τοῦ ἀειμνήστου Βασιλείου καὶ ἡ θεόθεν ἐμπνευσθεῖσα ἀνταξία ἐκλογή τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος εἰς διαδοχὴν Αὐτοῦ.

Ὅθεν σπεύδω πρῶτον νὰ ζητήσω τῇ Ὑμετέραν συγγνώμην διὰ τὴν ἀκουσίαν ταύτην παράλειψίν μου καὶ δεῦτερον νὰ ὑποβάλω τὰ υἱικά μου συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ εὐκτέᾳ ταύτῃ ἐκλογῇ τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος ἀπευθύνων ἐγκαρδίους εὐχαριστίας πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Κύριον τὸν θέμενον τὸν φωτεινὸν λύχνον ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα λάμπῃ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ, παρέχων Αὐτῇ τὴν ἀκαταμάχητον δύναμιν καὶ προστασίαν Αὐτοῦ εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου ὀνόματος Αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας.

Τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος ἀδελφός ἐν Κυρίῳ ἀγαπητός καὶ ὅλως πρόθυμος

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 24 Μαρτίου 1930.

† Ὁ Κρήτης Τίτος.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Βέρροια, 9/10/29.

Ὑποβάλλομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Βερροίας Πολύκαρπος.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Ρόδος, 9/10/29.

Ἐπὶ εὐτυχεῖ ἐκλογῇ καὶ ἀναρρήσει Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ὑποβάλλω ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Ρόδου Ἀπόστολος.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Κυρίῳ Φωτίῳ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Παναγιώτατε,

Ἐλαβον σήμερον τὸ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1929 Πατριαρχικὸν
Γράμμα, δι' οὗ ἀνακοινοῦται τῇ ἐμῇ ταπεινότητι τὸ ἀποτέλεσμα
τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς. Ἐφ' ᾧ κατὰ καθῆκον ὑποβάλλω τῇ
ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι ἐγκαρδίους συγχαρητηρίους προσ-
ρήσεις καὶ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸν Παντοδύ-
ναμον Θεόν, διότι ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτοῦ σοφίᾳ ἐκάλεσεν εἰς τὸν
Οἰκουμενικὸν Θρόνον κατὰ τοὺς χαλεποὺς τούτους χρόνους τὴν
ὑμετέραν Παναγιότητα, ἧς ἡ φήμη ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἐγ-
γύησιν ὅτι θὰ προστατευθῶσι τὰ δίκαια τῶν πιστῶν τῆς Μεγά-
λης Ἐκκλησίας.

Εὐχόμενος, ὥπως ἡ ὑμετέρα Παναγιότης διαφυλαχθῇ ἐπὶ ἔτη
πολλὰ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἐξαίτουμαι τὰς εὐχὰς καὶ
εὐλογίας Αὐτῆς, ὑποσημειούμενος

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Πράγας **Σαββάτιος**.

Πράγα, 20 Νοεμβρίου 1929.

Πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, τὸν Ἀγιώτατον Φώτιον, Ἀρ-
χιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενι-
κὸν Πατριάρχην.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπληροφορήθην τὴν ἀναγόρευσιν ὑμῶν
εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Προάγωμαι, ἵνα προσ-
φέρω ὑμῖν τοὺς χαιρετισμούς μου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνυψώσεως
ὑμῶν εἰς τὸν ἀγιώτατον καὶ ἱστορικὸν Θρόνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριαρχείου.

Κατὰ τοὺς δυσχερεῖς τούτους καιροὺς ὁ Κραταῖος Ἀρχιεπίσκο-
πὸς ἡμῶν ἐπέβαλεν ὑμῖν τὸ μέγα τοῦτο καὶ πλήρες εὐθυνῶν φορ-
τίου τοῦ κρατῆσαι ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης
καὶ τῆς ἐξουσίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐλπίζω ὅτι Ἐκεῖνος, ὅστις ἐνάλεσεν ὑμᾶς, ὥπως κρατῆτε τὸ
πηδάλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἦτε ὁ
διευθυντὴς κυριάρχης ὅλης τῆς Ὁρθοδόξου Οἰκουμενικῆς Ἐκκλη-
σίης, θὰ δώσῃ ὑμῖν «χάριν ἀντὶ χάριτος» πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς
ἐμπιστευθείσης ὑμῖν ὑπηρεσίας.

Παρακαλῶ Ἐκεῖνον, ὅστις ἔθεσεν ὑμᾶς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ὁρ-
θοδόξου Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας, ἵνα χάσῃ ἐφ' ὑμᾶς πλήρως τὰ
δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τὴν ὀργάνωσιν, ἢ κάλλιον εἰπεῖν,
τὴν ἀναδιοργάνωσιν (ὑποτιθεμένην δυνατὴν) ἐν τῷ βίῳ τῆς Ὁρ-
θοδόξου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἣτις εὕρεται κεκλεισμένη εἰς
τοὺς κανονικοὺς νόμους, ἥδη ἀπὸ 12 αἰώνων θεσπισθέντας καὶ
ὕστερῃ ἐν τῇ ἐπιστημικῇ προόδῳ καὶ εἰς τὰς κοινωνίας τῶν
ἀνθρώπων. Παρακαλῶ τὸν Κυριάρχην ποιμένα ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, ὥπως ζωογονήσῃ ἐν ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν ἔλῃ τὴν Ὁρθόδοξον
Οἰκουμενικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῆς φλογὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Εἴθε νὰ καταστῇ δυνατόν, ὥπως καταβῇ ἐφ' ὑμᾶς τὸ πεφωτισμέ-
νον πνεῦμα τοῦ ἐνδόξου πατρὸς ἡμῶν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυ-
σοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, εἴθε δὲ καὶ ἡ
μετολάβητις τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας νὰ ἐπεκταθῇ ἐφ' ὑμᾶς.
Παρακαλῶ ταπεινῶς, ὥπως εὐαρεστηθῆτε, ἵνα ἀποστείλῃτε διὰ τὰς
ἀνάγκας τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν τὴν εἰκόνα ὑμῶν καὶ τὴν βιογρα-
φίαν τῆς Υ. Θ. Παναγιότητος.

Σορτάβλα, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1929, ἀριθ. 592.

Διατελῶ μετὰ βαθυτάτης υἱικῆς ἀφοσιώσεως
καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ταπεινῇ ἀγάπῃ

Γερμανός,

Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, **Κων/πολιν.**

Παρίσιον, 8/10/29.

Συνέδριον Κλήρου Θουατείρων ὑποβάλλει ταπεινὰ συγχαρητή-
ρια, ἀφροσίωσιν, Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἐξαίτεται εὐχὰς.

Θουατείρων.

Τηλεγράφημα.

Μητροπολίτην Θυατείρων Γερμανόν.

Παρίσιον.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς Ὑμετέρᾳ Ἱερότητι, Συνεδρίῳ, Κύριος κατευοδῶσαι ἐργασίας ἱερᾶς συναθροίσεως.

9/10/29.

Πατριάρχης Φώτιος.

Τηλεγράφημα.

Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν, Πατριαρχεῖον.

8 Ὀκτωβρίου 1929.

Συγχαίρων εὐλαβῶς δέομαι Κυρίου εὐοδῶσαι ἔργον Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τραπεζοῦντος Χρύσανθος.

Παναγιώτατε Λέσποτα,

Ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ ἀγγέλματι τῆς ἀνόδου τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ἐπὶ τὸν περίβλεπτον, ἀλλὰ καὶ πολυδαίδαλον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον, καθηκόντως σπεύδω νὰ ὑποβάλω τὰ ἐπὶ τούτῳ θερμὰ καὶ ἐγκάρδια ἀδελφικά συγχαρητήρια τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι. Γινώσκων δὲ καλῶς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας, κατὰ τῶν ὁποίων ἔχει νὰ παλαίσῃ ὁ πολυσέβαστος καὶ πολύαθλος Πατριαρχικὸς Θρόνος, ἀποτείνω πρὸς τὸν Οὐράνιον δομήτορα Ἰησοῦν Χριστὸν θερμὴν ἱκεσίαν, ἕπως φωτίξῃ καὶ ἐνισχύῃ τὴν Ὑμέτεραν Παναγιότητα πρὸς εὐθαρσῇ ἀντιμετώπισιν τῶν πολλαπλῶν δοκιμασιῶν, τὰς ὁποίας αἱ ἀνώμαλοι καὶ ἐξαιρέτως ἀντίξοι περιστάσεις παρεμβάλλουσιν, ἕπως ἀνακόψωσι τὸ μέγα ἔργον τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς ποντοπορεύσης μὲν ἐν μέσῳ μεγάλων κυμάτων καὶ θαλασσοταραχῆς, ἀλλ' οἰακοστροφουμένης ὑπὸ ἐμπείρου καὶ θαρραλέου οἰακοστρόφου, ἐξασφαλίζοντος τὴν

κατεύθυνσιν τῆς ὁλκάδος εἰς λιμένα εὐδίου καὶ σωτήριον, βοηθοῦντος ἄνωθεν καὶ τοῦ ἱδρυτοῦ Αὐτῆς.

Κατασπαζόμενος δὲ τὴν παναγίαν Αὐτῆς δεξιάν, διατελῶ μετ' ἄκρου σεβασμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Νικοπόλεως Ἰωαννῆμ.

Παναγιώτατε Λέσποτα,

Ἄρτι κομισάμενος τὸ χαρμοσύνην Γράμμα τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ Προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος περὶ ἐκλογῆς Αὐτῆς εἰς τὸν περίβλεπτον πλὴν χειμαζόμενον Οἰκουμενικὸν Θρόνον προάγομαι εὐλαβῶς νὰ ὑποβάλω τὰς ταπεινάς καὶ εἰλικρινεῖς συγχαρητηρίους εὐχάς μου, ἵνα ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Γεραρᾶς Παναγιότητος ἴδῃ ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ποθητοὺς χρόνους μακρᾶς εἰρήνης καὶ δόξης.

Αἰτούμενος συγνώμην ἐπὶ τῇ βραδύτητι τῶν ταπεινῶν μου συγχαρητηρίων διατελῶ ἀσπαζόμενος τὴν Δεξιάν Αὐτῆς.

Ἀφωσιωμένος θεράπων

καὶ ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Σερρών Κωνσταντῖνος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1929.

Τηλεγράφημα.

Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Μιτυλήνη, 8/10/29.

Συγχαίροντες ὁλοφύχως εὐχόμεθα Πατριαρχεῖαν εἰρηνικὴν, καρποφόρον, ἐπικαλούμεθα εὐχάς.

Μιτυλήνης Ἰάκωβος.

Ἐν Διδυμοτείχῳ, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ

Κυρίῳ Φωτίῳ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Παναγιώτατε,

Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς διαδοχὴν τοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον κατηγγράψεν ὁ Μέγας Ἐκείνος καὶ ἐπώνυμος Αὐτῆς Πατριάρχης, προάγομαι εἰς ἔκφρασιν ἐγκαρδίων συγχαρητηρίων καὶ εὐχῶν ὁλοθύμων, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἀναδείξῃ τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα δόκιμον οἰακοστρόφον τῆς χειμαζομένης Ἐκκλησίας Του.

«Ἀνδρίζου τοίνυν, Παναγιώτατε Δέσποτα, καὶ ἴσχυε, μηδὲ φοβοῦ, μηδὲ δειλιάσῃς, μηδὲ πτοηθῇς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου ὁ προπορευόμενος οὔτε μὴ σε ἀνῇ οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπῃ».

Ἐπὶ τούτοις, ἀπεκδεχόμενος τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, διατελῶ.

ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ

† ὁ Διδυμοτείχου Ἰωαννῆμ.

Παναγιώτατε,

Σύνεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1929, ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς Ἐκλογῆς εἰς τὸν Ἱστορικὸν καὶ Πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ Πεπνυμένης Παναγιότητος, ὑποβάλλω ἑνθερμα συγχαρητήρια, ἐπευχόμενος λαμπρότατον κλέος ἐπαξίως τοῦ μεγάλου ὀνόματος καὶ τῆς ἀνωθεν κλήσεως.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

† ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Γερβάσιος.

Ἀθῆναι, 8/10/29.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῃν Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Καλλονή, 9/10/29.

Συγχαίρω εὐλαβῶς.

Μηθύμνης Διονύσιος.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῃν Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

10/10/29.

Θερμῶς συγχαίρων ἀσπάζομαι δεξιὰν εὐλαβῶς.

Χίου Ἱερώνυμος.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῃν Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

10/10/29.

Συγχαίρων εὐχομαι Κύριος ἀξιῶσῃ Ὑμετέραν Παναγιότητα διατηρῆσαι ἀπαραιέωτον δόξαν Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Σάμου Εἰρηναῖος

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Καθυποβάλλω θερμότατα συγχαρητήρια τῇ Ὑμ. Θ. Παναγιότητι ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει Αὐτῆς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, καὶ ὁλοφύχως εὐχομαι, ὅπως ὁ Ὑψιστος τῇ πανσθενεῖ Αὐτοῦ χάριτι ἐπιχορηγῇ Ὑμῖν ὑγείαν ἀμετάπτωτον, μακρότητα ἡμερῶν, καὶ προσδώσῃ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς τὸ περίσεμνον Ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν Κέντρον νέαν

ζωὴν καὶ δύναμιν πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν
Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τούτοις ἀπεκδεχόμενος τὰς θεοδέκτους εὐχὰς καὶ εὐλογίας
τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος διατελῶ.

Ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου 1929.

Τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος
Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† ὁ Βιζύης **Χριστόφορος**.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Ἀθῆναι, 9/10/29.

Υποβάλλω εὐλαβῇ συγχαρητήρια.

Δρυϊνουπόλεως **Βασίλειος**.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Ἀθῆναι, 9/10/29.

Θερμὰ συγχαρητήριά μετ' εὐχῶν ἀδελφικῶν.

Μαρωνείας **Ἀνθίμος**.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Θεσσαλονίκη, 10/10/20.

Ὀλόθερμα συγχαρητήρια.

Ξάνθης **Πολύκαρπος**.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἀσμένως πάνυ πληροφορηθεὶς ἐν τῶν ἐφημερίδων σήμερον τὴν
ἐκλογὴν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ Προσκυνητῆς μοι Παναγιό-
τητος ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, προάγμαι καθηκόντως ὑπο-
βαλεῖν Αὐτῇ θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ ἐκλογῇ Αὐτῆς
εἰς τὸν περίβλεπτον Θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων, δεό-
μενος ταπεινῶς τοῦ οὐρανοῦ δομήτορος τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλη-
σίας, ὅπως χαρίζεται Αὐτῇ ὑγίαν ἀκλόνητον ἐπὶ μήκιστον καὶ
ἀσπαζόμενος τὴν ἀγίαν Αὐτῆς δεξιάν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

διατελῶ ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ ὅλος πρόθυμος

† Ὁ Λήμανου **Στέφανος**.

Ἐν Λήμῳ, τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1929.

Ἐν Καστορίᾳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1929.

Πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην

Κον Κον Φώτιον.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Παναγιώτατε,

Ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ ἐκλογῇ καὶ ἀνόδῳ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης
Παναγιότητος εἰς τὸν ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον εὐλαβῶς
υποβάλλω Αὐτῇ τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια καὶ δέομαι τοῦ Νυμ-
φίου τῆς Ἐκκλησίας Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅπως χαρίσεται τῇ
Ὑμετέρᾳ Θ. Παναγιότητι ὑγίαν ἄπτωτον καὶ ὑπερένδοξον Πα-
τριαρχεῖαν καὶ ἐνισχύσῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ Αὐτὴν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃν
ἀνέλαβεν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς χειμαζομένης Μητρὸς Ἐκκλησίας
ἀγῶνι.

Ἐπὶ τούτοις ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν καὶ ἀπεκδεχόμενος τὰς
εὐχὰς γυτῆς, διατελῶ μετ' εὐκρινοῦς ἀφοσιώσεως.

Τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος

ὀλοπρόθυμος καὶ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Καστορίας **Ἰωακείμ**.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην Κύριον Κὺριον Φώτιον.

Παναγιώτατε,

Διαβιβάζων τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀνόδῳ Αὐτῆς εὖχομαι ὁλοψύχως, ὅπως ὁ προχαγὼν Αὐτὴν εἰς τὸ ὑπατον τῆς Ἐκκλησίας ἀξίωμα Θεάνθρωπος Λυτρωτῆς αὐτὸς πάλιν ἐνισχύσῃ Αὐτὴν πρὸς αἰσίαν καὶ εὐχερῇ διεξαγωγὴν τῶν ὑψηλῶν Αὐτῆς καθηκόντων ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χειμαζομένης Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὄνόματος τοῦ Ἰδρυτοῦ Αὐτῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἀπεκδεχόμενος τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος,

διατελῶ ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὁλοπρόθυμος

† Ὁ Ἐδέσσης **Κωνστάντιος**.

Ἐδεσσα, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1929.

Ἐν Γρεβενοῖς, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1929.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην Κύριον Κὺριον Φώτιον τὸν Β'.

κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν, Φανάριον.

Παναγιώτατε καὶ Θειώτατε Λέσποτα,

Εὐσεβάστως προάγωμαι, ἵνα ἐκφράσω τὴν ἄπειρον χαρὰν ἐμοῦ καὶ τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου μου ἐπὶ τῇ ἐπ' αἰσίαις καὶ λίαν ἐπιτυχεῖ ἐκλογῇ καὶ ἀναρρήσει τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος εἰς τὸν πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον, δέομαι δὲ τοῦ Ὑψίστου, ὅπως διαφυλάττῃ Αὐτὴν

ὑγιᾶ καὶ μακροημερεύουσιν καὶ ἀκλόνητον ἐπὶ τοῦ Θρόνου τοῦ Φωτίου, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χειμαζομένης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἀσπαζόμενος τὴν Παναγίαν Αὐτῆς δεξιάν, διατελῶ μετὰ βαθυτάτου καὶ ἀπείρου σεβασμοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὁλως πρόθυμος

† Ὁ Γρεβενῶν **Νικόλαος**.

Παναγιώτατε Λέσποτα,

Ἡ ἀνάρρησις τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἰς τὸν κλεινὸν καὶ ἐπίζηλον Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἐχαιρετίσθη μετ' ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑφ' ὅλης τῆς Ὁρθοδόξιας, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τῆς σεμνῆς χορείας τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραρχίας.

Ἡ κλήσις τοῦ χρηστοτέρου καὶ μᾶλλον πεφωτισμένου Ἱεράρχου ἐπὶ τὴν οἰκονομοσίαν καὶ τὴν διακυβέρνησιν τῆς θεοδομήτου ὁλκάδος τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἀναπτεροῖ τὸ θάρρος καὶ τὰς ἐλπίδας, οὐ μόνον τῆς συναθροούσης Ἱεραρχίας, ἀλλὰ καὶ σύμπαντος τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς πολυπαθοῦς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἡ χαρὰ αὕτη καὶ ὁ εἰλικρινὲς θαυμασμός, ὅστις κατέλαβεν σὺνθρομήτως τὸ ἀγωνιῶν Ὁρθόδοξον πλήρωμα εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ὁμοθυμοῦ ἐκλογῆς τοῦ ἀγλαΐσματος καὶ περιβλέπτου σεμνώματος τῆς Ἱεραρχίας, ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, εἶναι λίαν εὐλογος καὶ δεδικοιολογημένη, διότι τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀποδίδει τοῦτο εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν, καὶ διαβλέπει ἐν αὐτῇ μίαν εὐμενῆ στροφήν τῶν θείων Βουλῶν ἐπὶ τὰς τύχας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀνάδειξις τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Κορυφῆς εἰς τὴν περίβλεπτον τῆς Ὁρθοδόξιας σκοπιὰν ἐνεστάλαξεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ὁρθοδόξων βάλσαμον ἀνακουφίσεως καὶ διήγειρε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐν τῷ σεπτῷ προσώπῳ Αὐτῆς Ὁ' ἀναλάμψη καὶ πάλιν ἡ ποθεινὴ πατρώα πίστις καὶ ἡ ἀρχαία ἐκκλησιαστικὴ δόξα καὶ εὐκλεία.

Με τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν καὶ τὴν γλυκερὰν ταύτην ἐλπίδα χαιρετίζων καὶ ὁ βαθυσεβάστως ὑποφαινόμενος τὴν Ὑμετέραν ἐκλογὴν, συγχαίρω ἐγκαρδίως τόσῳ τὴν Ὑμετέραν πεπνυμένην Παναγιότητι, ὅσῳ καὶ τὴν ἐνδημοῦσαν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τὸ εὖστοχον τῆς ἐκλογῆς, εὐχόμενος ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, ὅπως Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἐγείρων ἐκάστοτε τοὺς χρηστοὺς καὶ ἀξίους Ἀρχιθύτας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, χαρίζεται τῇ Ὑμετέρᾳ σεπτῇ καὶ θεοφρουρῇ Κορυφῇ ὑγείαν ἀμετάπτωτον καὶ διατηρῇ ταύτην ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ κλειζούσαν καὶ περικυκλοῦσαν τὸν τηλέκλυτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ τῶν Φωτίων ἐπὶ πολλῶν ἐτῶν περιόδους ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς δόξαν συμπάσης τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὁλοπρόθυμος φίλος

† Ὁ Φλωρίνης **Χρυσόστομος**.

Ἐν Φλωρίνῃ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1929.

Ἐν Πολυγύρῳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1929.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κ. Κύριον Φώτιον τὸν Β'.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Παραγιώτατε Δέσποτα,

Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγίου Θεοῦ, τοῦ παιδεύοντος καὶ πάλιν ἱωμένου, ὅστις ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ φιλάνθρωπῃ ὑψώσε τὸν ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ Του ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου καὶ αἰγλή ἱστορικῇ κατηγλασμένου Οἰκουμενικοῦ τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων Θρόνου. Εὐγνωμοσύνη μεγάλη εἰς τοὺς ἐνδημοῦντας Ἀγίους ἀδελφούς, οἵτινες ἀνκνιρρήτως ὑψωθέντες εἰς τὸ ἐπιβεβλημένον ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἡθικὸν ὕψος ὁμοφώνῳ ψῆφῳ παρέδωκαν τὸ πηδάλιον τῆς ἱστορικῆς τοῦ Φαναρίου νηὸς εἰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδειγμένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ σώφρονος, συνετοῦ, πολυπείρου καὶ δεξιῷ οἰακοστρόφου, ὅστις ἐνισχυόμενος ὑπὸ τῆς θείας

χάριτος καὶ τῆς πανδήμου ἀγάπης τοῦ Ὁρθόδοξου πληρώματος ὁδηγήσει πάντως τὸ πολυπαλὲς σκάφος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς τὸν εὖδιον λιμένα τῆς εἰρήνης τοῦ Θεοῦ. Εἰρηνεύσατε, Παναγιώτατε Δέσποτα, μετὰ τῆς περὶ Ὑμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τὴν καθόλου Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ ἀποκαταστήσατε τὴν διαταραχθεῖσαν ἐπίζηλον τέως εἰρήνην Αὐτῆς, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς καὶ δοξασθήσεσθε καὶ ἐπαινεθήσεσθε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι ἀναδειχθεῖσει ἀντάξιός τῶν μεγάλων προκατόχων Σου, ὑποβάλλω τὴν εὐλαβῇ ἀφοσίωσίν μου καὶ θερμὰ συγχαρητήρια, εὐχόμενος ἐνδοξον Πατριαρχεῖαν εἰς δόξαν Χριστοῦ.

† Ὁ Κασσανδρείας **Εἰρηναῖος**.

Παραγιώτατε Δέσποτα,

Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων γηθοσύνως πληροφορηθεὶς τὴν θείαν βουλὴν καὶ ὁμοθυμῶ ψῆφῳ ἐπαξίαν ἀνοδὸν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος ἐπὶ τὸν περίβλεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, βαθυσεβάστως προάγομαι, ὅπως πρὸ τῆς ἐπισήμου ἀναγγελίας τῆς Ὑμετέρας ἐκλογῆς ταπεινῶς ὑποβάλλω τὰ ἐγκάρδιά μου ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ Αὐτῆς ἐνθρονίσει συγχαρητήρια, ὁλοψύχως δεόμενος τοῦ Εἰρηναρχοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς εὐκλεοῦς μακροημερεύσεως τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, ἥτις τὴν ἀλήθειαν ὡς λαμπάδα φωτὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην ὡς ἀλάνθαστον πυξίδα ἔχουσα ἀνενδότως ἀσχολεῖται εἰς τὴν πολύπλοκον διακυβέρνησιν τοῦ ταλαντευομένου Ἐκκλησιαστικοῦ σκάφους, παρὰ κάμπτους ὡς δεξιὸς οἰακοστρόφος τοὺς κατὰ τὸν πολυκύμαντον πλοῦν συναντωμένους σκοπέλους ἐν τῇ ἀκραδάντῳ πεποιθήσει ὅτι μετ' Αὐτῆς Κύριος ὁ Θεὸς εἰς πάντα οὐ εὐὴν πορεύεται.

Ἐπὶ δὲ τούτοις προσκυνῶν Αὐτὴν ὡς εἰκὸς, διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ἐλασσῶνος **Καλλίνικος**.

Ἐν Ἐλασσῶνι, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1929.

Τηλεγράφημα.

Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Κάρπαθος, 11/10/29.

Ἐπὶ ἐπαξία ἀναρρήσει Ὑμετέρας Παναγιότητος Θρόνον Χρυσόστομων καὶ Γρηγορίων ὑποβάλλω θερμὰ ταπεινὰ συγχαρητήρια.

Καρπάθου Γερμανός.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Κοζάνη, 8/10/29.

Ἰδιαιτέρως συγχαίρων ἐκλογὴν Ὑμῶν ὑποβάλλω ἀφροσύωσιν.

Κοζάνης Ἰωακείμ.

Ἐν Κάτῳ Νευροκοπίῳ, τῇ 10 Νοεμβρίου 1929.

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θειοτάτῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ

Κυρίῳ μοι Κυρίῳ Φωτίῳ, τῷ Πανσεβάστῳ μοι

Πατρὶ καὶ Δεσπότη.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ὁφειλομένως καθυποβάλλων τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ καὶ προσκυνητῇ μοι Παναγιότητι τὰς βαθεῖας καὶ υἱικάς ὑποκλίσεις καὶ ὀλοφύχως συναγαλλόμενος μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος ἐπὶ τῇ λαοποθήτῳ καὶ θεοκλήρῳ ἐκλογῇ Αὐτῆς ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐξαιτούμαι παρὰ Κυρίου πλούσια τὰ ἐπ' Αὐτὴν ἐλέη, μακροημερεύουσιν καὶ ἀμετάπτωτον τὴν εὐημερίαν, εὐκλεᾶ δὲ καὶ καλλίκαρπον τὴν Πατριαρχεῖαν εἰς δόξαν Χριστοῦ καὶ λαμπρότητα τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενος τὴν χαριτόβρυτον καὶ ἁγίαν Αὐτῆς δεξιάν, ἐπικαλοῦμαι τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἀρωγούς μοι.

Τῆς Ὑμετέρας γεραρχῆς καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ ὀλοπρόθυμος ταῖς ἐπιταγαῖς Αὐτῆς

† Ὁ Νευροκοπίου Φιλόθεος.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Κάλυμνος, 16/10/29.

Ὑποβάλλω ταπεινὰ συγχαρητήρια ἐκλογῇ Ὑμετέρας Παναγιότητος, ἐξαιτούμενος Αὐτῇ θείαν ἀντίληψιν.

Λέρου Ἀπόστολος.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εὐαγγελισάμενος τὴν ἐμόθυμον ἐκλογὴν τῆς κορυφῆς Αὐτῆς εἰς τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὑποβάλλω ταπεινῶς τὰ σέβη μου, δεόμενος τοῦ Ὑψίστου, ἵνα φυλάττῃ Αὐτὴν ὑγιᾶ, μακροημερεύουσιν, ἔντιμον καὶ ὀρθοτομοῦσιν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ Κυρίου, ἀξιώσῃ δὲ Αὐτὴν ἰδεῖν ἡμέρας δόξης νέας τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἀσπαζόμενος δὲ τὴν σεβασμίαν Αὐτῆς δεξιάν, ἐπικαλοῦμαι τὰς πολυτίμους Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ ἀδελφός

καὶ ὅλος πρόθυμος

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Σωφρόνιος.

Ἐν Πρασίῳ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1929.

Τηλεγράφημα.

Οικουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κωνσταντιν.

Πάργα, 10/10/20.

Ὑποβάλλων προσκυνητῇ Αὐτῆς Παναγιότητι εὐλαβῇ συγχαρητήρια, εὐχομαι ὁλοφύχως εἰρηνικὴν, ἀπρόσκοπτον, μακρὰν Πατριαρχείαν.

Παραμυθίας Ἀθηναγόρας.

Παναγιώτατε,

Ἐπὶ τῇ κατὰ πάντα ἐπαξίᾳ προαγωγῇ καὶ ἀνόδῳ εἰς τὸν περίβλεπτον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος συγχαίρω ἀπὸ καρδίας Αὐτὴν καὶ τὴν Ἱερὰν Ἐνδημοῦσαν Σύνοδον, σκοπιμώτατα εἰς Αὐτὴν ἀποβλέψασαν, ὥπως ἀναθέσῃ τὴν δυσχερῆ διοίκησιν αὐτοῦ ἐν οὕτῳ χαλεπαῖς ἡμέραις πρὸς δόξαν τοῦ πάντα ἐν σοφίᾳ οἰκονομοῦντος ἁγίου Θεοῦ καὶ χαρὰν σύμπαντος τοῦ Χριστιανικοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος, μετ' ἐλπίδος πάντοτε ἀποβλέποντος πρὸς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ ἐπικαλοῦμαι τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας Αὐτῆς.

Μετὰ σεβασμοῦ

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης

Ἰωάννης.

Εν Κονίτῃ, τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ

Κυρίῳ Κ^ω Φωτίῳ.

κτλ. κτλ.

Παναγιώτατε,

Ἐπὶ τῇ παμφηφεί ἐκλογῇ καὶ ἀναρρήσει τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐπὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως,

τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας συμπάσης τῆς Ὁρθοδοξίας, συγχαίρων Αὐτῇ ἀπὸ καρδίας, δέσμαι τοῦ δαμήτορος Αὐτῆς Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ οὕτως αἰσίως οἰκονομήσαντος τὰ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, ὥπως σκέπη καὶ φρουρῇ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, ἐνισχύων αὐτὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν Αὐτῆς καθηκόντων καὶ τὴν περιφρούρησιν τῶν δικαίων τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Κατασπαζόμενος δὲ τὴν δεξιὰν Αὐτῆς, διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Τυρολόης καὶ Σερεντίου Χρυσόστομος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1929.

Ἐν Γαλατίστῃ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1929.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναγνώσαντες τὴν ἀνάρρησιν τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι Θειοτάτης Παναγιότητος ἐπὶ τὸν δεδοξαμένον Θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων, σπεύδομεν, ὑποβάλλοντες τὰ ταπεινὰ ἡμῶν συγχαρητήρια καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν παναγίαν Αὐτῆς δεξιὰν, νὰ εὐχηθῶμεν, ὥπως τὰ ἔτη Αὐτῆς ὡσι μακρὰ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς δεινῶς χειμαζομένης ἱερᾶς ὁλκάδος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος

ταπεινός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Ἀρδαμερίου Καλλίνικος.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Φώτιον.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν, Φανάριον.

Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Ὑμῶν, ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως σπεύδω νὰ ὑποβάλω τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια.

καὶ νὰ σᾶς ἐλχηθῶ ταπεινῶς καὶ ἐγκαρδίως τελείαν εὐδοκίμη-
σιν μεθ' ὑγείας ἀκλονήτου ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ
Γένους.

† Ὁ Κίτρος **Παρθένιος**
ἀσπαζόμενος Πατριαρχικὴν δεξιάν.

Ἐν Κατερίνῃ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1929.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Θεσσαλονίκη, 12/10/29.

Ἐπὶ πανηγυρικῇ ἐκλογῇ Ὑμετέρας Παναγιότητος Οἰκουμενι-
κὸν Θρόνον ὑποβάλλω ταπεινὰ συγχαρητήρια.

Καμπανίας **Διόδωρος**.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Κιλκίς, 9/10/29.

Ὑποβάλλομεν Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι εὐλαβῇ συγχαρητήρια.

Πολυχνῆς **Κύριλλος**.

Ἐν Ἀρναῳ 9 Ὀκτωβρίου 1929.

Πρὸς τὸν Παραγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην

Κύριον Φώτιον.

Σπεύδω νὰ συγχαρῶ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ τῇ ἀναρ-
ρήσει Αὐτῆς εἰς τὸν ἑνδοξον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον.

Εὐχομαι ἐκ καρδίας, ἵνα Κύριος ὁ Θεὸς διδῇ Αὐτῇ μακροη-

μέρευσιν καὶ ὑγείαν ἀκλονήτον, ἵνα δυνηθῇ καὶ ἐκπληρώσῃ συμ-
φώνως μετὰ τοὺς ἱεροὺς πόθους τῆς τὰ ὑψηλὰ Αὐτῆς καθήκοντα
ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Ἱερίσσοῦ καὶ Ἀγίου Ὁρους **Σωκράτης**.

Παραγιώτατε,

Ἄκρα εὐλαβείᾳ καὶ ταπεινῇ ὑποκλίσει προσκυμίζων τῇ Ὑμε-
τέρᾳ Θειοτάτῃ καὶ Προσκυνητῇ μοι Παναγιότητι τὰ ταπεινά μου καὶ
ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ, Θεοφωτίστῃ ψήφῳ κλήρου καὶ
λαοῦ, ἀναρρήσει Αὐτῆς ἐπὶ τὸν περιάλητον Πατριαρχικὸν Οἰκου-
μενικὸν Θρόνον, χειρὰς ταπεινῶς ἱκέτιδας ἀνατείνω τῷ οὕτως εὐ-
δοκήσαντι Μεγαλοκράτορι Θεῷ, ὅπως δωρήσῃται Αὐτῇ ὑγείαν
ἀδιάπτωτον καὶ ἑνδοξον Πατριαρχείαν, ἀξιώσῃ δὲ Αὐτήν, ἵνα ἀν-
δριζομένη ὑπὸ τῆς πανσθενουργοῦ Αὐτοῦ χάριτος καθοδηγήσῃ τὸ
σκάφος τῆς Ἐκκλησίας εἰς εὐδιον λιμένα εἰρήνης καὶ σωτηρίας.

Ἐπὶ τοιούτοις κατασπαζόμενος τὴν παναγίαν δεξιάν τῆς Ὑμε-
τέρας Θεοφρουρήτου μοι Κορυφῆς καὶ ἐπικαλούμενος τὰς ἀκουσι-
θέους Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου
μένων.

Ἐν Σουφλίῳ τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ Προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Σουφλίου **Ἰωαννῆς**.

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θειοτάτῳ τε καὶ Οἰ-
κουμενικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Κυρίῳ Φω-
τίῳ τῷ Β' τῷ Πανσεβάστῳ μοι Δεσπότη
κτλ. κτλ. κτλ.

Εὐλαβῶς.

Τῇ Αὐτοῦ Θειοτάτῃ Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Κ^ω Φωτίῳ.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Δέσποτα Παναγιώτατε,

Ἐπὶ τῇ ὁμοφώνῳ τῆς Ἱεραρχίας ψήφῳ καὶ τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀναδείξει τῆς Ὑμετέρας Θεοτιμῆτος Παναγιότητος εἰς τὸ Ὑψιστον ἀξίωμα τῆς Πατριαρχείας, τῆς κοινῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως μετέχων καὶ γὰρ ὁ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς ἐλάχιστος, παρακαλῶ Αὐτήν, ὥπως εὐαρεστουμένη δεχθῇ τὰ ταπεινὰ σεβάσματα καὶ τὰ θερμότατα ἀδελφικά μου συγχαρητήρια. Ὁ τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας δομῆτωρ, ὁ σὺν ἡμῖν πάντοτε παρὼν καὶ περιέπων καὶ καθοδηγῶν Αὐτήν, εἴθε νὰ χαρίξῃ τῇ προσκυνητῇ μοι Αὐτῆς Παναγιότητι μακροήμερουσιν καὶ ἐνισχύῃ Αὐτήν ἐν τῷ παγχαλέπῳ ἀγῶνι, εἰς ὃν ἀπεδύθη, καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχῇ διεξαγωγὴν τοῦ ὁποίου τόσα φυσικὰ φέρει καὶ ἐπικτήτα ἐρόδια, μετὰ τῆς πανσθενοῦς εὐσεβείας συνυφασμένα.

Κατασπαζόμενος τὴν ἀγίαν Αὐτῆς δεξιὰν καὶ τὰς θεοπειθεῖς Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἀπειδεχόμενος, ὑποδιατελῶ μετὰ σεβασμοῦ, τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος ταπεινὸς καὶ πρόθυμος ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως **Χρυσόστομος**.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐπὶ τῇ λίαν ἐπαξίᾳ ἀνόδῳ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ἐπὶ τὸν ἐνδοξον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον τοῦ Πρωτοκλήτου ὑποβάλλω Αὐτῇ εὐλαβῶς τὰ ταπεινὰ μου συγχαρητήρια εὐχόμενος, ὥπως ὁ Κύριος διατηρῇ Αὐτήν ὑγιᾶ καὶ ἐνισχύῃ ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ὑψηλῶν Αὐτῆς καθηκόντων εἰς δόξαν τῆς Ἀγίας Αὐτοῦ κατὰ Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Διατελῶ δὲ

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Θάσου **Γεώργιος**.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Νοεμβρίου 1929.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Νέα Ζίχνα, 9/10/29.

Ταπεινὰ συγχαρητήρια.

Ζιχνῶν **Ἀλέξανδρος**.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Καθηκόντως ὑποβάλλω βαθυσεβάστως τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ καὶ Προσκυνητῇ μοι Παναγιότητι τὰ ταπεινὰ μου συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει εἰς τὸν περίλαμπρον Θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων, εὐχόμενος ταπεινῶς, ὥπως Κύριος ὁ Θεὸς χαρίζεται τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ζωὴν μακροχρόνιον καὶ εἰρηνικὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀγίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Ποιμνίου.

Πόθῳ δὲ τὴν Παναγίαν καὶ χαριτόβρυτόν μοι Αὐτῆς δεξιὰν κατασπαζόμενος, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου.

Ἐν Νιγρίτῃ, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ Προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Νιγρίτης **Εὐγένιος**.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην Κύριον Κ. Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ὑποβάλλω ἀδελφικά ταπεινὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἀνόδῳ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἰς τὸν περίβλεπτον Οἰκουμε-

νικῶν Θρόνον καὶ εὐχομαι, ὥπως ἐν πλήρει ὑγείᾳ κλεισθῇ αὐτὸν ἐπὶ
πολλὰ ἔτη ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας καὶ Γένους.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ τῆς ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Λαγκαδᾶ Γερμανός.

Ἐν Λαγκαδᾶ, τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1929.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην Κύριον Κέριον Φώτιον.

Παναγιώτατε Λέσποτα,

Ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ ἐκλογῇ καὶ ἀναρρήσει τῆς ὑμετέρας Θειοτά-
της Παναγιότητος εἰς τὸν Θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων,
προάγομαι ταπεινῶς, ὥπως ὑποβάλω Αὐτῇ τὰ εὐλαβῆ καὶ ἐγκάρ-
δια συγχαρητήριά μου καὶ τὰς ταπεινάς μου εὐχάς, ὥπως κατα-
ξιώσῃ ὁ Κύριος, ἵνα ἐπὶ μέγιστον κατακοσμήσῃ τὸν Θεοδόξαστον
τῆς Ἀγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας Θρόνον ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει
τῶν ἐνδόξων Αὐτῆς προκατόχων πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Ὑψίστοις
Θεοῦ, εἰρήνην ἐπὶ γῆς καὶ εὐδοκίαν ἐν ἀνθρώποις.

Ἐπὶ τούτοις, κατασπαζόμενος τὴν Παναγίαν μοι δεξιάν τῆς
Θεοφρουρήτου μοι Κορυφῆς, διατελῶ

ἐλάχιστος θεράπων

† Ὁ Γιαννιτσῶν καὶ Γουμενίσσης Βασίλειος.

Ἐν Γιαννιτσαῖς, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θειοτάτῳ τε καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ

Κυρίῳ μοι Κυρίῳ Φωτίῳ, τῷ Προσκυνητῷ μοι

Πατρὶ καὶ Λεσπότη.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Παναγιώτατε,

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τοῦ ἀεὶ περιέποντος τὴν Ἀγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, ὥς ἡ

ἀλήθεια αὕτη καταφαίνεται καὶ ἐν τῇ γενομένῃ νῦν Πατριαρχικῇ
ἐκλογῇ ἐν τῷ Σεπτῷ προσώπῳ τῆς ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ
Προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος.

Χαίρων τοίνυν χαρὰν μεγάλην, σπεύδω, ὥπως διαβιβάσω τῇ
Σεπτῇ καὶ Θεοφρουρήτῳ Αὐτῆς Παναγιότητι τὰς ταπεινάς μου
συγχαρητήριους προσήσεις καὶ ὁλοψύχως εὐχθῶ, ἵνα εἰς ἔτη
πολλὰ καὶ ἐνδοξὰ κλεισθῇ τὸν περίδοξον Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς
Κωνσταντινουπόλεως πρὸς δόξαν Αὐτῆς καὶ χαρὰν τῶν σεβομένων
καὶ ἐκτιμώντων Αὐτὴν ἀδελφῶν.

Ἐπὶ τούτοις καὶ αὖθις καὶ πολλάκις συναίρων Αὐτῇ καὶ
ἐξαιτούμενος τὰς Παναγίας καὶ Θεοπειθεῖς Αὐτῆς εὐχὰς ἀρωγούς
μοι ἐν παντί, διατελῶ εὐσεβᾶστως.

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ

† Ὁ Ἰκαρίας Νεόφυτος.

Ἐν Ἰκαρίᾳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1929.

Καρδάμυλα 22 Νοεμβρίου 1929.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν

Πατριάρχην Κύριον Κόν Φώτιον.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Παναγιώτατε Λέσποτα,

Εὐλαβῶς ἐκομισάμην χθὲς ἔτι τὸ Σεπτὸν τῆς ὑμετέρας Θ.
Παναγιότητος Εἰρηνικὸν Γράμμα, δι' οὗ Πατριαρχικῶς καὶ Συνο-
δικῶς ἀγγέλλεται καὶ ἐμοὶ ἡ ἐπὶ τὸν Ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν
Θρόνον ἀνάρρησις τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος.

Δόξαν καὶ αἶνον ἀναπέμπω τῷ Παναγῶν Θεῷ, τῷ οὕτω
καλῶς καὶ πανσόφως οἰκονομήσαντι τὰ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ,
θερμῶς καὶ ὁλοψύχως δέομαι Αὐτοῦ, ὥπως ἐνισχύῃ καὶ κρατύνῃ
τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα ἐν ταῖς ἀγίαις Αὐτῆς προσπάθειαις
ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν Χριστοῦ.

Διατελῶ δὲ μετ' ὑπεύρου σεβασμοῦ.

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Καρδαμύλων Ἰωαννῆμ.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην Κύριον Κύριον Φώτιον τὸν Β'.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Σφόδρα ἐχάρην πληροφορηθεὶς ἐκ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἡ Ὑμε-
τέρα Θειοτάτη Παναγιότης ἐξελέγη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Συγ-
χαίρων ἐγκαρδίως τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι ἐπὶ τῇ
ἐκλογῇ Αὐτῆς, εὐχομαι ὀλοψύχως, ἵνα Κύριος ὁ Θεὸς ἐνισχύσῃ
καὶ ἱκανώσῃ Αὐτὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν Αὐτῆς Πατριαρ-
χικῶν καθηκόντων ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Ἐχων ὑπ' ὅψιν τὴν μὀρφωσιν καὶ τὴν πολλὴν πεῖραν καὶ τὴν
μεγάλην διοικητικὴν ἱκανότητα τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Πανα-
γιότητος, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία
εὖρεν ἐν τῷ προσώπῳ Φωτίου τοῦ Β' τὸν ἰδεώδη Ποιμένα καὶ
Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Αὐτῆς, ὅστις δεξιῶς θὰ διακυβερνήσῃ
Αὐτὴν καὶ ὅα ὁδηγήσῃ εἰς τὴν προτέραν δόξαν καὶ εὐκλειαν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις πόθῳ πολλῷ ἀσπαζόμενος τὴν Παναγίαν Αὐ-
τῆς δεξιὰν καὶ ἐκζητῶν τὰς Παναγίας Αὐτῆς εὐχάς, διατελῶ.

Ταπεινὸς Αὐτῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Πλωμαρίου **Κωνσταντῖνος**.

Ἐν Πλωμαρίῳ, τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1929.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

10/10/29.

Συγχαίρων ἰδιαιτέρως, ὑποβάλλω σέβη.

Ρεθύμνου **Τιμόθεος**.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

10/10/29.

Ἦδιστα ὑποβάλλων εὐλαβῇ συγχαρητήρια ἐπὶ ἀναρρήσει Θρό-
νον Φωτίου, δέομαι Παναγίου Θεοῦ ἐνισχύσαι Ὑμετέραν Πανα-
γιότητα βαστάσαι Σταυρὸν Ὁρθοδοξίας.

Βοστώνης **Ἰωακείμ**.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Φανάριον, Κων/πολιν.

Σικάγον, 10/10/29.

Ὑποβάλλοντες θερμὰ συγχαρητήρια, εὐχόμεθα ἔνδοξον Πατριαρ-
χείαν.

Σικάγου **Φιλάρετος**.

Ἐν Χανίοις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1929.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην Κύριον Κύριον Φώτιον τὸν Β'.

Παναγιώτατέ μοι Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Εὐτυχήσας νὰ γνωρίσω προσωπικῶς τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην
Παναγιότητα κατὰ τὸ ἔτος 1916 ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν τῶν
Ἀρχιερέων Σύνοδον, ἐδόθη μοι πολλάκις ἡ εὐκαιρία καὶ νὰ ἐκτι-
μήσω τὴν Ὑμετέραν πολυμαθεῖαν, τὴν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλη-
σίαν ἀκραιφνῇ ἀγάπην καὶ τὸν δι' αὐτὴν θεάρεστον ζῆλον, προ-
σόντα ἀναγκαιότατα διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τὰς
σημερινὰς περιστάσεις. Ταῦτα πάντα ἔχων ὑπ' ὅψει, Παναγιώτατε,
μόλις ἐγνώσθῃ τὸ ἄγγελμα τῆς ἀναρρήσεως Ὑμῶν εἰς τὸν θρόνον

τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων, ἀνερώνησα γεγωνυία τῇ φωνῇ ἐν μέσῳ κύκλου ἐπιρχνῶν ἀνδρῶν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας τὸ Ἀποστολικὸν «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς . . . » καὶ καθ' ἐκάστην οὐ παύομαι κηρύττων εἰς τὰ ἀγαπητὰ καὶ πνευματικὰ τέκνα μου τὴν πληθὺν τῶν ἀρετῶν Σας.

Ζῆθι, λοιπόν, Θεοτά-ε μοι καὶ Παναγιώτατε Δέσποτα, καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ Πατριάρχεις ἐν εἰρήνῃ, ἐπιδαφιλεύων εἰς πολλῶν ἐνιαυτῶν περιόδους τὰς θείας εὐλογίας Σου πᾶσι τοῖς ἐγγύς καὶ ἡμῖν τοῖς μακρὰν τέκνοις Σου. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης ὁ ἀναγαγὼν Ὑμᾶς εἰς Ἡγούμενον καὶ Ποιμένα καὶ Πατριάρχην τοῦ πανευκλεοῦς καὶ πανενδόξου Ἀποστολικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως χαρίζοιτο Αὐτῇ ὑγείαν ἀμετάπτωτον καὶ ἄνοστον εἰς πολλῶν ἐτῶν περιόδους ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ αἵματος.

Ἐπὶ τούτοις κατασπλζόμενος μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τὴν Παναγίαν Ὑμῶν δεξιάν, διχτελῶ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος τέκνον ἐν Κυρίῳ ἐλάχιστον πνευματικὸν καὶ πειθήνιον εἰς τὰς Δεσποτικὰς Αὐτῆς ἐπιταγὰς.

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου Ἀγαθᾶγγελος.

Σημείωσις. — Εἰς ἀπαντας τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀγίους Ἀρχιερεῖς ἐγένετο τὸ προσῆκον εὐχαριστήριον Πατριαρχικὸν Γράμμα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

*Παναγιώτατε καὶ Οἰκουμενικὲ Πατριάρχα, καὶ ἐν Χριστῷ τῷ
Θεῷ ἡμῶν Ἅγιε ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, Κύριε Κύριε
Φώτισε Β'.*

Συγχαίρων Ὑμετέρα Θεία Παναγιότητι ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ὑψη-
λὸν καὶ Ἑνδοξὸν τῆς Ὁρθοδοξίας Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀναρρήσει
ἀπὸ ἀδελφικῆς ψυχῆς καὶ καρδίας μέσης, εὐχομαι Ὑμῖν, ὅπως
Θεία πάντως συνάρσει, στοιχοῦντες ἀεὶ ἀκλινῶς τοῖς ἀνεξιτήλοις
καὶ φωτοβόλοις ἔχνεσι τῶν προκατόχων Ὑμῶν Χρυσοστόμου,
Γρηγορίου, Φωτίου, καὶ τῆς λοιπῆς τῶν ἀοιδίμων καὶ Οἰκουμενι-
κῶν Πατριαρχῶν περισέμνου χορείας, ἀναδειχθῆτε ἐφάμιλλος τού-
τοις, πιστὸς τηρητὴς τῶν Δογμάτων, Ὁρῶν καὶ Κανόνων τῶν
ἀγιωτάτων ἐπτὰ μεγάλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, παγκό-
σμιος τῆς Γεραρᾶς ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τη-
λαυγῆς φάρος, κανὼν καὶ λυδία λίθος τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως
καὶ τῆς ἀκηράτου τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου ἡθικῆς.

Καὶ αὖθις συγχαίρων τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ
κατασπαζόμενος Αὐτὴν ἐν φιλήματι ἀγίῳ, διατελῶ ὢν τῆς Ὑμε-
τέρας περισπουδάστου μοι Θείας Παναγιότητος

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός

† Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος.

Ἐν Ζακύνθῳ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1929.

Ἐν Λαρίσσει, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1929.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μετ' ἐνδομύχου χρόνος καὶ ψυχικῆς ἀγαλλιόσεως ἐνωτισθεὶς καὶ τὴν ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῶν αὐτόθι Ἀγίων Ἀρχιερέων ὁμόφωνον πανηγυρικὴν ἐκλογὴν τῆς Ὑμετέρας ἀξιαγάστου μοι καὶ Πανσέπτου Κορυφῆς ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, προάγομαι εὐσεβᾶστως διὰ τῆς παρούσης, ὅπως ὑποβάλω Αὐτῇ τὰ ἐνθερμα καὶ εἰλικρινῇ συγχαρητήριά μου, ταπεινῶς καὶ ἐκθύμως εὐχόμενος, ἵνα ὁ Οὐράνιος τῆς Ἐκκλησίας Νυμφίος, ὁ ἄνωθεν ἀοράτως καὶ πανσόφως Αὐτὴν διακυβερνῶν, περιφρουρῇ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ μήκιστον ὑγιᾶ καὶ ἀσάλευτον ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου Πατριαρχικοῦ Θρόνου, εὐλογῶν αἰετὶ τὴν ἀγνὴν καὶ σεμνὴν ποιμαντορίαν Τῆς καὶ τὰς ἡμέρας Αὐτῆς ἐπιλαμβάνοντων τῇ Ἀγίᾳ Αὐτοῦ λαμπρότητι καὶ αἵγλῃ.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενος νοερῶς τὴν παναγίαν Αὐτῆς δεξιάν, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ φίλος

† Ὁ Λαρίσης Ἀρσένιος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1929.

Παναγιώτατε,

Μετὰ πλήρους ἀγάπης ἀσπάζομαι τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα.

Συγχαίρω δὲ Αὐτὴν ὡς καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἀναβιβάσασα, ὡς Πατριάρχην ἐπὶ τὸν Παναγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον Ὑμᾶς.

Εὐχομαι δὲ ὁ Θεὸς νὰ Σᾶς ἐνισχύῃ μετὰ τὴν θείαν χάριν τοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων Ὑμῶν.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος
ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Κωνσταντινούπολιν.

Ἀθῆναι, 8/10/29.

Συγχαίρω ἐγκαρδίως.

Τρίκκης Πολύκαρπος.

Ἐν Γυθείῳ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1929.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κ^ο Κ^ο Φωτίῳ.

Ἡ χαρὰ μου ἀνεκφράστος καὶ ἀπερίγραπτος, ἡ συγκίνησίς μου βαθυτάτη καὶ ὁλοκάρδια τὰ συγχαρητήριά μου ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τῆς Ὑμετέρας Ἀγάπης εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπεκδεχόμενος τὰς εὐλογίας καὶ εὐχὰς Σας καὶ ἀσπαζόμενος ἐν φιλήματι ἀγίῳ Ὑμετέραν Παναγιότητα, διατελῶ

† Ὁ Μητροπολίτης Γυθείου καὶ Οἰτύλου
Διονύσιος.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἀπὸ τὰ δυσμικώτερα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέρη, ταπεινὸς τοῦ ὑψηλοῦ καὶ Ἁγίου Θρόνου τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος προσκυνητής, προσέρχομαι εὐλαβῶς, ὅπως ὑποβάλω τὰ σεβάσματά μου καὶ τὰς θερμότερας τῶν εὐχῶν ὑπὲρ μακροημερεύσεως Αὐτῆς, χάριν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Δὲν ἔχω τὸ εὐτύχημα νὰ εἶμαι γνωστὸς εἰς τὴν Ὑμετέραν σεπτὴν Κορυφὴν, ἀλλ' ἡ ἀρετὴ Αὐτῆς προσελκύει καὶ τοὺς μακρὰν καὶ τοὺς ἀγνώστους, καὶ αὕτη ἀπετέλει πάντοτε τὸ κατ' ἐξοχὴν κόσμημα καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
θεράπων καὶ ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀθηναγόρας.

Κέρκυρα, 18 Ὀκτωβρίου 1929.

Τηλεγράφημα.

Οικουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Καρδίτσα, 8/10/29.

Ὑποβάλλω σεβάσματα.

Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιήλ.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κ^ω Κ^ω Φωτίῳ ἀσπασμὸν
ἐν Κυρίῳ.

Συμμεριζόμενος τὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης καὶ τοῦ
εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τῆς Ὑμετέρας Ἀγάπης
εἰς τὸν περίδοξον τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων Θρόνον, εὐχομαι
ὀλοθύμως πᾶσαν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοῦ ἐνίσχυσιν εἰς
τὴν διακυβέρνησιν τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας ἐν τοῖς νῦν μά-
λιστα καιροῖς.

Ἀφ' οὗτο ἐχωρίσθημεν ἀπὸ τῶν φοιτητικῶν ἐδωλίων τοῦ
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐνθα ὁ νεαρὸς Φάτιος πολλὰ ὑπέσχετο
ἐν τῷ μέλλοντι, παρηκολοῦθουν εὐχαρίστως καὶ μετ' ἐνδιαφέρον-
τος τὴν πολυμερῆ ἡμῶν ὁρᾶσιν, ἧς ἀμοιβὴ δικαία ἔρχεται ἢ εἰς
τὴν πρωτόθρονον τῆς Κωνσταντινουπόλεως σκοπιὰν ἀνύψωσις
Ὑμῶν.

Κύριος εὐλογῆσαι εἰσόδους καὶ ἐξόδους Ὑμῶν καὶ κατευθύναι
τὰ διαβήματα Ὑμῶν εἰς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας.

Μετ' ἀδελφικῶν ἀσπασμῶν

† Ὁ Ἑρμουπόλεως Νικόλαος
(Εὐαγγελίδης) ὁ ἀπὸ Νουβίας.

Ἐν Τάντα, τῇ 29 Νοεμβρίου 1929.

Βελιγράδιον, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1929.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μαθὼν μετὰ χαρᾶς τὴν ἀνταξίαν ἐκλογὴν τῆς Ὑμετέρας Πα-
ναγιότητος εἰς τὸν ἑνδοξόν Θρόνον τῶν Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν

τῆς Κωνσταντινουπόλεως, σπεύδω, ἵνα εἰλικρινῶς συγχαρῶ τὴν
Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ εὐχρηθῶ Αὐτῇ ἀπὸ καρδίας ὑγείαν
καὶ μικροήμερευσιν πρὸς δόκιμον ἐκτέλεσιν τῶν πολλαπλῶν καὶ
σβαρῶν καθηκόντων τῆς ἱεραρχικῆς ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἀνατολικῇ
Ἐκκλησίᾳ Προεδρίας.

Γνωρίζων τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἀπὸ δεκαετίας ἤδη καὶ
ἐκτιμῶν τὰ λαμπρὰ Αὐτῆς προσόντα ὡς ζηλωτοῦ καὶ ἐπιστήμο-
νος Ἱεράρχου, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλετε κλείσῃ τὸν Οἰκουμενικὸν
Θρόνον καὶ ἐνισχύσῃ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὡς δεύτερος Φώτιος
πρὸς χαρὰν πασῶν τῶν ἐπὶ μέρους Αὐτοκεφάλων Ὁρθόδοξων
Ἐκκλησιῶν καὶ πρὸς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενος τὴν Ὑμετέραν φίλην μοι Πανα-
γιότητα, διατελῶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς Αὐτῆς ἀδελφός

καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Τιμόκιου Αἰμιλιανός.

Τηλεγράφημα.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Βουξέλλαι, 9/10/29.

Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Φωτίου πολλὰ τὰ
ἔτη. Φιλῶ δεξιάν.

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλέξανδρος (ὁ Ρώσος).

Chennevieres sur Marne, Villa l'Ermitage,

15 Ὀκτωβρίου 1929.

Παναγιώτατε καὶ Θειώτατε Δέσποτα,

Ὁλόσωμος ὁ χριστιανικὸς κόσμος ὡς ἄνθρωπος εἰς περὶ τὸν
Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν Θρόνον νοερῶς συνωθούμενος, ἐπηκροᾷτο
ἐν ἀγωνίᾳ ὑπερτάτῃ τοὺς παλμούς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας κατὰ
τὸ ψυχορράγημα τοῦ σοφοῦ αὐτῆς Πρωθιεράρχου καὶ ἐδοκίμασε

τέλος καὶ τὴν πικρίαν τῆς ἐπελθούσης συμφορᾶς. "Ὅσῃ οἱ ἐγγύς
τόσῃ καὶ οἱ μακρὰν εἶχονεν τὴν ψυχικὴν ἐδύνην καὶ ἀγωνίαν
ὁμοδύναμον, τὸ τέλος ἀναμένοντες ἐν ἀσυγκρατήτῳ συνοχῇ καρδίας.
Καὶ ἐν τῇ νυκτὶ τοῦ πένθους εἶδομεν ἀστραπὴν καὶ φῶς καὶ ἡ
καιομένη ἡμῶν καρδίᾳ ἀνεθάρρησε ζωογονηθεῖσα. Ἀγγελμα χαρᾶς
ἀνεκφράστου περιέδραμε πανταχοῦ καὶ διεσαλπίσθη εὐφροσύνως τὸ
εὐαγγέλιον, ὅτι ἡ πρόνοια τοῦ ἁγίου Θεοῦ δὲν ἀφῆκε νὰ δοκιμα-
σθῶμεν ὑπὲρ δύναμιν, ἀλλ' ἀνέδειξε τὸν ἐκλεκτὸν αὐτῆς εἰς τὸν
Θρόνον τὸν κλυδωνιζόμενον. Εὐχαριστίας ἀναπέμπομεν, Παναγιώ-
τατε, αὐτῷ, ὅτι ὑπέδειξεν ἐν ἡμέραις πονηραῖς τὸν ἄξιον, ἵνα φέρῃ
τὸν σταυρόν, εἰς ὃν ἐλπίζομεν καὶ θαρροῦμεν καὶ καυχώμεθα.

Αὐτὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ παραμυθήσας ἡμᾶς καὶ
δοξάσας Αὐτὴν χάρισαιτο δύναμιν καὶ θάρρος καὶ ὑπομονὴν εἰς
συνέχισιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, δυσχερεστέρου τανῦν, ὃν ἡγωνίσαντο
μάρτυρες καὶ ὁμολογηταὶ τῆς ἡμετέρας πίστεως.

Εὐχρεστηθῆτω ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης νὰ δεχθῇ καὶ
τὰ ἐμὰ ταπεινὰ καὶ ὀλόψυχα συγχαρητήρια καὶ τὴν ἐγκάρδιον
εὐχὴν ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ πρ. Λεοντοπόλεως Σωφρόνιος.

Vaucresson, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1929.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ γεγονότι τῆς ἐπ' αἰσίτοις ἀναρρήσεως τῆς
Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος ἐπὶ τοῦ
ἐνδόξου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, σπεύδω, ἵνα καθυ-
ποβάλω τὰ θερμὰ ἀδελφικά μου συγχαρητήρια καὶ διατρανώσω
τὴν ἄκραν πρὸς Αὐτὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀφοσίωσίν μου.

Εὐχομαι δὲ ταπεινῶς τῷ Ὑψίστῳ, ὅπως χαρίζεται τὴν θεόθεν
λαχοῦσιν Αὐτῇ Πατριαρχεῖαν εὐτυχῇ κατὰ πάντα, εὐκλεᾶ καὶ
ἀπρόσκοπτον, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἧς

πάνυ ἐπαξίως προΐσταται Αὕτη, ὡς καὶ σύμπαντος τοῦ χριστε-
πωνύμου πληρώματος.

Ἐπὶ τούτοις εὐσεβάστως κατασπαζόμενος τὴν παναγίαν Αὐτῆς
δεξιάν, διατελῶ

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

καὶ ὅλως ἀφοσιωμένος

† Ὁ πρ. Μετρῶν Γρηγόριος.

ΑΡΘΡΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΑΡΘΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Ἐκ τῆς Ὁρθοδοξίας (Ὁκτωβρίου 1929).

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ ἐβδόμη λήξαντος μηνὸς ὑπῆρξεν ἡμέρα γενικῆς χαρᾶς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ὁρθόδοξον πλήρωμα, χαρᾶς, ἥτις ζωηρότατην εὗρεν ἀπήχησιν πανταχοῦ τοῦ Ὁρθοδόξου κόσμου.

Μετὰ βραχεῖαν χηρείαν τοῦ Ἀγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὁ Κύριος, «μὴ ἐάσας ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δυνάμεθα» ἐν τῇ θλίψει τῆς ὁρφνίας, ἐχαρίσατο τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν ἄξιον Αὐτῆς Ἡγούμενον καὶ Ἐκπρόσωπον. Ὁ τὰ δυσχερῆ μεταποιῶν εἰς ὁδοὺς λείας καὶ τὸν χρήσιμον ἐκάστοτε ἐγείρων, ἀπέδωκε τῇ Ἱεραρχίᾳ τὸν Προστάτην, τῇ ποιμνῇ τὸν Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον.

Τῆς Προνοίας ἡ εὐδοκία, τῆς Ἐκκλησίας ἡ εὐχὴ καὶ ὁ πόντος τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἐπληρώθησαν ἐν τῇ ἐκλογῇ καὶ τῇ ἀνυψώσει τοῦ Γεραροῦ Μητροπολίτου Δέρκων Φωτίου εἰς τὸν Ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, κοινῇ καὶ ἑμοφώνῳ γνώμῃ τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἐκδήλῳ προκρίσει καὶ ἐπιδοκιμασίᾳ τοῦ λαοῦ.

Δικαία καὶ ἔλλογος ἡ προτίμησις, ἀρίστη ἡ ἐκλογή. **Φώτιος ὁ Β΄** ἐκ νεότητος καθοσιώσας ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνδρωθεὶς ἐν αὐτῇ καὶ ἀριστεύσας ἐν πᾶσι διὰ τῶν πολλῶν Αὐτοῦ ἀρετῶν καὶ προσόντων, ἀπέδειξεν ἑαυτὸν ἄξιον τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, ἐν χηρείᾳ εὗρεθεῖσα τοῦ Θρόνου μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ μέγα ὄνομα ἐπὶ σο-

φία καὶ ἀρετῇ κτησάμενου ἀοιδίμου Πατριάρχου Βασιλείου, Γ' οὐχὶ εἰκῇ καὶ μάτην ἐνεῖδεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νῦν εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος τὸν ἕξιον τοῦ Θρόνου διάδοχον.

Εἶναι βαρεῖα ἡ κληρωθεῖσα Αὐτῷ ἀνωθεν διακονία, ἔχουσα ἐκ τῶν Κανόνων καὶ τῆς Παρχδόσεως τὰς εὐθύνας τοῦ Πρωτοθρόνου ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ Πατριαρχικοῦ Ἀξιόματος.

Ἀλλ' ἡ ἀρετή, ἡ σύνεσις, ἡ παιδεία, ἡ δραστηριότης καὶ τὰ ἄλλα ποιμαντορικὰ καὶ κοινωνικὰ προσόντα τὰ περικοσμοῦντα τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν καὶ ἀνυψώσαντα Αὐτὴν ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Κοινωνίας, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὰ εὐαίωνα προαίμια τοῦ Πατριαρχικοῦ Αὐτῆς ἔργου, δικαιοῦσι τὴν κοινὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ἐπίγνωσιν ἔχει βαθεῖαν τῶν εὐθυνῶν, ἃς ἐπωμίσθη, καὶ τὴν ἱκανότητα πρὸς πλήρη πραγμάτωσιν τῆς κοινῆς προσδοκίας.

Ἡ «Ὁρθοδοξία», συμμεριζομένη πλήρως τὴν χαρὰν καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐκλογῇ καὶ ἀνυψώσει ἐπὶ τὸν Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ Προσκυνητοῦ ἡμῶν Πατρὸς καὶ Δεσπότη Κυρίου Κυρίου Φωτίου τοῦ Β', ὑποβάλλει Αὐτῇ εὐλαβῇ συγχαρητήρια καὶ εὐχεται, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς διαφυλάττῃ καὶ διασώζῃ τὴν Α. Θ. Π. ὑγιαίνουσιν, μακροημερεύουσιν καὶ ἑρθεοτομοῦσιν τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας.

Ἐκ τοῦ **Πανταίνου**, ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἐξαγγελθεῖσα αὕτη εἰδησις τῆς πληρώσεως τῆς χηρευούσης θέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὑπῆρξεν ὑπόθεσις ἰδιαιτέρας χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεὸν τὸσον διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἀπρόσκοπον διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς, ὅσον καὶ διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ νέου Πατριάρχου, τὸ ὅποῖον φέρει τὸ ὄνομα **Φωτίου Β'**.

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης **Φώτιος** καὶ λόγῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, μήπω ὑπερβάς τὰ πενήκοντα, καὶ λόγῳ τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ ἐμπνέει χρηστὰς ἐλπίδας. Δεδοκιμασμένος ἤδη εἰς δικφόρους ἐκκλησιαστικὰς διακονίας, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν πολλάκις χαλεπαὶ καὶ ἐμπερίστατοι, εἶναι

ὁ Πατριάρχης τῶν περιστάσεων. Αἱ δοκιμασίαι αὐτοῦ ἐν Φιλιππουπόλει μετὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τῆς Βουλγαρίας, ἡ περίοδος τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ Προϊσταμενίας ἐν Πέραν, ὅπου ἡ κυριωτέρα Κοινότης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ποιμαντορίας αὐτοῦ ὡς Μητροπολίτου Δέρκων, πάντα ταῦτα τὰ στάδια, ὅπου καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀνέπτυξεν ἃ ἔχει προσόντα, καὶ διέπρεψεν ὡς ποιμὴν καλός, εἶναι ὡς τόσοι λόγοι πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν χρηστῶν ἐλπίδων, ἃς ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος ὑπὸ ταιαύτας περιστάσεις στηρίζει ἐπὶ τὸν νέον Πατριάρχην.

Ἐκ τῆς **Νέας Σιών**, ἐπισήμου Περιοδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων (τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1929).

Τῇ 24 Σεπτεμβρίου (π. ἡ.) συνῆλθεν ἐν Φαναρίῳ ἡ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, ἵνα ἐκλέξῃ νέον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀοιδίμου Βασιλείου τοῦ Γ'. Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ψηφοδελτίου, περιλαμβάνοντος τὰ ὀνόματα τῶν Μητροπολιτῶν Νικαίας, Δέρκων καὶ Προύσης, οἱ Ἀρχιερεῖς κατελθόντες εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν ἐξέλεξαν παμψηφεί Πατριάρχην τὸν Μητροπολίτην Δέρκων Φώτιον. Ὁ νέος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Φώτιος ὁ Β', μόλις ὑπερβάς τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τυγχάνει ἄριστα συγκεκριημένος ἐν τῇ ἔσω καὶ θύραθεν παιδείᾳ καὶ δεδοκιμασμένος ἤδη ἐν διαφόροις τῆς Ἐκκλησίας διακονίαις, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν πολλάκις χαλεπαὶ καὶ περιπετειώδεις, ἰδίως ἡ ἐν Φιλιππουπόλει, ἐνθα εὐθαρσῶς ἀντεμετώπισε τὰς βουλγαρικὰς θηριωδίας κατὰ τὸν ἀνθελληνικὸν διωγμὸν τοῦ 1906, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως Φωτίου. Τότε δ' ἐκακοποιήθη ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ὑπὸ τῶν εἰσορμησάντων Βουλγάρων, ὅφ' ὧν ἀκολούθως ἀπηλλάθη ἐκ Βουλγαρίας.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ θείου αὐτοῦ ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα διωρίσθη ἀρχιερατικὸς προϊστάμενος τῆς μεγάλης ἐνορίας τοῦ Πέραν, ἐν ᾗ παρέμεινε καὶ ὅταν προήχθη εἰς Μητροπολίτην Φιλαδελφείας. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὁ Φώτιος διακονήσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐπέδειξεν ὅλας τὰς ἀρετὰς τοῦ καλοῦ ποιμένου. Ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν ὁ παρήγορος τῶν πτωχῶν καὶ τῶν

δυστυχούντων. Μετατεθείς δ' εἶτα εἰς τὴν Μητρόπολιν Δέρκων καὶ γενόμενος μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διεκρίθη διὰ τὴν σύνεσιν, τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν πολύτιμον συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὰ ἀναφυόμενα ἐκάστοτε ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα οὕτως ὥστε ἐνωρὶς ἀνεδείχθη εἰς τῶν διαπρεπεστέρων Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ὅθεν δικαίως ὑπὸ τὰς παρούσας χαλεπὰς διὰ τὴν πρωτόθρονον Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως περιστάσεις ὁ Δέρκων Φώτιος ἐθεωρήθη ὡς ὁ μᾶλλον ἐνδεδειγμένος ἵνα ἀναλάβῃ τὴν πηδαλιουχίαν τοῦ χειμαζομένου σκάφους αὐτῆς. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐν γενεῇ πολλὰς ἐλπίδας στηρίζει ἐπὶ τὸν νέον ἀρχηγὸν αὐτῆς Φώτιον Β'.

Ἐκ τῆς **Ἐκκλησίας**, ἐπισήμου **Γελτίου** τῆς **Ἐκκλησίας** τῆς **Ἑλλάδος** (12 Ὀκτωβρίου 1929).

ΦΩΤΙΟΣ Β'.

Εἶναι ἀνεκλάλητος ἡ χαρά, μεθ' ἧς ὑπεδέχθη ὁ καθόλου Ὁρθόδοξος κόσμος τὴν εἰς τὸν ἐνδοξὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀναρρῆσιν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Φωτίου Β'. Ἡ ἐπικρατήσασα μεταξὺ τῶν ἐκλεκτόρων Ἱεραρχῶν ἐξαιρετικὴ σύμπνοια καὶ ἁμοφωνία ἐπηύξησε τὴν χαρὰν ταύτην. Ὁ δ' ἐκλεγείς εἶναι ὁ Φώτιος φέρων ἐπαξίως τὸ μέγα ὄνομα τοῦ Φωτίου Α'. Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ἐν διαρκείᾳ τοσούτων αἰώνων δὲν ἐπατριάρχευσε Φώτιος Β', ἐνῶ ἱκανοὶ τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἔφερον τὸ ἐνδοξὸν τοῦτο ὄνομα. Ἀλλὰ δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξαιρετικὸν εὐτύχημα, ὅτι τὸ τόσον βραδύναν ν' ἀναφνῇ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως περίπυστον καὶ πολυῦμνητον ὄνομα φέρει Ἱεράρχης ἐφάμιλλος πρὸς τὸν Φώτιον Α'.

Ὅντως δὲ ὁ νέος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων χριστιανικῶν πεποιθήσεων καὶ τοῦ θερμοεργοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ζήλου, κομίζει εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον μεγάλην παιδείαν καὶ σοφίαν. Αἱ ἐπιμελελημένοι σπουδαὶ αὐτοῦ ἐν τε Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ, πάντων δὲ μάλιστα αἱ ἐνδελεχεῖς ἱδρυαὶ μελέται αὐτοῦ καὶ ἡ ἀπέραντος μνήμη προσεπόρισαν εἰς αὐτὸν σπανίαν θεολογικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν. Εἶναι ἱκανὸς ὁ νέος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξ ὑπογύλου

ν' ἀφηγηθῇ τὴν ἱστορίαν τῶν προκατόχων του ἢ ἄλλων Ἱεραρχῶν πάσης ἐποχῆς, ἢ γεγονότα τοῦ παρελθόντος οἰασδήποτε Ἐκκλησίας μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας λεπτομερειῶν καὶ χρονολογιῶν. Ἐλάχιστα συνέγραψε μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ τοῦτο προέρχεται μᾶλλον ἐκ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν μετριοπροσύνης. Ὁ Φώτιος Β' εἶναι ζῶσα βιβλιοθήκη.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὐτοῦ δρᾷσις ἐν Φιλιππουπόλει θὰ ἤρκει καὶ μόνη, ὅπως ἀναδείξῃ αὐτόν. Διότι διεξήγαγεν ἐκεῖ ἀγῶνας μεγάλους καὶ ὑπέστη βασάνους καὶ κακώσεις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, συνέδεσε δὲ τὸ ὄνομά του ὡς ὄνομα ὁμολογητοῦ καὶ μάρτυρος πρὸς μεγάλας ἱστορικὰς μεταβολὰς συντελεσθείσας διὰ τῆς βουλγαρικῆς βίας καὶ αὐθαιρεσίας. Τὴν λαμπρὰν ποιμαντικὴν δρᾷσιν ὡς ἐπίσκοπος Εἰρηνοπούλεως ἐξηκολούθησεν ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπισπᾶσας τὸν θαυμασμὸν καὶ αὐτῶν τῶν ξένων, ἕως οὗ ἀποκατεστάθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Δέρκων, ὑπόδειγμα γενόμενος τελείου πνευματικοῦ ποιμένος, ἀνεπιλήπτου, ἐλεήμονος, προθύμου παραστάτου παντὸς πάσχοντος, πεφωτισμένου καὶ ζηλωτοῦ Ἱεράρχου. Ὁ δὲ Θεός, διὰ τῆς ψήφου τῶν Ἱεραρχῶν, ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ κορυφαῖον καὶ ὑπατον τῶν ἀξιωματῶν τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς Φώτιον Β'.

Αἱ περιστάσεις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι βεβαίως σήμερον χαλεπαί, ὅλως διάφοροι τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς ὁ Μ. Φώτιος ἀνήρχετο εἰς τὸν Θρόνον. Ἀλλ' ἡ μόρφωσις, ἡ σύνεσις καὶ ὁ ζῆλος τοῦ Φωτίου Β' ἐγγυῶνται ὅτι αὐτὸς θ' ἀντιμετωπίσῃ αὐτὰς πρεπόντως καὶ θὰ πηδαλιουχήσῃ σαφῶς καὶ τελεσφόρως τὸ χειμαζόμενον σκάφος τῆς Ἐκκλησίας διὰ χειρὸς στιβαρᾶς, τὴν δύναμιν ἀρμόμενος ἐκ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Ἡ μεγάλη πίστις καὶ αἱ περικοσμοῦσαι αὐτὸν ἀρεταὶ θ' ἀποδώσωσιν, εἴμεθα βέβαιοι, πλουσίους τοὺς καρποὺς αὐτῶν ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

Ὡς Οἰκουμενικὸς δὲ Πατριάρχης ὁ Φώτιος Β' ἀναδέχεται καὶ τὴν μέριμναν πασῶν τῆς Ἐκκλησιῶν. Ὑφίστανται σήμερον γενικὰ Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἔχοντα ἀνάγκην ἐπιστάσεως καὶ ὀρθῆς κατευθύνσεως, πρὸς τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν. Ἐν δὲ τῶν ζητημάτων τούτων εἶναι καὶ ἡ ἐνισχυθεῖσα μετὰ τὸν διεθνῆ πόλεμον λατινικὴ προπαγάνδα πρὸς κατάκτησιν τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Διάδοχοί τινες τοῦ Φωτίου Α' ἅμα τῇ ἀναρρήσει αὐτῶν εἰς

τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον ἀπέστελλον πρὸς τοὺς λοιποὺς Πατριάρχας τὴν περίφημον Ἐγκύκλιον αὐτοῦ κατὰ λατίνων, πρὸς ὑπόμνησιν τῶν ἐν αὐτῇ ἀληθειῶν. Σήμερον ἴσως δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη, ὥπως ὁ Φώτιος Β' ἐπαναλάβῃ τὴν Ἐγκύκλιον τοῦ Φωτίου Α', ἀλλ' ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ προσκαλέσῃ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι πάσας τὰς ἐπὶ μέρος Ἐκκλησίας εἰς κοινὴν ἄμυναν κατὰ τῆς θεοκατακρίτου λατινικῆς προπαγάνδας, ἰδίως τῆς διεξαγομένης ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ τῆς ἀχαρκτηρίστου Οὐνίας. Νέος ἔτι σχετικῶς ὁ νέος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ πλουσίως διὰ πνευματικῶν δυνάμεων ἐφοδιασμένος, θὰ δυνηθῇ νὰ προσπείσῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν κατὰ παντὸς πολεμίου αὐτῆς, ἅμα δὲ διὰ τῆς βαθυτάτης γνώσεως τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν παραδόσεων αὐτῆς νὰ ἐκπροσωπήσῃ αὐτὴν ἐνώπιον τῶν ἑτεροδόξων, οἵτινες μετὰ σεβασμοῦ ἀποβλέπουσι πρὸς τὴν σεπτὴν κορυφὴν τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ κῦρος καὶ ἡ αὐθεντία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Φωτίου Β', θὰ εὕρωσι μεγάλην ἐνίσχυσιν. Πάντως δὲ ὁ νέος Πατριάρχης, ἐπιλαμβανόμενος πάσης παρουσιασθησομένης ἐυκαιρίας, θὰ δυνηθῇ νὰ καταστήσῃ μᾶλλον ἐκδήλους τοὺς ὑφισταμένους μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν στενοὺς καὶ ἀδιαρρήκτους δεσμοὺς τῆς πίστεως καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν πόθον τῆς συγκροτήσεως κοινῶν συσκέψεων ἐν Γενικαῖς Συνόδοις, ἐξ ἀντιπροσώπων πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Τοῦτο δὲ ἐδήλωσε καὶ ἐν τῷ ἐνθρονιστηρίῳ αὐτοῦ λόγῳ, τῷ ἀποτελοῦντι πρόσωπον τηλαυγὲς τῆς, θείας εὐδοκίας, ἀρξαμένης νέας Πατριαρχείας.

Ἐκ τοῦ Κυριακοῦ Ἀναγνώσματος, ἐπισήμου εβδομαδιαίου Περιοδικοῦ τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐκδιδομένου ρωσιστί (3 Νοεμβρίου 1929).

Τῇ 8 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης (ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας) ἔλαβε τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ ὁ νέος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Παναγιώτατος Φώτιος ὁ Β' ἀνεκοίνου τῇ Αὐτοῦ Μακαριότητι τὴν κανονικὴν αὐτοῦ ἐκλογὴν καὶ ὄνοδον εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως.

Οὕτω, χάρις τῷ Κυρίῳ, ἡ χρεία τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρξε βραχεῖα. Ὁ ἐλεήμων Κύριος ἤγειρε τὸν νέον Προκαθήμενον τῆς ὅλης Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἵνα οὕτως ἀγάγῃ διὰ τῶν γητῶν ἀτραπῶν πρὸς τὸν Οὐρανὸν πάντας τοὺς σφριζομένους.

Ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης Φώτιος εἶναι σχετικῶς νέος εἰσέτι. Εἶναι ἐν ὧν 55 ἐτῶν, τοῦθ' ὅπερ ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὡς δεῖγμα τοῦ ἐλεοῦς τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ νέος καὶ δραστήριος ἡγέτης εὐκολώτερον νῦν δύναται νὰ διαχειρισθῇ τὸ ἐκκλησιαστικὸν πηδάλιον καὶ ἀσφαλέστερον νὰ ὀδηγήσῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν σκάφος ἀνὰ τὰ κύματα τοῦ βιοτικοῦ πελάγους πρὸς τὸν ἡσύχιον λιμένα.

Ὁ Παναγιώτατος Φώτιος εἶναι λίαν συνετὸς καὶ πεφωτισμένος ἱεράρχης. Λαβὼν τὴν πρώτην καὶ τὴν μέσην παιδείαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, συνεπλήρωσε τὴν μόρφωσιν αὐτοῦ ἐν τινι τῶν Πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας. Μετὰ τὴν ἐκ Γερμανίας ἐπάνοδον διήνυσε κατ' ἀρχὰς τὴν διακονίαν αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ρουμάνων, τελευταίως δὲ κατεῖχε τὴν καθέδραν τῶν Δέρκων ἐν τινι τῶν προαστείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κατὰ τὴν διατριβὴν τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Διονυσίου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Μητροπολίτης Φώτιος ὁμοῦ μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Γερμανοῦ διωρίσθη ὑπὸ τοῦ τελευτήσαντος Πατριάρχου Βασιλείου ξεναγὸς τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος καὶ συνοδὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς πέριξ. Οὗτος ὑπεδέξατο τὸν Μακαριώτατον Μητροπολίτην Διονύσιον ἐν τῷ σταθμῷ τῆς Σταμπούλ, συνώδευσε τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα μέχρι τοῦ ξενοδοχείου «Τοκατλιάν» καὶ ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἐκδρομαῖς, ὀδήγησε τὸν ἡμέτερον Μητροπολίτην, ἵνα ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον τοῦ ἁγίου Χρυσόστομου ἐν τῇ Μεγάλῃ Πατριαρχικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συνώδευσε αὐτὸν εἰς τὴν νῆσον Χάλκην. Οὗτος δὲ καὶ προέπεμψε διὰ τῶν Πατριαρχικῶν εὐχῶν τὸν Μακαριώτατον Διονύσιον κατὰ τὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχώρησιν αὐτοῦ.

Κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τῆς ἀχωρίστου σχεδὸν συνδιατριβῆς ὁ Μακαριώτατος Διονύσιος καὶ οἱ συνοδοὶ αὐτοῦ ἠδυνήθησαν νὰ γνωρίσωσι καὶ νὰ ἀγαπήσωσι τὸν Μητροπολίτην Φώτιον ὡς πρᾶον, ἁγνὸν τὴν ψυχὴν, φιλόφρονά, εἰλικρινῆ, πρόθυμον καὶ εὐμενῆ ἱεράρχην.

Ὁ νῦν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης πολὺ ἀγαπᾷ τοὺς Σλαῖους καὶ προφανῶς προὔξενει αὐτῷ μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ ἐμιλῇ μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Διονυσίου καὶ τῶν συνοδῶν αὐτοῦ σλαβιστί, τοῦτέστι βουλγαριστί. Τότε ἤδη κατεφαίνετο ὅτι ὁ Μητροπολίτης Φώτιος ἀπολαύει ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ Κωνσταντινουπόλεως ἰδιαιτέρου σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως τόσον ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὅσον καὶ ἐκ μέρους πάντων τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τοῦ κλήρου. Διὸ ἡ ἐκλογή τοῦ δημοφιλοῦς τούτου Ἱεράρχου εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον ἦτο πολὺ φυσικὴ καὶ εἰλικρινῶς χαιρετίζεται ὑπὸ πάντων.

Ὁ Κύριος δωροῖτο τῷ Παναγιωτάτῳ Φωτίῳ τῷ Β' δύναμιν καὶ ἰσχὺν πρὸς διοίκησιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐν τῷ τόσον δυσκόλῳ καιρῷ. Δόξη ὁ Πανύψιστος σύνεσιν αὐτῷ, ἵνα γένηται ἄξιος διάδοχος τῶν μεγάλων προκατόχων αὐτοῦ Φωτίου, Ἰωακείμ καὶ Βασιλείου.

Ἐπιδαψιλευσάτω αὐτῷ ὁ Πανάγαθος καὶ τὴν μακρότητα τῶν ἡμερῶν τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς παρακαταθήκας τοῦ τελευτήσαντος Πατριάρχου Βασιλείου περὶ τῆς τόσον ἀπαραιτήτου καὶ ὑπὸ πάντων ἐφετῆς νῦν Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ

Η ΕΝ ΧΑΛΚΗ Ι. ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ

Η ΕΝ ΧΑΛΚΗ Ι. ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὴν 16 Μαΐου 1930 ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν συνοδείᾳ Ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ τῆς Ἀκολουθίας Αὐτῆς ἐπεσκέφθη κατὰ τὴν τάξιν ἐπὶ τῇ Πατριαρχικῇ ἐκλογῇ τὴν ἐν Χάλκῃ Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν, γενομένη τιμητικώτατα δεκτὴ. Πρὸ τοῦ Πυλῶνος ἐχαιρέτισε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐκ προσώπου τῆς Ἐφορίας τῆς Σχολῆς διὰ προσαγορεύσεως ὁ Πρόεδρος αὐτῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Βενιαμίν. Εἰς τὸν Ναόν, ἔνθα ἐψάλη ἐπὶ τούτῳ δοξολογία, προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς ὁ Σχολάρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως κ. Ἰωακείμ. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης διὰ προσλαλιᾶς ἀπηύθυνε Πατριαρχικὰς ὑποθήκας.

Ἡ προσαγόρευσις τοῦ Ἁγίου Νικαίας.

Παναγιώτατε,

Ἡ παλαίφατος Χαλκίτις ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος εὐλαβῶς χαιρετίζει τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος καὶ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὑποδέχεται Αὐτὴν ὡς τὸν κύριον

Καθηγούμενον αὐτῆς προσαγορεύουσα τὸ ὡς εὖ παρέστη. Τὸ πνεῦμα τοῦ προκατόχου Αὐτῆς Μεγ. Πατριάρχου καὶ ὁμολογητοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἱεροῦ Φωτίου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς γεραρᾶς ταύτης Μονῆς, προσεγγίζον τὴν ὥραν ταύτην ἵπταται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν Σου, τὴν σὴν παρουσίαν αἰσθόμενον καὶ ἀγάλλεται ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ Σου εὗρε τὸν ἐπ' αὐτὸν καὶ ὁμότροπον διάδοχον εἰς τὴν Πατριαρχικὴν καὶ ἀποστολικὴν διακονίαν· ἀλλὰ καὶ τὸ πλήρωμα τῆς ἐν αὐτῇ στεγαζομένης Θεολογικῆς Σχολῆς, ἥτις ἐγαλοῦχεν τὴν Ἱεραρχίαν ἅπασαν, τῶν τε καθηγητῶν, διδασκάλων καὶ μαθητῶν, χαίρει, διότι θὰ ἴδῃ παριστάμενον τὸν Πατριάρχην ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ συμπροσευχόμενον ἐν τῷ ναῷ καὶ εὐλογοῦντα αὐτοὺς πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν συμφώνως τῇ κλήσει καὶ τῷ προορισμῷ ἐκάστου. Ἀνάτεινον τὴν σεβασμίαν δεξιάν Σου, Παναγιώτατε, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς πάντας εὐγνωμένως ἀπεκδεχόμενους τὴν εὐλογίαν ὡς ἱερὰν ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεώς Σου πρὸς τοὺς ἐν τῇ Μονῇ, ὅτι ἐν ταῖς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν πολλαπλαῖς Σου μερίμναις οὐποτε καθυστερήσει καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχικοῦ τούτου καθιδρύματος ἐνδελεχῆς καὶ πατρικῆ Σου μέριμνα.

Ἡ προσφώνησις τοῦ Ἁγίου Σχολάρχου.

Παναγιώτατε,

Μετὰ παλμῶν ἱερᾶς συγκινήσεως καὶ ἀδόλῳ σεβασμῷ καὶ ἀνυποκρίτῳ ἀγάπῃ χαιρετίζομεν τὴν μεγάλην καὶ ἐπίσημον ταύτην στιγμήν, καθ' ἣν ἐγκαινίζεται μυστικῶς ὁ ἱερὸς σύνδεσμος τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος πρὸς τὴν γεραρὰν καὶ μουσοστόλον ταύτην Σχολήν. Ἡ ἔλευσίς Σου, Παναγιώτατε, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο τῶν Γραμμάτων ἐργαστήριον, ἐν ᾧ σφυρηλατεῖται καὶ παρασκευάζεται τὸ τιμαλφές τῆς Ἐκκλησίας μέλλον, διατρανοῦσα θερμὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς γεραρᾶς ταύτης Σχολῆς, ἐνέχει καὶ ταύτην τὴν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα, ὅτι πρῶτην ταύτην φορὰν ἐπισκίπτεται τὸ ἱερὸν τοῦτο φυτώριον Πατριάρχης, φέρων τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου ἐν Πατριαρχίᾳ ἱδρυτοῦ τῆς ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, ἐπὶ τῶν

θεμελίῳ τῆς ὁποίας ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἀνήγειρε τὸ πεφλημένον τοῦτο τῶν ἰδίων πόνων καὶ ὠδίνων αὐτῆς γέννημα.

Διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἐκδηλώσεις καὶ τὰ αἰσθητά τῆς παρουσίας στιγμῆς δὲν φέρουσιν ἀπλῶς τὸν χαρμόσυνον τόνον μιᾶς Πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως. Εὐλαβῶς ὑποκλινόμενοι πρὸ τῆς Ὑμετέρας Θεοστηρίκτου Κορυφῆς καὶ δεχόμενοι ἐνταῦθα τὸ πρῶτον τὴν πατρικὴν εὐλογίαν Σου, αἰσθανόμεθα ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν νὰ γεννῶνται πόθοι, ἐλπίδες, εὐχαί. Καὶ δικαίως, διότι ὁ θερμουργὸς ζῆλός Σου πρὸς πᾶν ὑψηλὸν καὶ ἰδεῶδες, οἱ ἱεροὶ τῆς καρδίας Σου παλμοὶ καὶ ὁ πόθος Σου πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ τοῦ σεμνείου τούτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἰδοὺ ὁ ἀκλόνητος βράχος, ἐφ' οὗ οἰκοδομοῦμεν τὸ εὐοίωνον καὶ πλήρες ἀγαθῶν ἐλπίδων μέλλον τῆς τε τροφοῦ Σχολῆς καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ὡς ἀνταπόδομα δὲ τῶν ἀγαθῶν Σου τούτων βουλευμάτων προσκομίζομέν Σοι τὴν στιγμήν ταύτην τὴν ἱερὰν, καθ' ἣν ὡς τέκνα Σου ἀγαπητὰ Σὲ περικυκλοῦμεν πάντες διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι, τὴν ὁμολογίαν ὅτι εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἀφιερῶσωμεν καὶ ἡμεῖς ὁλόψυχον τὴν ταπεινὴν διακονίαν ἡμῶν, ἀμέριστον τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀγάπην ἡμῶν, ἐγκάρδιον τὴν πρὸς Σὲ ἀφοσίωσίν μας.

Μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην Σοὶ προσφωνῶ τὸ ὡς εὖ παρέστης, Παναγιώτατε.

Ἡ προσλαλιὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφε Ἁγιε Σχολάρχα,

Εἴμεθα βαθύτατα συγκινημένοι ἀπὸ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν λόγων σας, ἀπὸ τὴν θερμότητα τῶν αἰσθημάτων σας, ἀπὸ τὸ ὑπερβάλλον τῶν ἐκδηλώσεών σας.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀπὸ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας.

Εὐχόμεθα, ὅπως Κύριος ἐνισχύῃ πάντας ὑμᾶς τοὺς κοπιῶντας καὶ μογθοῦντας ὑπὲρ τοῦ ἁγίου τῆς Σχολῆς ἔργου. Διότι ἡ ἱερὰ αὕτη Σχολὴ εἶνε τὸ σεπτὸν ἱδρυμα, τὸ ὁποῖον καταρτίζει τοὺς

ἀποστόλους διὰ τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας, μορφοῦσα καὶ παι-
δαγωγοῦσα αὐτοὺς διὰ τοῦ φωτὸς τῆς κατὰ Χριστὸν καὶ τῆς ἁλ-
λης παιδείας καὶ διὰ τῆς ἀγιότητος, ἣν ἐμπνέει τὸ ὅλον αὐτῆς
περιβάλλον. Συνεχίσατε λοιπὸν οἱ ἐργάται τῆς οἰκοδομῆς τῆς Σχο-
λῆς μετὰ τοῦ ἰδίου ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ τὸ ὑψηλὸν ἔργον τῆς δια-
πλάσεως τῶν νέων ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἀγίας Ὁρθοδο-
ξίας, τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὅπερ ἐνεπι-
στεύθη ὑμῖν. Ἀγρυπνεῖτε διὰ τὸ ἱερὸν ταῦτο καὶ ὑψηλὸν ἔργον,
ὃ ἔχετε τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀσκῆτε, καὶ τοῦ ὁποῖου
ὑψηλότερον καὶ ἁγιώτερον δὲν ὑπάρχει, ἐφ' ὅσον ἔργον ὑμῶν εἶνε
νὰ καταρτίζητε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μέλλουσι διὰ τοῦ λόγου καὶ
τοῦ παραδείγματος αὐτῶν νὰ οὐρανοποιῶσι τὴν γῆν καὶ νὰ ἀγγε-
λοποιῶσι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ Ἐκκλησία παρακολουθεῖ
μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐλογιῶν τοὺς κόπους σας καὶ τὰς προσπά-
θειάς σας.

Ὑμᾶς δέ, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, πατρικῶς εὐλογοῦν-
τες, προτρέπομεθα, ὅπως μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ φιλοτιμίας
ἐκτελῆτε τὰ μαθητικὰ καθήκοντα ὑμῶν, ὑπ' ὅψει ἔχοντες, ὅτι εἴ-
σθε προωρισμένοι νὰ ἀποτελέσητε τοὺς μέλλοντας ἀποστόλους τοῦ
Χριστοῦ καὶ διακόνους καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ
καὶ ὅτι ἀνάλογα διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἶνε τὰ ἐφ' ὅδία τε ὑμῶν καὶ
τὰ γνωρίσματα ὑμῶν ἐν τε τῇ Σχολῇ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς. Μὴ λη-
σμονῆτε ὅτι ἀνελάβετε τὴν μεγαλειτέραν εὐθύνην, ἣν ἀνέλαβόν
ποτε νέοι εἰσερχόμενοι εἰς πνευματικὰ φυτώρια διὰ νὰ σπουδάσωσι
γράμματα καὶ ἐπιστήμας. Διὰ τῆς εἰσόδου ὑμῶν εἰς τὴν ἱερὰν
ταύτην Σχολήν, τῆς ὁποίας τὸ ὅλον ἀποπνέει καὶ ὀφείλει νὰ ἀπο-
πνέῃ τὸ ἄρωμα τῆς ἀγιότητος καὶ τῆς ἀρετῆς, δὲν ἀνελάβετε νὰ
σπουδάσητε ἀπλῶς τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐπιστημῶν, ἀλλὰ συνάμα
καὶ νὰ θυσιασθῆτε διὰ τὴν κατίσχυσιν τοῦ κράτους τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
τῆς γῆς, διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸν θρίαμβον τῆς ἀλη-
θείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγιότητος. Ἐχετε ὑπ' ὅψει ὅτι ἡ
ιδιότης ὑμῶν αὕτη, τὸ ἔργον ὑμῶν τοῦτο, εἰς ὃ προορίζεσθε, προὔ-
ποθετε ὅχι μόνον γνώσεις καὶ σοφίαν, ἀλλὰ καὶ ἀρετὴν καὶ ἀγιό-
τητα καὶ αὐταπαρνησίαν καὶ αὐτοθυσίαν. Προσπαθήσατε λοιπὸν ἐν
τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Σχολῇ, ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων ὑμῶν, νὰ καταρ-
τισθῆτε εἰς τελείους τοῦ Χριστοῦ ἀποστόλους, ὅπως μετ' ὀλίγον
ἐξερχόμενοι τῆς Σχολῆς τεθωρακισμένοι προέλθητε εἰς τὸν ἱερὸν

ἀγῶνα τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ὡς λαμ-
πάδες φέγγουσai καὶ φωτοβολοῦσαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ κοι-
νωνίᾳ διὰ τῆς σοφίας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν ἔργων.

Μὲ τὰς εὐχὰς αὐτὰς χαιρετίζοντες πάντας ὑμᾶς προσωπικῶς
τε καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν
εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.

© MILECARI
SISMANOGLIO

SISMANOGGIO
MILGARD